

KARJALAN PRIKAATIN

KILPI

**Karjalan Prikaatin ja sen kanssa
yhteistoiminnassa olevien kiltojen lehti nro 1/2006**

Hyvää elinympäristöä ihmiselle

Me YIT:ssä rakennamme, kehitämme ja ylläpidämme hyvää elinympäristöä ihmiselle. Palveluksessamme on lähes 22 000 henkilöä Pohjoismaissa, Baltiassa ja Venäjällä. Arvostamme ammattitaitoa, joukkuehenkisyttä ja asiakaskeskeisyyttä. Tarjoamme suuren yrityksen vakaan tuen, hyvät henkilöstöedut sekä jatkuvan mahdollisuuden koulutukseen ja kehittymiseen.

www.yit.fi

Together we can do it.

Karjalan Prikaatin saatua 1957 nykyisen nimensä perinteiseen perustivat entisessä Viipurin Papulassa sijainneessa Karjalan Kaartin Rykmentissä palvelleet oman kiltansa, Karjalan Kaartin Killan. Killan nimellä ja toimittamana julkaistiin ensimmäinen jäsenlehti vuoden 1959 lopulla. Vuodesta 1960 lehden nimenä oli Kaartilainen ja sitä julkaistiin neljä numeroa vuodessa, vuosina 1973-77 yksi numero ja 1980-94 kolme numeroa vuodessa. Lehden toimittamisen suoritti vuodesta 1975 alkaen Karjalan Prikaatin Esikunta.

Kymen Jääkäripataljoonan toiminnan päätyttyä Haminassa vuoden 1990 alusta, lopetti Kymen Jääkäripataljoonan Kilta oman lehdensä Vauhtipyörä julkaisemisen ja se liitettiin Kaartilaiseen. Lehden nimeksi otettiin Kaartilainen-Vauhtipyörä. Vuodesta 1995 ovat varusmiehet astuneet palvelukseen kahdesti vuodessa, ja lehteä julkaistiin edelleen prikaatin esikunnan toimittamana kaksi numeroa vuodessa aliupseerikurssien päättymisajankohtana.

Karjalan Prikaatin valmiusyhtymäksi muodostamisen yhteydessä kesällä 1998 lehden nimeksi muutettiin Karjalan Prikaatin Kilpi ja sen toimittamisesta on huolehtinut toimituskunta. Lehti on vuosina 1998 ja 2002 palkittu vuoden kiltalehtenä. 48. vuosikerta, nro 126.

Karjalan Prikaatin Kilpi

Karjalan Prikaatin ja sen kanssa yhteistoiminnassa olevien kilttojen ja perinnejoukkojen jäsenlehti.

Karjalan Prikaatin tiedotuslehti, sekä prikaatin aliupseerikoulujen ja -kurssien kurssijulkaisu.

KUSTANTAJAT

Karjalan Prikaati, Karjalan Prikaatin Kilta ry., Kymen Jääkäripataljoonan Kilta ry., Korian Pioneerikilta ry., Karjalan Tykistökilta ry., Kymen Viestikilta ry., Auto-joukkojen Kymenlaakson Kilta ry. ja Salpausselän Ilmatorjuntakilta ry.

Päätoimittaja

Hannu Hyppönen, hannu.hypponen@mil.fi

Toimitussihteeri

Suvi Eklund, suvi eklund@mil.fi

Toimitus: PL 5, 46141 Vekaranjärvi

Puh. 05-1812 4921, fax 05-1812 3639

Toimitusneuvosto

puheenjohtaja

Hannu Hyppönen, Karjalan Prikaatin esikuntapäällikkö.

Karjalan Prikaatin joukkoyksiköiden komentajat

Jukka Kauppila, Heikki Välivehmas, Pekka Airaksinen,

Mikko Soikkeli, Jukka Hautala ja Timo Saarinen.

Kiltojen edustajat:

Teuvo Remes, Timo Hopponen, Sami Espo, Erkki Tuohisaari,

Jukka Puurula, Matti Mikkonen ja Jaakko Janhunen.

Toimitajan ja layoutin tekijän e-mail:

pentti.vainikka@pp.inet.fi

Kirjapaino: ScanWeb Oy, Kouvola

ISSN 1456 - 6540

Seuraava numero:

aineiston deadline 19.10.2006, ilmestyy 20.12.2006.

Kannen kuva: SA-kuva

Tässä numerossa:

Me -henki; Jukka Pennanen	5
Kokonaisvaltainen toiminnan parantaminen;	
Hannu Hyppönen	7
Ensikokemuksia CV-kaluston käyttöönotosta.....	8
Karjalan Jääkäriprikaatin tulenkäytön kehittyminen	12
AMOS-FIN kranaatinheitinpanssariajoneuvot	14
ALVI - alueelliset viestijoukot	15
Elite; Jarmo Salonen	16
Ilmatorjuntaohjus 2005:n kenttäkokeet.....	19
Pioneerijoukkojen suorituskyvyn mittaaminen.....	20
Laatupäälliköt	22
Laatutoiminta lääkintäkeskuksessa	24
Kunnossapitokeskus.....	26
Liikenneturvallisuus.....	27
Karjalan Prikaatin vuosipäivä	28
Henkilöstötapahtumia Karjalan Prikaatissa	30
Karjalan Prikaatin vala helmikuussa.....	32
Salpausselän Ilmatorjuntapatteriston juhlat	33
Liikuntaa - sotaveteraanien hiihdot	34
Oltermannin hiihto, taustaa ja talven 2006 kilpailu	36
SalpItPston omaisten päivä ja Korian	
Pioneerilupseerikerhon talvipäivä.....	38
Valkealan Sotilaskotiyhdistys	40
Killat ja II/2.Pr:n Perinneyhdistys.....	41-59
Maanpuolustuskoulutus ry	60
Karjalan Prikaatin aliupseerikoulu ja -kurssit.....	63

Ilmoitushinnat:

1/1 s 220 e, kannet 2 ja 3 250 e, 1/2 s 120 e, 1/4 s 90 e, 1/16 s 60 e

Painosmäärä: 3500 kpl.

Levikki: kiltojen jäsenet, prikaatin naapurikaupungit ja kunnat, sekä niiden kirjastot, varusmiesten kotipaikat, tukijat.

Haluatko valloittaa?

Valkeala on nykyaikainen vireä kunta Pohjois-Kymenlaaksossa, Kouvolan kupeessa. Kunnassa on hyvä elää ja asua. Ilma on raikasta ja ympäröivä luonto tarjoaa mahdollisuuksia niin pitkälle kuin oma luonto riittää, eli kantti kestää. Valkeala valloittaa yhtä helposti vierailijat kuin omat asukkaansa.

Valkeala on myös suuri ja tunnettu "varuskunta". Utissa on ollut sotilaslentotoimintaa käytännöllisesti katsoen koko itsenäisyytemme ajan ja Vekaranjärvellä, yhdessä maamme kolmesta valmiusyhtymästä, on opetettu maanpuolustusta jo yli 35 vuotta.

Tervetuloa Valkealaan valloittajaksi tai valloitettavaksi.
Kysy mahdollisuuksistasi.

Valkeala

Valloittava kunta
Kustaa III tie 10, 45370 Valkeala
Puh. (05) 8631

Karjalan Prikaati täysiverinen valmiusyhtymä teloilla

Jatkosotaan ja Lapin taisteluihin osallistunut akateemikko Väinö Linnan romaanillaan tunnetuksi tekemä Jalkaväkirykmentti 8 – "Tuntemattoman sotilaan rykmentti" – sijoitettiin kesällä 1945 Kouvolan varuskuntaan. Vuonna 1952 rykmentin nimi muutettiin 5.Prikaatiksi ja edelleen vuoden 1957 alussa Karjalan Prikaatiksi. Tuolloin prikaatille määrättiin vaalittavaksi 1918-39 Viipurin Papulassa toimineen Karjalan Kaartin Rykmentin perinteet. Niiden tunnuksina prikaati sai rykmentin uljaan lipun ja kunniamarssin, Oravaisten marssin. Samalla määrättiin prikaatin vuosipäiväksi 6. toukokuuta, päivä, jolloin vuonna 1618 Kustaa II Aadolf antoi käskyn Viipurin Rykmentin perustamisesta. Rykmentti osallistui mm. 30-vuotisen sotaan.

Kouvolan varuskunnan ahtaat majoitustilat ja Kouvolan kaupungin kasvavat liikennejärjestelyt sekä asutuksen laajeneminen pakottivat etsimään joukko-osastolle uutta väljempää sijaintipaikkaa. Monien vaiheiden jälkeen varuskuntaa alettiin rakentaa Valkealan Vekaranjärvelle 1963, jonne prikaati siirtyi vaiheittain 1968-1973.

Karjalan Tykistörykmentti siirrettiin Lappeenrannasta Vekaranjärvelle 1979-80. Vuoden 1990 alussa annettiin Karjalan Prikaatin Jääkäripataljoonalle haminalaisen Kymen Jääkäripataljoonan nimi, lippu, kunniamarssi ja perinteet. Tuossa vaiheessa itsenäisinä joukko-osastoina toimineet rykmentti ja pataljoona liitettiin prikaatiin joukkoyksiköinä.

Kesällä 1994 siirrettiin Kymen Pioneeripataljoona Korialta Vekaranjärvelle. Kesällä 1998 perustettiin Karjalan Prikaatin yhteyteen Itä-Suomen Viestipataljoona Keuruulla lakkautetun Keski-Suomen Viestipataljoonan pääosista. Vuoden 2003 alussa muodostettiin Salpausselän Ilmatorjuntapatteristo lakkautettaessa Haminassa ilmatorjuntarykmentti. Prikaatin kuudentena joukkoyksikkönä Karjalan Huoltopataljoona aloitti toimintansa helmikuussa 2003.

Karjalan Prikaatista on muodostumassa todellinen valmiusyhtymä.

Me -henki

Olen monesti todennut, että varusmiespalvelun hyvä suorittaminen on asennekysymys. Jos asenne on positiivisesti kohdallaan, ei palvelussakaan yleensä esiinny ongelmia. Positiivisen asenteen tärkein vahvistaja on hyvä me -henki. Eritasoisien johtajien tärkein tehtävä onkin luoda hyvä ja samalla oikeanlaatuinen me -henki joukkoonsa.

Monien tutkimusten mukaan yksittäisen sotilaan kiinnostus rajoittuu niin taistelu- kuin koulutustilanteessakin korkeintaan omaan komppaniaan tai patteriin eli siihen jokapäiväiseen toimintaympäristöön, jossa hän sekä hänen tunteensa palvelustoverit toimivat ja vaikuttavat. Siirtyessään vieraampiin olosuhteisiin perusyksikkönsä ulkopuolelle esim. sotilaskotiin tai johonkin harjoitukseen, laajenee oman joukon käsite omaan joukkoyksikköön tai aselajiin. Isoissa harjoituksissa ja varuskunnan rajojen ulkopuolella yhdistävä tekijä on jo yhteinen joukko-osasto, ehkäpä puolustushaarakin. Vierassa maassa yleensä jo sama kansallisuus herättää yhteenkuuluvuutta ja me -henkeä.

Voidaan siis hyvällä syyllä todeta, että ympäristö, jossa toimimme vaikuttaa me -hengen syntymiseen. Johtamistasta riippumatta on kaikkien esimiesten rooli hengen kohottamisessa merkityksellinen, koska ympäristö ja tilanteet vaihtelevat jatkuvasti. Työpisteen päällikön tai ryhmänjohtajan aikaansaama me -henkeä tarvitaan samalla lailla kuin joukkueenjohtajan, komppanian päällikön, pataljoonan komentajan tai joukko-osaston komentajankin luomaa me -henkeä. Varusmiespalveluksessa ja erityisesti taistelutilanteessa me -hengen merkitys on erityisen suuri. Kiinteä ja onnistunut me -henki säilyy myös reservissä, tuolloin alkaa joukko-osaston rooli korostua ja perusyksikön numerolla ei ole enää niin suurta merkitystä.

Me -hengen kehittäminen on tehtävä siten, että korostetaan omia, positiivisia seikkoja, mutta ei tehdä sitä muita haukkumalla tai aliarvioimalla. Varsinkin joukko-osaston puitteissa negatiivinen suhtautuminen naapurijoukkoyksikköön on omiaan heikentämään tuiki tarpeellista yhteistyökykyä.

Paras keino hengen parantamiseksi on onnistunut palvelus suoritus sekä esimiesten kannustus ja oikeudenmukaisuus. Mitä paremmin koulutus kyetään toteuttamaan, sitä todennäköisempi on joukon hyvä henki. ”Kaveria ei jätetä, kyllä me yhdessä selvitään.” Veteraanien periaatteet pätevät yhtä hyvin 1940-luvun taistelukentällä kuin 2000-luvun kasarmillakin.

Kilpi-lehden, Karjalan Prikaatin Killan ja eri joukko-yksiköiden kiltojen ja aselajikiltojen merkitys Karjalan Prikaatin me -hengen muodostamisessa on myös huomattava. Ne tukevat johtajien johtamistoimintaa eri tavoin. Kilpi-lehti on samalla aliupseerikurssien julkaisu, joka jää sadoille sotilaille pysyväksi muistoksi varusmiesajasta. Kiltaorganisaatio antaa aktiiviselle maanpuolustajalle tai asiaa muuten kannattavalle taas mainion toiminta- ja infoympäristön reservissä. Se on entistä tärkeämpää aikana, jolloin kertausharjoitusten määrä pienenee.

Osana hyvän hengen muodostumista meidän kaikkien tehtävä on tukea kiltojen ja muiden vapaaehtoisten maanpuolustusjärjestöjen toimintaa. Karjalan Prikaatin varusmies-toimikunta järjestää 28. kesäkuuta kiltojen kanssa yhdessä tiedotuspäivän, jonka kohderyhmänä ovat erityisesti kotiutuvat varusmiehet. Toivottavasti tilaisuus onnistuu ja siitä tulee tapa, niin että kiltoihin saataisiin jatkossa mukaan entistä paremmin myös nuoria jäseniä. Karjalan Prikaatista kotiutuvien varusmiesten maanpuolustustahto on 4,5 asteikolla 1-5 ja se antaa meille mahdollisuuksia vaikka mihin.

Tehdään yhdessä työtä Karjalan Prikaatin me -hengen edelleen vahvistamiseksi.

Aurinkoista kesää kaikille Kilpi-lehden lukijoille.
Kaarti Päälle !

Karjalan Prikaatin komentaja
prikaatikenraali Jukka Pennanen

Mitä jos olisi pankki,
jossa on kysymys
muustakin kuin
rahasta?

Tapiola on asiakkaiden omistama. Siksi sen pankkipalvelutkin hyödyttävät vain asiakkaita, ei ketään muita.

Palvelemme sinua osoitteessa **www.tapiola.fi**, toimistoissamme sekä puhelimitse ma-pe 8-20 numerossa 020 345390.

TAPIOLA

Vakuutukset. Säästäminen ja sijoittaminen. Pankkipalvelut.

Kirkossa sinulla on tilaa

”Näky ilman tehtävää on haaveilua, tehtävä ilman näkyä on raatamista.”

Kirkon unelma toteutuu, kun ihmiset uskaltavat arjen keskellä elää evankeliuminsa todeksi ja olla toistensa rinnalla vaikeissakin tilanteissa. Kirkko olisi pulassa ilman osaavia ihmisiä. Osaamista tarvitaan monella eri tasolla ja alalla.

Kirkko arvostaa työntekijöitään. Se tarjoaa hyvät palvelussuhteen edut ja huolehtii monipuolisesti ammatillisesta lisä- ja erityiskoulutuksesta.

**Tutustu kirkon rekrytointisivustoon www.evli.fi/rekrytointi ja tule kirkkoon töihin.
Sinua tarvitaan !**

Kokonaisvaltainen toiminnan parantaminen

Tämän lehden teemana on toiminnan laatu, jota tarkastellaan perusteiden, tavoitteiden ja sisällön avulla sekä useista eri näkökulmista. Tarkoituksena on tukea prikaatin kokonaisvaltaista toiminnan parantamista. Tiivistettynä laatu on sitä, että tehdään oikeita asioita kerralla oikein. Laadukas toiminta edellyttää suunnittelua, toteuttamista, mittaamista ja arviointia sekä parantamisen suunnittelua. Koko henkilöstön tulee tuntea laadun peruskäsitteet ja hallita omassa tehtävässä tarvittavien laatutyökalujen käyttö. Kaikilla tulee olla halu toimia laadukkaasti ja olla ylpeä laadukkaista tuotteista ja palveluista.

Päaesikunnan päällikkö on asettanut joukko-osastoille tavoitteeksi vähintään tason 4 saavuttamisen vuoden 2006 aikana. Itsearviointi on tehtävä ja otettava kehittämisen välineeksi osaksi normaalia johtamistoimintaa. Puolustusvoimissa laatutoiminta organisoidaan luomatta erillistä laatuorganisaatiota. Laatutoiminta sisällytetään osaksi normaalia toimintaa ja se integroidaan jokaisen ihmisen työhön. Jokaisessa tulosityksessä tulee olla sopiva henkilö esim. laatupäällikkö määrätynä laatutoiminnan yhteyshenkilöksi.

Karjalan Prikaatin toiminnan parantamisen tavoitteena on saavuttaa vuoden 2006 aikana vähintään taso 3, vuonna 2007 taso 4 ja vuoden 2008 aikana taso 5.

Tavoitetason 3 (Itsearvioinnin pohjalta on prikaatin komentajan hyväksymä kehittämissuunnitelma) saavuttamiseksi vuoden 2006 aikana täytetään laatupäällikön tehtävä, tarkastetaan operatiivisen osaston suunnittelusektorin tehtävät ja tuotteet, liitetään toiminnan arviointi ja parantamistoimien suunnittelu osaksi toiminnan ja resurssien suunnittelua ja seuranta. Joukkoyksiköt ja esikunta arvioivat omaa toimintaansa sekä laativat parantamissuunnitelmansa ja parantamisesitykset prikaatin johdolle. Tulospalkkiosäännöt tarkistetaan siten, että niillä tuetaan kriittisten menestystekijöiden saavuttamista ja kannustetaan henkilöstöä ylittämään sovitujen tulostavoitteiden saavuttaminen.

Tavoitetason 4 (Itsearvioinnin perusteella valittuja kehittämishankkeita on toteutettu) saavuttamiseksi vuoden 2007 aikana varmistetaan perusyksiköiden ja joukkoyksiköiden

parantamissuunnitelmien toteuttaminen. Kehittämishankkeille määritetään vastuuhenkilöt, osallistujat, määräajat ja resurssit sekä raportointi. Johtoryhmän itsearvioinnin avulla laaditaan prikaatin parantamissuunnitelma (3–4 kohdetta) ja parantamisesitykset (1–2 kohdetta) IMpaE:lle.

Tavoitetason 5 (Toiminnan tuloksissa on selkeästi nähtävissä itsearvioinnin vaikutukset) saavuttamiseksi vuoden 2008 aikana määritetään vastuut, mittarit ja tavoitetasot parantamissuunnitelman mukaisille kehittämishankkeille, osoitetaan tavoitetason saavuttaminen sekä arvioidaan miten kehittämishankkeet ovat vaikuttaneet toiminnan tuloksia osoittaviin asiakas-tuloksiin ja sisäisiin suorituskykytuloksiin.

Prikaatin komentaja vastaa ja esikuntapäällikkö johtaa Karjalan Prikaatin toiminnan ja resurssien suunnittelua ja seuranta sekä toiminnan parantamista. Kaikkien esimiesten tehtäviin sisältyvät itsearviointi ja toiminnan parantamisen suunnittelu. Operatiivisen osaston suunnittelusektoriin kuuluvat suunnittelu-upseerin, laatupäällikön ja taluspäällikön. Suunnittelusektori osallistuu johtoryhmän kokouksiin asiantuntijana ja säännöllisesti kuukausittain laajennettuun tilanneselostukseen. Karjalan Prikaatin suunnitteluryhmään ja samalla laaturyhmään kuuluvat esikuntapäällikkö, henkilöstöosaston päällikkö, operatiivisen osaston päällikkö, huoltopäällikkö, joukko-tuotantosektorin johtaja, suunnittelu-upseeri, laatupäällikkö, taluspäällikkö/operatiivinen osasto ja taluspäällikkö/huolto-osasto sekä joukkoyksiköiden pataljoona-/rykmentti-/patteristoupseerit.

Miten toimimme jatkuvan parantamisen periaatteen mukaisesti? Tunnistetaan asiakkaat, joille teemme tuotteita tai tuotamme palveluja. Dokumentoidaan parhaat käytännöt pysyväsasiakirjoihin ja ohjeisiin. Arvioidaan omaa toimintaamme, tunnistetaan kehittämistarpeet ja määritetään konkreettiset parantamistavoitteet. Näin kehitymme eilisen kokemusten perusteella ollaksemme huomenna parempia kuin tänään.

Toivotan lukijoille laadukkaita lukuhetkiä ja hyvää kesää.

Päätoimittaja
Everstiluutnantti Hannu Hyppönen

Ensikokemuksia CV -kaluston käyttöönotosta Karjalan Prikaatissa

Vuonna 2004 Karjalan Prikaatiin alettiin toimittaa CV-9030 -rynnäköpanssarivaunuja (CV). Tätä ennen prikaatiin oli jo toimitettu muutama ns. esisarjan vaunu kenttäkokeita varten. Vaunujen toimitukset jatkuvat edelleen.

CV -vaunujen käyttäjinä ovat Kymen Jääkäripataljoonan yksiköt, joissa koulutetaan sodan ajan kokoonpanoihin panssarijääkäri-, panssarintorjuntaohjus- sekä panssaritiedustelujoukkoja.

Kalusto-osaamisen luomistyö aloitettiin kurssittamalla henkilökunta.

Pataljoonan henkilökuntaa alettiin kouluttaa CV -kalustolle jo syksyllä 2002, jolloin toimeenpantiin ensimmäinen henkilökunnan kurssi. Kevääseen 2006 mennessä kurssija on toimeenpantu kaikkiaan seitsemän. Kurssit on toteutettu sekä perus- että jatko-opetustilaisuuksina, joihin henkilöstön osallistuminen on jaettu aiemman panssarikokemuksen mukaan. Kurseille on osallistunut henkilökuntaa myös muista Karjalan Prikaatin joukkoyksiköistä ja laitoksista sekä PanssariPrikaatista, Panssarivarikolta ja Materiaalilaitoksen esikunnasta.

Kymen Jääkäripataljoonan henkilökunnan koulutuksen painopiste ajoittui vuosiin 2003-2005, jolloin järjestettiin useampia opetustilaisuuksia vuosittain. Tämän lisäksi väkeä on koulutettu Pans-

sarikoulun järjestämällä kurssilla. Ensimmäiset virkaan valmistuneet kouluttajat, jotka ovat käyneet CV -kurssin opiskellessaan Panssarikoulussa, valmistuivat syksyllä 2005. Jatkossa yhä useammalla Kymen Jääkäripataljoonaan palvelukseen tulevalle kouluttajalle onkin CV -kalustokoulutus ensimmäisestä palveluspäivästä alkaen.

CV -opetustilaisuuksien lisäksi henkilökunnalle on järjestetty vuosittain jatko-opetustilaisuuksia, joissa on kerrattu kurssilla opittuja taitoja ampumakentällä sekä lähiharjoitusalueen urilla.

VARUSMIESTEN CV -KOULUTUS

Ensimmäiset varusmiehet koulutettiin vuoden 2004 tammikuun saapumis-erästä. Kalustokurssin koko oli tuolloin

kuusi miestä. Tämän pilottikurssin tarkoituksena oli tarkastella, minkälainen varusmiehille tarkoitettu CV -kalustokurssin sekä koko CV -koulutuksen rakenne ja sisältö tulisi olla. Kurssille valitut varusmiehet pyrittiin valitsemaan siten, että he otokseltaan edustaisivat varusmiesten keskitasoa, jotta voitaisiin todeta kalustokurssin vaatavuustaso. 2/2004 saapumiserän alokaskauden jälkeen nämä kaksi miehistöä sijoitettiin sodan ajan jääkärikomppanioita tuotavaan yksikköön, jossa pyrittiin hakemaan kokemuksia panssarijääkärikoulutukseen CV -kalustolla. Pilottimiehistöt toimivat vuoroin panssarijääkärijoukueen runkona yhdellä XA-180:lla vahvennettuna ja vuoroin vastapuolella. Syksyn aikana saatiinkin kalusto-, taistelu- ja koulutusteknisesti monia arvokkaita kokemuksia, joita jatkossa pyrittiin

hyödyntämään.

Vuonna 2005 kokeilua jatkettiin laajentamalla varusmiesjoukko kolmivaunuiseksi joukkueeksi. Joukkue sijoitettiin aiemman kaltaisesti alokaskauden lopussa jääkärikomppaniaan, jossa tällä kertaa yksi joukkue tuli pysyvästi toimimaan CV-kalustolla. Ajoittain muutkin joukkueet pääsivät kokeilemaan toimintaa CV:llä, mutta koulutuskokoonpanossa vaunut kuuluivat pysyvästi yhteen joukkueeseen CV-koulutetun joukkueenjohtajan johdossa. Tällä saapumiserällä saatiin monia hyviä kokemuksia panssarijääkärijoukkueeseen liittyen; kuten kaluston kestävyys, kalustohuollon vaatimukset, taistelutekniikka CV -kaluston suorituskykyä hyödyntäen sekä koulutushenkilöstön määrä joukkueessa ja sen työnjako.

Tällöin alettiin kokeilla, luoda ja vaikiinnuttaa telakaluston vaatimia huollollisia ja koulutuksellisia rutiineja. Samalla saatiin myös kokemuksia siitä, miten suurempien taisteluharjoitusten taistelut ja taistelutasat tuli suunnitella, jotta niissä voitiin tehokkaasti harjoitella koko panssarijääkärijoukkueen tulivoiman hyödyntämistä. Kesän 2005 yhtymäharjoituksessa saatiin myös esimakua siitä, mitä vaatimuksia telakalusto asettaa ympäristön maastolle ja tiestölle, sillä jääkärikomppanian ”kärkijoukkueen” lisäksi lähes koko keltaisen puolen taisteleva osa liikkui teloilla. Seuraavan saapumiserän CV -miehistöt olivat nimittäin saaneet juuri ajaja- ja johtajakortinsa ja he muodostivat yhdessä aliup-

seerikurssin panssarijääkäri- ja panssarintorjuntalinjojen kanssa keltaisella puolella toimivat panssarijääkärijoukkueet.

Jääkäriaikakaudelta siirryttiin ”lopullisesti” panssarijääkäriaikaan saapumiserästä 2/2005 alkaen. Tällöin joukko tuotettiin panssarijääkärikomppania ja panssarintorjuntaohjusjoukkue CV -kalustolla. Syksy 2005 oli monen vuoden kehityksen tulos, jonka eteen oli tehty ankarasti työtä useilla foorumeilla. Suunnittelussa ja valmisteluissa oli käyty monet keskustelut erilaisissa kokouksissa, työryhmissä, kahvipöydissä, harjoitusten yhteydessä ja jopa yksiköiden saunailloissa. Panssarijääkärien taistelutekniikkaa alettiin harjoitella yksiköissä jo vuosituhaten vaihteessa XA-kalustoa soveltaen. Näin henkilöstö oli henkisesti ja tietotaidollisesti melko hyvin valmistautunut uuteen aikaan.

Merkittävin piirre tässä kehityksessä oli ehdottomasti kouluttajahenkilöstön asenne. Yhdessä sovellettiin, opeteltiin innolla uutta ja mietittiin kahvikupin ääressä ja teltan hämyssä, miten panssaroitu joukko toimii, vaikka CV -kalustoa oli alkuvuosina nähty vasta kuvissa. Esimerkiksi panssarijääkärien perustaistelumenetelmät joukkue- ja komppaniatasolla olivat vakiintuneet jo vuosia ennen uuden kaluston käyttöönottoa.

Koulutuksen toteuttaminen syksyllä 2005 ei ollut täysin ongelmatonta, sillä vaunuihin oli suoritettava tehtaalla havaituista ongelmista johtuvia muutostöitä. Muutostyöt ajoittuivat osittain

erikois- ja joukkokoulutuskausiin, jolloin jokaista vaunua tarvittiin samanaikaisesti harjoituksissa. Joukon toimiessa vajaalla vaunumäärällä ei koulutettava joukko saanut aina oikeaa kuvaa suorituskyvystään eikä taistelutekniikkaa kyetty täysimääräisesti harjoittelemaan. Innokkaalla ja yritteliäällä asenteella ja toiminnalla näistäkin haasteista kuitenkin selvitettiin.

HUOLTO- JA KOULUTUSOLO-SUHTEET MEKANISOIDUN JOUKON PERUSEDellyTYKSINÄ

Mekanisoidun joukon tärkeimmät työkalut ovat asiallisesti huolletut ja kunnossa olevat vaunut. Pysyäkseen kunnossa panssarikalusto vaatii säännöllistä huoltoa. Marraskuussa 2005 avattu uusi panssarihalli tarjoaa sekä kalustokoulutukselle että kalustohuolloille ensiluokkaiset olosuhteet.

Panssarihallin lähtökohta-ajatuksena on käyttäjän ja huolto-organisaation yhteistoiminta. Yksiköiden vaunujen huolto- ja koulutustilat ja Karjalan Huoltopataljoonan hallinnoimat ja käyttämät huoltotilat sijaitsevat samassa rakennuksessa. Tällä järjestelyllä huolto-organisaation ja käyttäjän yhteistoiminta on kyetty luomaan nopeaksi, kitkattomaksi ja tehokkaaksi.

Panssarihalliin kuuluu akku- ja asehuoltotilat tulityötiloineen, kahdeksanpaikkainen korjaamohalli lattia- ja siltanostureineen, 20-paikkainen koulutus- ja huoltohalli, pesuhalli sekä varasto-, toimisto-, luokka- ja sosiaalitalat. Hallilla voidaan täysimittaisesti toteuttaa kalustokurssit sekä säilyttää ja huoltaa koulutusorganisaatioiden panssari- ja koulutuskalusto.

Lähellä Karjalan Prikaatin varuskunta-alueella sijaitseva Pahkajärven ampumakenttäalue tarjoaa hyvät mahdollisuudet harjoitella vaunuryhmän ja -joukkueen toiminnan perusteita kovilla ampumatarvikkeilla. Myös panssarijääkäriryhmän ja -joukkueen taisteluammunnoille on hyvät edellytykset.

Pahkajärven aluetta on kehitetty vahvasti 2000-luvulla CV -aikakautta silmälläpitäen. Ampumapaikoille on rakennettu useita rinnakkaisia panssariuria ja tuliasemia. Maalialueita on raivattu siten, että pisimmillään voidaan saavuttaa lähes 2 000 metrin ampumaetäisyys. Lähes komppanian vaunut mahtuvat ampumaan samanaikaisesti noin kilometrin etäisyydelle. Alueelle on rakennettu lisäksi uusi liikemaalirata.

Pahkajärvellä kyetään ampumaan vaunu- ja panssarijääkäriosien perustaisteluammunnat. Alueella voidaan opettaa johtajille perustoimintamallit ja -ratkaisut, joita he voivat käyttää ja soveltaa taistelukoulutuksessa. Pahkajärvellä saaduista perusopeista on koulutuksen loppuvaiheessa hyvä siirtyä vaativampiin ja soveltavampiin ammuksien muun muassa Niinisalon Pohjan- kankaalle.

Varuskunnan lähialueen laajat harjoitusalueet mahdollistavat monipuoliset harjoitusmahdollisuudet kaikille aselajeille. CV -kaluston tarpeita silmällä pitäen alueelle on rakennettu panssariuria sekä aukeita. Varuskunnan lähialueen urasto ja Selänpään lentokentälle ulottuva panssariura mahdollistavat pitkienkin hyökkäysten harjoittelun.

PANSSAROITUA JOUKKO- TUOTANTOA - KOULUTUS- JÄRJESTELMÄ KYMJP:SSA

Kymen Jääkäripataljoonassa on kolme

perusyksikköä: 1., 2. ja 3. Panssarijääkärikomppania. 1.PsJK toimeenpanelee aliupseerikurssit ja CV -kurssit. 2.PsJK tuottaa sodan ajan panssarijääkäriyksiköitä ja 3.PsJK kouluttaa panssaritiedustelijoita sekä panssarintorjuntaohjusemiehiä.

Kaikki panssarijääkärikomppaniat otavat alokkaita vastaan saapumiserien astuessa palvelukseen. Alokaskauden lopulla kaikki kolme yksikköä myös valitsevat yhdessä koulutustarvelaskelmien mukaisen määrän miehiä CV-kalustokurssille. Kurssille valitut muuttavat yhdessä uusien aliupseerioppilaiden kanssa peruskoulutuskauden lopussa 1.PsJK:an.

Kalustokurssin kuluessa kurssilaisista valitaan soveltavuuden ja kurssimenes- tyksen perusteella johtajiksi, ampujiksi ja ajajiksi koulutettavat. Aliupseerikurssin linjojen toisen vaiheen käynnistyessä CV -kurssin soveliaimmiksi todetut, juuri vaununjohtajatutkintonsa suorittaneet oppilaat lähetetään Panssarikoulun reserviupseerikurssille, jossa heistä koulutetaan joukkueen varajohtajia.

CV-kalustokurssin päätyttyä alkaa ajo-, johtaja- ja ampujantutkintonsa läpäisseillä kursseilla taistelu- ja ampumakoulutusvaihe. Aluksi kurssilla keskitytään vaunuryhmän toimintaan, jonka jälkeen siirrytään harjoittelemaan joukkueena. Kurssiin kuuluu kaksi ampumaleiriä, joista ensimmäisellä ammutaan

vaunuryhmän ammuntoja ja toisella joukkueammuntoja.

Kurssi kestää noin puoli vuotta päättyen nuoremman saapumiserän peruskoulutuskauden lopulla. Tällöin miehistöt siirretään tuleviin yksiköihinsä, joissa vaunumiehistöistä ja jalkaosista aletaan kouluttaa sodan ajan joukkoa. Tavoitteena on, että tässä vaiheessa miehistöt osaavat hyvin toiminnan vaunuryhmänä sekä osaavat joukkueen toiminnan perusteet. Yksiköissä vaunuryhmien taitojen hiominen jatkuu aina kotiutumiseen asti. Panssarikoulun kouluttamat upseerikokelaat aloittavat johtajakautensa yksiköissä yhdessä vaunumiehistöjen kanssa peruskoulutuskauden päätyttyä.

Panssarijääkäriajakaudelle siirryttäessä myös Kymen Jääkäripataljoonan harjoitusjärjestelmä uudistettiin, sillä harjoitusjärjestelmän on vastattava joukkotuotannon vaatimuksiin ja palveltava joukkotuotantovelvoitteiden täyttymistä. Samassa yhteydessä päätettiin aloittaa mekanisoitujen harjoitusten järjestäminen yhdessä Panssariprikaatin kanssa.

MEKANISOIDUT HARJOITUKSET

Harjoitusjärjestelmä muodostui neljästä harjoituksesta, joihin kaikkiin osallistuisi Kymen Jääkäripataljoonan CV-kalustolla varustetut yksiköt sekä Hämeen Panssaripataljoonan panssari-vaunukomppania. Lisäksi harjoituksiin osallistuisi muita joukkoja harjoituksen järjestämisvastuussa olevasta joukosta.

Ensimmäinen mekanisoitu harjoitus (MEKH) toteutettiin erikoiskoulutuskauden lopulla lokakuun alussa Parolannummella. MEKH 1A kesti viisi päivää, ja siihen osallistui KymJP:stä 2.PsJK. Harjoitus alkoi muodollisella vaiheella, jossa harjoiteltiin yhteistoimintaa panssaripioneerien ja panssarivaunukomppanian kanssa. Harjoituksen soveltavassa vaiheessa hyökättiin toistoharjoituksen omaisesti pataljoonan voimin. KymJP:n panssarijääkärikomppanian osalta pääpaino harjoituksessa oli yhteistoimintavaiheessa.

MEKH 1B läpiviettiin Vekaranjärven maastoissa kolmipäiväisenä lokakuun lopulla. Harjoitus toteutettiin Karjalan

Prikaatin aiemman yhteistoimintaharjoituksen muotoisena. Harjoituksen teemana oli toimia prikaatin kehityksessä siten, että mukana olivat kaikki prikaatin aselajijoukot. Kaikki joukot toimivat samassa tilannekehityksessä toimivien johtajien johdossa. Ensimmäiset kaksi päivää olivat yksikköharjoituspäiviä, jolloin panssarivaunukomppania ja panssarijääkärikomppania jatkoivat yhteistoimintataitojensa hiomista. Kolmantena päivänä toteutettiin soveltava vaiheena pataljoonan pääosien hyökkäys.

MEKH 2:ssa joukot kuljetettiin Nii-nisalon Pohjankankaalle. Harjoitus alkoi marraskuun toisella viikolla ja kesti noin kymmenen päivää. Harjoitus jakaantui yksikkö-, taistel- ja ampumarjoitusvaiheeseen. KymJP:sta harjoitukseen osallistui 2.PsJK ja panssarintorjuntaohjusjoukkue 3.PsJK:sta.

MEKH 3 toteutettiin jälleen Vekaranjärven lähialueella. Tällä kertaa prikaatista harjoitukseen osallistui ainoastaan KymJP tulitukiryhmän, tulenjohtueiden ja huoltokomppanian tukemana, koska pääosa KARPR:n joukoista osallistui Itäisen maanpuolustusalueen pääsotaharjoitus PEITSI-05:een Pohjois-Karjalassa. MEKH 3 kesti viisi päivää jakaantuen kahteen yksikköharjoituspäivään ja kolmeen soveltavaan hyökkäystaistelupäivään, jolloin hyökättiin Selänpään lentokentältä Pahkajärven ampumakenttälle.

Mekanisoiduista harjoituksista saadut kokemukset olivat erittäin antoisia. Harjoituksissa päästiin suorittamaan sellaista yhteistoimintaa, jota ei pelkällä omalla joukolla kyettä toteuttamaan. MEKH 1:n yhteistoimintarastit kouluttivat sekä varusmiehiä että henkilökuntaa runsain mitoin. Koko harjoitusjärjestelmän kohokohdaksi koettiin kuitenkin Pohjankankaalla toteutettu taisteluvaihe, jossa panssarijääkärikomppania pääsi ottamaan mittaa kaksipuolisessa simulaattoritaistelussa HämPsP:n panssarijääkärikompaniasta.

Molemmat komppaniat saivat viimeinkin veroisensa vastustajan, jonka kanssa toivottiin jatkossakin päästävän mittelemaan. Taisteluharjoitus toteutettiin kohtaamishyökkäyksenä MEKH 1:stä tutulla toistokoulutuksella. Joukot

hyökkäsivät useita kertoja päivässä ja kunkin suorituksen jälkeen käytiin palautekeskustelu ennen seuraavaa hyökkäystä. Molemmat panssarijääkärikomppaniat kokivat onnistumisia ja epäonnistumisia ja olivat tyytyväisiä harjoitukseen.

MEKH 1B ja MEKH 3 tarjosivat haasteita runsain mitoin. Panssarijääkäri- ja panssarivaunukomppanian yhteistoimintaharjoitukselle soveliaan maaston löytäminen Vekaranjärven perinteisestä metsämaastosta ei ollut helppo tehtävä. Mekanisoidun joukonkin on kuitenkin kyettävä taistelemaan peitteisessä maastossa. Niinpä MEKH 1B:n ja osin MEKH 3:nkin teemaksi muodostui hyökkäys peitteisellä alueella yhdestä kahteen uran suunnassa. Tällaisissa oloissa joukkojen yhteistoiminnan sovittaminen ristiinalistuksineen ja aikautuksineen on ensiarvoisen tärkeää.

Harjoituksissa opittiin yhteistoimintaa, taistelutekniikkaa aukeavoittoisessa maastossa sekä panssarivaunuosien luovaa ja tehokasta käyttöä ryhmätasolla komppaniatasolla saakka. Syksyn aikana korostui myös riittävän kalustohuollon merkitys. Kiivaan koulutusrytmin ja tiiviin leiriaikataulun lomassa oli edelleen ehdittävä suorittamaan vaunujen viikkohuollot, kausihuollot ja ampumakuntoisuustarkastukset. Ilman toimivaa kalustoa eivät joukot kykene täyttämään tehtävänsä.

KOHTI TULEVAA

Mekanisoiduista harjoituksista saadut kokemukset todettiin kaikilla tasoilla positiivisiksi. Kehittämällä puutteelliseksi havaittuja rakenteita, toteuttamalla uusia ideoita ja tehostamalla entisestään hyviksi todettuja harjoitusjärjestelmän osia saadaan mekanisoiduille joukoille varmasti erittäin tehokas ja tarkoituksenmukainen harjoitusjärjestelmä, jolla täytetään joukkotutannon vaatimukset ja tavoitteet.

Kymen Jääkäripataljoonan osalta mekanisoidut harjoitukset jatkuvat siten, että MEKH 1B, MEKH2 sekä MEKH3 säilyvät ainakin vuoden 2006 harjoitusjärjestelmässä. Lisäksi keväällä 2006 osallistuttiin reserviläiskomppanian voimin valtakunnalliseen pioneeri- ja suoje-lutaisteluharjoitukseen. Mekanisoi-

harjoitusjärjestelmä aiotaan jatkossakin säilyttää ja kehittää sitä entistä tehokkaampaan suuntaan.

Täysin uudessa kalustossa on käytönoton alkuvaiheessa luonnollisesti aina jonkin verran pieniä vikoja, niin kutsuttuja ”lastentauteja”. Toimenpiteet ongelmien poistamiseksi on kuitenkin aloitettu ja niihin saataneen ratkaisut lähiaikoina. Muutamasta epäkohdasta huolimatta CV-kalusto on jo osoittautunut tehokkaaksi taisteluvälineeksi.

CV90:llä on suuri merkitys Karjalan Prikaatin tuottamien sodan ajan joukkojen suorituskyvyllä. Tähän mennessä saatujen käyttökokemusten mukaan erityisesti CV:n pääaseen tarkkuus sekä pimeätoiminta- ja ilma-ammuntakyky ovat omaa luokkaansa. CV90 on myös hyvin koulutettavissa suomalaisille varusmiehille. Koulutetut varusmiehet ovat omaksuneet vaunun käytön sekä kalusto- että taisteluteknisesti siten, että heidät on voitu hyvillä mielin kotiuttaa reserviin. ■

Artikkelin on kirjoittanut kapteeni Markus Wahlstein. Hän toimi tammikuuhun 2006 asti 2.Panssarijääkärikomppanian päällikkönä ja sen jälkeen toimistoupseerina Kymen Jääkäripataljoonan Esikunnassa. Hän lähti toukokuun alussa vuodeksi sotilastarkkailijaksi Intiaan-Pakistaniin (UNMOGIP).

Karjalan Jääkäriprikaatin tulenkäytön kehittyminen

Mekanisoidun yhtymän kalusto tuo mukanaan uudet joukkojen käyttöperiaatteet. Tämä asettaa samalla uudenlaiset haasteet myös tykistöjärjestelmälle ja sen tulenkäytölle. Toisaalta tykistöjärjestelmän uusi kalusto ja menetelmät tuovat tullessaan mahdollisuuksia, jotka voivat vaikuttaa muiden joukkojen käyttöön.

Mikko Soikkeli

Tykistöjärjestelmän perustehävänä säilyy tulenkäyttö, jolla tuetaan panssarijääkäripataljoonien taistelua. Uusien asejärjestelmien ja ampu-
matarvikkeiden myötä tuliyksiköiden roolit kuitenkin eriytyvät ja tukeminen voi tapahtua entistä enemmän välillisesti.

TAKTINEN TULENKÄYTTÖ

Panssarijääkärien välitön tukeminen, eli taktinen tulenkäyttö toteutetaan panssarijääkärikomppanioiden omilla tulitukiryhmillä ja panssarijääkäripataljoonan kranaatinheitinkompaniolla.

Kranaatinheitinkomppanioiden AMOS-FIN kranaatinheitinpanssariajoneuvot muodostavat taktisen tulenkäytön rungon. Ajoneuvojen ammunnanhallintajärjestelmä ja paikantamislaitte mahdollistavat tarvittaessa yksittäisen vaunun toimimisen ampuvana osana. Järjestelmät mahdollistavat yhdessä panssaroidun alustan kanssa nopean tuliase-
matoiminnan, joka ei edellytä valmisteluja. Ajoneuvo on aina ampumavalmis heti pysähtymisen jälkeen. Vaikka ajoneuvo onkin pyöräalustainen, kykenee se seuraamaan rynnäkkövaunuilla ja taisteluvaunuilla eteneviä yksiköitä uria pitkin. Tarvittaessa pataljoonalle alistetut taiste-

lupioneerit edistävät liikettä.

Kranaatinheitinpanssariajoneuvo kykenee ampumaan tarvittaessa kymmenen kilometrin etäisyydelle pitkän kantaman laukauksella. Ampumatarvikevalikoimaan kuuluu lisäksi kuorma-ammus, valo-ammus sekä infrapunasavu-ammus. Kuorma-ammus mahdollistaa tehokkaan tulenkäytön myös kevyesti panssaroituja maaleja vastaan. Edullisella ampumaetäisyydellä kukin ase kykenee ampumaan 60 sekunnin aikana ryöpyn, jossa useita laukauksia on maalissa samanaikaisesti. Ajoneuvo kykenee vaihtamaan tuliase-
maa heti viimeisen laukauksen lähdettyä putkesta.

Kranaatinheitinkomppanian johtaminen tapahtuu XA-202 panssaroidusta komentopaikka-ajoneuvosta. Radioyhteyksillä ja AHJO -ammunnanhallintajärjestelmällä tapahtuva johtaminen on mahdollista tarvittaessa liikkeestä.

Panssarijääkärien jalkautuessa voidaan välitön tulituki toteuttaa kunkin komppanian omalla tulitukiryhmällä. Tulitukiryhmän kalustona on kaksi 81 mm kranaatinheitintä. Viiden kilometrin ampumaetäisyys mahdollistaa hyvin jalan etenevän joukon tukemisen. Toisaalta pienen varmuusetäisyyden takia voidaan ampua aivan omien joukkojen eteen.

OPERATIIVINEN TULENKÄYTTÖ

Prikaatin tykistö patteriston päätehtävänä on tiedustelukomppanian ja panssarintorjuntaohjuskomppanian toteuttama operatiivinen tulenkäyttö vastualueen syvyydessä. Patteriston kalustona on 18 kpl kotimaisia 155 mm kanuunoita m/98. Tykillä saavutetaan suurimmillaan noin 40 km ampumaetäisyys pitkän kantaman laukauksella. Kuorma-ammuksella pystytään ampumaan puolikovia maaleja noin 35 km etäisyydelle.

Tykki on varustettu paikantamislaitteella, lähtönopeustutkalla sekä radiolla. Tykit voidaan välineiden ansiosta ryhmittää vapaasti hajauttaen ja paikantamislaitteen ansiosta erillisiä mittaustuksia ja yhdensuuntaistamista ei tarvita. Apumoottorin avulla tykillä voidaan siirtyä lyhyitä matkoja ilman vetäjää, mikä helpottaa tuliasemaan ryhmittymistä.

Patteriston XA-202 komentopaikka-panssariajoneuvoihin sijoitettu johtamis- ja ammunnanhallintajärjestelmä mahdollistaa patterien käytön itsenäisesti tarvittaessa eri toimintasuunnissa.

Tiedustelukomppanian tiedusteluosastot toteuttavat operatiivisen tulenkäytön ennalta valittuja, tai tilaisuuden tullen muita arvokkaita maaleja vastaan. Kaikki tiedusteluryhmät kykenevät tulenjohtamiseen ja joissain tilan-

teissa tärkein tehtävä voi olla etsiä ja lamauttaa maalitettuja kohteita.

KAUKOTOIMINTA

Utuna elementtinä maavoimien tulenkäyttöön tulee raskas raketinheitinjärjestelmä. Vastaavalla tavalla kuin AMOS-Fin kranaatinheitinpanssariajoneuvo, yksittäinen raketinheitin kykenee itsenäiseen toimintaan. Ylemmän johtoportaan johdossa toimivalla raketinheitinyksikön kaukotoiminnalla tuetaan taistelua lamauttamalla tai tuhoamalla vastustajan kohteita kymmenien kilometrien syvyydessä.

Raketinheittimellä kyetään ampumaan raketteja 35-70 km etäisyydelle tyypistä riippuen. Ohjuksilla kyetään ampumaan aina 300 km etäisyydelle. Yksittäisen heittimen ampumatarvikkeina voi olla joko 12 rakettia tai kaksi ohjusta.

Miinaraketeilla kyetään suluttamaan nopeasti sivustoja tai muita uhanalaisia alueita. Kuormaraketti on vastaava kuin tykin kuorma-ammus, mutta tytärammusten määrä on suurempi. GPS -ohjatulla raketilla tai ohjuksella kyetään pistemäisten maalien tuhoamiseen.

AKTIIVINEN VAIKUTTAMINEN

Uuden kaluston ja tehtävien myötä joudutaan myös toimintatapoja ja menetelmiä pohtimaan uudelleen. Hyökkäävän joukon kannalta on tärkeää, että vastustajan kyky vastata hyökkäykseen on mahdollisimman huono. Vaikuttamalla ennakoivasti oman toiminnan kannalta keskeisiin vastustajan tärkeisiin kohteisiin, voidaan vastustajan kyky vastatoimiin heikentää.

Maalittaminen (eng. targeting) on systemaattinen toimintatapa, jossa osana johtamis- ja suunnitteluprosessia määritetään ne vastustajan kohteet, joihin vaikuttamalla voidaan parhaiten heikentää sen toimintakykyä. Maalittamisprosessissa määritetään eri kohteille tärkeysjärjestys operaation eri vaiheissa. Kullekin kohteelle määritetään käytössä olevista järjestelmistä se, millä kohde paikannetaan, millä

siihen vaikutetaan ja millä saavutettu vaikutus todetaan.

Maalittamisen lopputuloksena syntyy luettelo kohteista, joihin halutaan vaikuttaa. Tämän jälkeen käytössä olevat järjestelmät ja joukot suunnataan etsimään halutut kohteet. Maalin löytämisen ja paikantamisen jälkeen kohteeseen suunnataan haluttu tulivaikutus tai esim. elektroninen häirintä yhtymän operaatioajatuksen mukaisesti.

Maalittaminen liittyy keskeisesti operatiiviseen tulenkäyttöön ja kaukotoimintaan. Taktisessa tulenkäytössä maalittamisella ei ole vastaavaa merkitystä, koska tulitettavat kohteet ovat jo taistelussa omien joukkojen kanssa.

Maalittamisen ja vaikuttamisen kokonaisuuden merkitys on siinä, että analyysien kautta löydetään ne kohteet, joihin vaikuttamalla saadaan paras hyöty. Samalla korostuu aktiivinen toiminta kohteiden löytämiseksi ja niihin vaikuttamiseksi. Oikea-aikaisella ja oikein suunnatulla tulenkäytöllä voidaan riistää aloite vastustajalta ja temmata se itselle. ■

Kirjoittaja on everstiluutnantti ja hän toimii Karjalan Prikaatin kuuluvan Karjalan Tykistörykmentin komentajana

AMOS-FIN kranaatinheitinpanssariajoneuvot saivat ensimmäiset miehistönsä

Karjalan Prikaatista muodostettavan valmiusryhmän kranaatinheitinkoulutus elää murrosvaiheessa. Perinteinen vedettävä kranaatinheitin ei enää pysty vastaamaan panssarijääkäripataljoonan erinomaisesta liikkuvuudesta johtuviin uusiin haasteisiin eikä näin ollen mahdollista tulen ja liikkeen tehokasta yhteensovittamista. Ratkaisun ongelmaan antaa AMOS-FIN kranaatinheitin -ajoneuvo.

Puolustusvoimille maaliskuun lopussa luovutetut ensimmäiset AMOS-FIN kranaatinheitinpanssariajoneuvot saivat ensimmäiset miehistönsä Karjalan Tykistörykmentin tulenkäyttöharjoituksen yhteydessä järjestetyssä kenttäkoe 1:ssä. Kenttäkokeen päätarkoituksena oli saattaa loppuun teollisuuden vaunumiehistöille antama järjestelmäkoulutus. Maaliskuussa aloitettu teoriaosuus huipentui Pahkajärvellä toteutettuihin kovapanosammuntoihin, joissa jokainen koulutettava sai toimia miehistön eri tehtävissä.

Maamme ensimmäinen kranaatinheitinpanssariajoneuvokomppania koostui pääosin Karjalan Prikaatin joukoista, joita täydennettiin Porin Prikaatin kranaatinheitinpanssariajoneuvoryhmällä. Kenttäkokeeseen osallistui joukkoja edellä mainittujen lisäksi Hämeen rykmentistä, Maasotakoulusta sekä Materiaalilaitoksen esikunnasta. Luonnollisesti Patria oli myös vahvasti edustettuna.

Karjalan Prikaatin ja Maasotakoulun johtoryhmät kävivät tutustumassa Karjalan Prikaatin tulevaan kalustoon. ■

Kirjoittaja on Karjalan Prikaatiin kuuluvassa Karjalan Tykistörykmentin Esikunnassa palveleva yliluutnantti, AMOS-FIN projektiupseeri.

Teksti Paavo Kärrä, kuvat Antti Pyykönen

Teksti ja kuva Jussi Eronen

ALVI – alueelliset viestijoukkot

– Uusi kalusto tuonut laatua alueellisten viestijoukkojen toimintaan –

Itä-Suomen Viestipataljoonan 1. Viestikomppania kouluttaa puolustusvoimien johtamisjärjestelmäkeskuksen alaisia sodan ajan viestikomppanioiden (T) miehistöä sekä johtajia. Viestikompaniat ovat alueellisiin viestijoukkoihin (ALVI) kuuluvia viestiyksiköitä, joita käytetään strategisen iskun ennaltaehkäisyn ja torjunnan vaiheen taisteluihin liittyen. Niitä käytetään alueellisten johtamisjärjestelmäkeskusten johdossa operatiivisen tilanteen edellyttämällä tavalla. Viestikomppanioita käytetään kaikkien puolustushaarojen tarpeisiin. ALVI -joukkojen tehtävänä on muodostaa operatiiviselle toiminta-alueelle liityntäpisteitä, joista tuettava yksikkö voi liittyä iTVJ- verkkoon (integroitu tiedustelu-, valvonta- ja johtamisverkko). Muut ALVI -joukkojen tehtävät ovat iTV-verkon varmentaminen ja vaurioiden korjaus.

Uusi kalusto on parantanut ALVI-joukkojen suorituskykyä ja tuonut uusia haasteita koulutukselle. Viimeisen puolen vuoden sisällä on koulutuskalustoomme tullut uudet järjestelmäkontit, jotka toimivat laitesuojina kiinteässä viestintäverkossa yhteydessä oleville laitteille. Kontin avulla pystytään taistelulentän olosuhteisiin luomaan ympäristö joka täyttää siviililaitteiden vaatimukset kaikissa olosuhteissa. Koulutuksellisesti on ollut suuri muutos saada arvokkaat viestivälineet vaatimaansa toimintaympäristöön pois aiemmin käytetyistä kosteista teltoista.

Kaapelijoukkueen tehtäviin kuuluu pitkien, jopa 20 kilometrin kenttäkaukovalokaapeliyhteyksien rakentaminen. Näillä valokuituyhteyksillä yhdistetään liityntäverkon omia asemia ja liitetään verkon solmuja valtakunnan kiinteään viestintäverkkoon. Kaapeliryhmällä on käytössään valokaapelin levitysjärjestelmä, johon kuuluu kaukovalokaapelin lisäksi vesistövalokaapelia, liityntä- ja huoltosarjat. Kaukovalokaapeliyhteyksien rakentamiseen käytetään kaapelin levityslaitetta jolla kaapelikelaa pyöritetään hydraulikkamoottorin avulla. Levityslaitteen alustana voidaan käyttää lähes mitä tahansa kuljetusalustaa pakettiauton ja traktorin peräkärryn väliltä. Ensi syksynä käyttöön saamamme maastoskooterit eli tutummin ”mönkijät” tulevat tehostamaan viestikomppanian (T) kaapelijoukkueen toimintaa. Maastoskooterilla rakennetaan kuituyhteyksiä niillä tiestön tai maaston osuuksilla, joilla ei muilla kulkuneuvoilla voida edetä esimerkiksi painorajoitusten tai tiestönpuuttumisen vuoksi. Ensisijaisesti maastoskooterit on tarkoitettu lyhyiden tai muuten vaikeiden maastoreittien yhteyksien rakentamiseen. Niillä voidaan myös tiedustella tai vikapartioida kaukovalokaapelireittejä.

Käytössä havaitut kokemukset uuden kaluston osalta ovat olleet suurelta osin myönteisiä. Kaluston saaminen koulutukseen on tuonut ALVI-joukkojen tekemisiin yhteyksien rakentamistehtäviin laatua ja tehokkuutta. Maastoskooterilla

Kuva ylh. Järjestelmäryhmän mobiilimasto ja järjestelmäkontti maastokuorma-auton lavalla.

tapahtuva kuituyhteyksien rakentaminen on tuonut yhteyksien rakentamiseen nopeutta ja reitinvalintavaihtoehtoja huomasti lisää. Isompien kalustouudistusten ohessa on alueellisten viestijoukkojen käyttöön tullut useita uusia tarpeellisia ja jopa välttämättömiä mittajaj hallintalaitteita. Tämä uusi, ajanmukainen ja haasteellinen kalusto asettaa jatkossa koulutuksen painottamista yhä teknisempiin asioihin peruslaitteiden käytön osaamisen kannalta. Yhä täydentyvä kalusto tarjoaa nykyaikaisen ja kiinnostavan koulutuksen koulutettaville joukoille. Lähiaikoina odotamme saavamme järjestelmäryhmille koulutuskäyttöön uuden korkeamman ja maastoliikkuvamman siirrettävän linkkimaston. Uusi masto on muutaman lisämetrin korkeampi kuin nykyisin käytössä olevat mobiilimastot ja tarjoaa paremmat edellytykset yhteyksien muodostumiselle jopa metsäisessä maastossa.

Lähteet: VK (T) käsikirja ja omakohtaiset kokemukset kaluston käytöstä. ■

Kirjoittaja on yliluutnantti ja toimii Karjalan Prikaatin kuuluvan Itä-Suomen Viestipataljoonan 1. Viestikomppaniassa viestikurssin johtajana.

Elite 2006

Elite (Electronic warfare Live Training Exercise) on ilmatorjunnan ja ilma-aseen välinen elektronisen sodankäynnin harjoitus. Harjoitus toteutettiin Saksassa, noin 100 km Stuttgartista etelään, Heubergin harjoitusalueella 3.-19.5.2006. Harjoituksen johti Saksan ilmavoimat. Harjoitukseen osallistui henkilöstöä kaikista Suomen ilmatorjuntajoukko-osastoista ja -yksiköistä. Harjoitukseen osallistui myös ilmavoimat Horneteilla ja EW-kalustolla. Tässä artikkelissa ei käsitellä ilmavoimien osuutta harjoituksessa.

Teksti: Jarmo Salonen ym.

Harjoituksen valmistelut alkoivat syksyllä 2005, jolloin oli ensimmäinen kokous Saksassa (IPC, Initial Planning Conference). Tämän jälkeen joulukuussa evl **Jari Vuorela** ja kapteeni **Jarmo Salonen** osallistuivat kokoukseen Ruotsissa, Halmstadissa, jossa sijaitsee Ruotsin ainoa ilmatorjuntajoukko-osasto LV 6. Tässä kokouksessa sovittiin ruotsalaisten kanssa millaisella osastolla Suomi osallistuu harjoitukseen. Harjoitukseen muodostettiin monikansallinen patteristo ruotsalaisista, suomalaisista ja latvialaisista. Suomalaiset toimivat osana ruotsalaisten organisaatiota. Suomesta ei viety harjoitukseen ilmatorjuntakalustoa.

Seuraava kokous järjestettiin Ruotsissa maaliskuun alussa. Tilaisuudessa tarkennettiin suomalaisten rooleja harjoitusorganisaatiossa ja suunniteltiin valmistavan koulutuksen ohjelma viikolle 17 Halmstadiin. Ruotsalaisilla on jo monen vuoden kokemus Elite -harjoituksesta, joten heiltä sai monia tärkeitä käytännön neuvoja valmisteluihin. Alusta asti oli merkillepantavaa ruotsalaisten kollegoiden avoimuus ja yhteistyöhalukkuus. Maaliskuun puolivälissä oli Saksassa FPC (Final Planning Conference), jossa jätettiin viimeiset ilmoitukset ja saatiin vastaukset viimeisiin avoimiin kysymyksiin.

VALMISTAVA KOULUTUS LV6:SSA

Suomesta osallistui 24.-28.4. yksitoista miehin osasto valmistavaan harjoitukseen Ruotsissa. Tehtävänä oli perehdyttää henkilöstö omiin tehtäviinsä ja käytettävään kalustoon.

Esikunnassa ja taistelunjohtokeskuksessa työskentelivät kapteeni **Niko Korhonen** (PsPr), yliluutnantti **Henri Ruot-**

salainen (KarPr) ja luutnantit **Pekka Rinne** (KarPr) ja **Mikko Tiikkaja** (LapItR). Tutkalla olivat yliluutnantit **Jukka Heinänen** (HelltR) ja **Jari Boman** (KarPr). Ohjusryhmissä toimivat yliluutnantit **Juhapekka Roininen** (PsPr) ja **Mikko Kuusisto** (LapItR), luutnantit **Janne Räsänen** (KarPr) ja **Heikki Erkkilä** (KarPr). Jarmo Salonen toimi osaston johtajana.

Halmstadissa patteriston komentaja majuri **Anders Svensson** otti monikansallisen harjoitusjoukon komentoonsa ja kertasi harjoituksen tavoitteet ja päämäärät. Harjoitusjoukko koostui pelkästään henkilökuntaan kuuluvista sotilaista.

Henkilöstö toimi omissa tehtävissään, ohjushmiehet harjoittelivat RBS 70-järjestelmän ampujina maalilentojen aikana ja suorittivat kymmeniä simulaattorilaukauksia. Tutkaoperaattorit harjoittelivat tutkan (Giraffe 75) käyttöä, mm. tutkan havaitsemien maalien ja häirintöjen seurantaan ottamista, tutkan raakavideon tulkitsemista ja kolmihenkinen

tutkaoperaattoriryhmän yhteistoimintaa samalla laitteella. Esikuntaan sijoitettu henkilöstö tutustui esikunnan ja taistelunjohtokeskuksen eli TCC:n (Tactical Command Centre) tehtäviin. Lisäksi tutustuimme ruotsalaisten johtamistapaan ja taistelutekniseen johtamiseen. Kokonaan uutena tuli englanninkielinen terminologia tutkien, ohjusryhmien ja johtokeskuksen välillä. Mahtui mukaan myös vähemmän hohdokkaita tehtäviä, kuten tutkan renkaiden vaihtoa ja esikunnan kaaritelan pystyttämistä. Kaiken kaikkiaan valmistava koulutus antoi hyvän pohjan Elite-harjoitukseen.

HARJOITUSVIIKOT SAKSASSA

Harjoituksen aikana majoituimme va-ruskuntaan yhteen tupaan, joka vastasi kotimaista standardia. Päivän ohjelma alkoi 5.45 heräyksellä ja nopealla suihkulla. 15 min kuluttua oltiin jo aamupalalla, joka oli aika elämys jogurttiin ja muroihin tottuneelle. Tarjolla oli esimerkiksi paksua, valkoista ja rasvaista mak-

Jarmo Salonen

Tornado ja Smokey.

Ilmatorjunnan tarkastaja eversti Heikki Bergqvist ja everstiluutnantti Jari Vuorela tutustuivat harjoitukseen.

Maalityypit vaihtelivat eri slottien välillä; helikoptereista (mm. CH-53, CH-47), hävittäjiin (mm. Tornado, F-4, F-18, F-16 ja Su-22) ja kuljetuskoneisiin (C-160).

karaa.

Harjoitus alkoi klo 7.00 n. 10 km:n päässä varuskunnasta varsinaisella harjoitusalueella käskynjaolla (morning brief). Tämän jälkeen ajettiin aseisiin omille toimipaikoille ympäri laajaa harjoitusalueita.

Harjoituspäivä alkoi yhteyskokeiluilla ja erilaisilla tarkastuksilla ennen varsinaista toimintaa ilmamaalia vastaan. Ilmamaalitoiminta oli jaettu kahteen erityyppiseen harjoitukseen. Toinen oli ns. SLOT, jonka aikana vain tietty joukko sai toimia, mitata tutkilla ja käyttää omia asejärjestelmiä, muiden vain ”katsellessa päältä”. Toinen oli COMAO (combined air operation), jonka aikana useimmat yksiköt saivat toimia ilmamaaleja vastaan vapaasti ainoastaan oman kaluston asettaessa rajoituksia.

Näiden omien slottien aikana tapahtumia olikin sitten paljon. Vastustajan taktinen johtaja suunnitteli ilmaoperaatioita, joten erityyppisiä rynnäköitä ja ilmaiskuja oli lukuisia.

Slotteja tuli harjoitusjoukkoille keskimäärin kaksi aamupäivällä ja kaksi iltapäivällä, kestoltaan aina n.30 min/ slotti. Noin puolen tunnin mittaisia COMAO-harjoituksia oli yksi aamu- ja yksi iltapäivässä.

Elektroninen häirintä liittyi kaikkiin ilmaoperaatioihin häirintäkoneiden ja maa-aseiden suorittamana. Myös maalikoneiden suorittamat soihdutukset ja silputukset olivat näyttäviä.

Häirintä kohdistui pääosin tutkakalustoille. Viestiverkkoja ei häiritty harjoituksessa johtuen lukuisista harjoitusjoukoista ja rajallisista radiotaajuuksista.

Harjoituksen johto jakoi jokaiselle päivälle päiväohjelman (slot plan), josta ilmenivät ilma-aseen lentoajat, -osastot, toimintatapa, sekä mitä ilmatorjuntajoukkoja vastaan ne lensivät. Esikunta seurasi tilannetta seinälle heijastetusta ilmatilannekuvasta jokaisen patteristoa vastaan tehdyn maalilennon/lentooperaation ajan. Operaation päätyttyä esikunta alkoi tehdä taistelunjohtokeskuk-

sen kanssa analyysia tapahtuneesta. Esikunnan tiedustelu-upseeri tiesi etukäteen operaatioiden rakenteen, joten hän aloitti tilaisuuden kyselemällä taistelunjohtajan näkemystä operaation sisällöstä, aikautuksesta sekä päämäärästä. Seuraavaksi tiedustelu-upseeri kertoi lennon yksityiskohtaisen rakenteen, minkä jälkeen esikunta ja taistelunjohtokeskus aloittivat oman toimintansa arvioimisen. Tilaisuudet eivät olleet kestoltaan kovin pitkiä ja niissä paneuduttiin ainoastaan muutamiin tärkeimpiin havaintoihin. Tietokoneohjelmilla oli suuri rooli analyysin tekemisessä. Patteriston esikunnan johdolla pidettiin jokaisen päivän jälkeen käskynantotilaisuus, jossa päivän havainnot kerrottiin yksiköille. Niiden pohjalta annettiin tarkentavia ohjeita tai pidettiin tarvittaessa jatkokoulutusta seuraavaa päivää varten.

Slottien välinen aika käytettiin tutustumalla mahdollisuuksien mukaan muiden kansallisuuksien harjoitusjoukkojen kalustoihin ja toimintatapoihin. Mukana harjoituksessa olivat mm. saksalaisten Patriot, SA-8, Roland, Ozelot ja Stinger, ranskalaisten Crotale ja Aspic, Tsekkien SA-6 ja sveitsiläisten Rapier. Osa meistä ehti tutustua myös useisiin eri tutka- ja johtamisjärjestelmiin. Ehkä parasta antia kuitenkin olivat keskustelut ruotsalaisten kanssa heidän toimintavoistaan ja -menetelmistään.

ESIKUNTA JA TAISTELUNJOHTOKESKUS

Esikunnan henkilöstö oli muodostettu NATO -rakenteen mukaisesti. Komendantin apuna oli esikuntapäällikkö (COS) ja ACOS S1–S6 upseerit sekä elso-upseeri. Lisäksi oli viesti-, atk- ym tukihenkilöitä. Suomalaisten roolina oli toimia yhteysupseereina ja tutustua ruotsalaisten toimintatapoihin kansainvälisessä harjoitusympäristössä. Koko patteristolle yksi opetustarkoitus oli myös yhteisen (englanti) komentokielen harjoittelu. Suunnitteluosa (esikunta) työskenteli ilmakehän tarkastuksessa, jonka välittömässä läheisyydessä toimi TCC 18 jalan kontissa.

TCC voidaan rinnastaa nykyiseen maalinsoituskeskus 87:ään sekä tulevaan taistelunjohtokeskukseen (JOKE 06). Itse kontti, kuten myös kaikki sisäiset järjestelyt, ovat vielä ns. prototyyppeillä. Kontti on jaettu kahteen eri osaan, viestilaitetilaan sekä varsina-

Jari Boman

Hekot ja soihdut.

seen TCC:een. Kontin sisällä toimintaa johtaa Tactical Director (taktinen johtaja), jonka tehtäväkenttää voi suurelta osin verrata kotimaamme Jokepäällikön tehtäviin. Apunaan hänellä on kaksi Tactical Director Assistant:ia (TDA), joista toisella on yhteydet tuliyksiköihin ja toisella sensoreihin (tutkat). Heidän tehtävänsä ovat osin vertailukelpoisia johtokeskusupseerin tehtäviin. TDA-fire units osoittaa yksiköille maalit Tactical Directorin ohjeiden mukaisesti. TDA-sensors käskää tutkille mittausperusteet sekä johtaa tutkavuorottelun. Yhteydet johdettaviin on toteutettu lähinnä radiotiellä puheytöksinä. Korvaavana menetelmänä voidaan käyttää kiinteitä puhelinlinjoja tai parikaapeliyhteyksiä.

Esikunta ja TCC johtivat harjoituksessa komentajan johdolla ruotsalaisten ja latvialaisten tutkia (yhteensä 6 kpl) ja RBS 70 ohjusryhmiä (yhteensä 6 kpl) sekä ruotsalaisten AACV90 vaunua.

Työnjako johtoportaan oli jakaantunut siten, että esikunta lähinnä suunnitteli tulevaa ja laati käskyjä ja TCC johti reaaliaikaisesti yksiköitä aina kun osastolla oli vuoro toimia (slotti).

Osastolle osoitettujen maalilentojen aikana osa esikunnasta seurasi ilmatilannetta ja TCC:n toimintaa tehden ilmatorjuntaihmisille tuttua torjunta-analyysiä. Yksiköiden päälliköille ja esikunnan välle pidettiin päivän päätteeksi palautetilaisuus AAB (After Action Briefing). Siinä analysoitiin osaston torjuntakykyä päivän maalitoimintaan liittyen, kerättiin yksiköiden päivän raportit sekä annettiin päivän aikana valmisteltuja käskyjä seuraaville päiville. Harjoituksen luonteesta johtuen ei taktisen puolen asioita, kuten tilannetta, ei elätetty laisinkaan. Myöskään torjunta-analyysin perusteella tehtyjä havaintoja yksiköiden ryhmittämisestä edullisempiin suuntiin ei tehty tuliasemien rajallisuudesta ja harjoituksen johdon määräyksistä johtuen. Elite ei ollut taktinen harjoitus, vaan kaikki tuleva tiedettiin etukäteen. Ilmavivohollinen muodosti tästä poikkeuksen. Sillä oli erikseen taktiset johtajat, jotka suunnittelivat kaikki operaatiot. Rajallinen ilmatila pakotti ilmavivohollisen lähestymään aina idästä.

Esikunnassa toimiminen oli helppoa, sillä toimintatavat ja yleisjärjestelyt olivat pitkälti yhteneväisiä omiemme kanssa. Lisäksi esikunnassa oli erittäin avoin ilmapiiri ja asioista sekä kokemuksista vaihdettiin mielipiteitä niin ruotsalaisten

kuin latvialaisten kesken.

TUTKIEKÄYTTÖ

Ensimmäisen viikon alkupuolella tutkilla saatiin tehdä omat ratkaisut mittauksen suhteen. Vain käytettävät tutkatakaajuudet oli käsketty. Ensimmäisen viikon loppupuolella ruotsalaisten johtokeskus (TCC) alkoi jakaa mittausvuoroja tutkille ja täten harjoitella tutkatakattisia toimenpiteitä seuraavan viikon ”taisteluvaihetta” varten.

Siirtyminen viimeisen viikon toimintaan tarkoitti operaattoritaitojen harjoittelun sijasta painopisteen muuttamista joukkokohtaiseen ja tilanteenmukaiseen toimintaan. Tutkilla tämä tarkoitti tutkaan hakeutuvien ohjusten uhan minimoimista tutkavuorottelun ja eri lähetysmoodien tehokkaalla käytöllä. Oli kannustavaa huomata, kuinka samantyyppisesti ruotsalaiset toimivat tutkatakattisesti omiin toimintatapoihimme verrattuna. Suurimpana erona Suomeen on varmasti tutkien suurempi määrä patteristossa, mikä mahdollistaa tehokkaan tutkavuorottelun. Perusidea tutkien käytössä on kuitenkin sama. Yhdellä tutkalla otetaan ensikosketus ja annetaan joukolle ennakkovaroitus ja tämän jälkeen tutkien yhtäaikaisella käytöllä varmistetaan riittävä ilmatilannekuva jaettavaksi datana ja puheella tuliyksiköille.

Viimeisten päivien toiminta osoittautui haastavimmaksi, kuten pitääkin. Viimeiset slotit matalalla lentävien helikoptereineen tai rynnäkkökoneineen voimakkaalla ja monipuolisella häirinnällä maustettuna aiheuttivat paljon harmaita hiuksia tutkaoperaattoreille muuten hyvin häirinnöistä selvinneellä Giraffe 75:lla. Viimeistään tällöin ruotsalaisten malli käyttää kolmea operaattoria yhdellä tutkalla osoittautui erittäin tehokkaaksi. Toisaalta koko harjoitus vahvisti uskoamme ”kirahvin” suorituskykyyn häirityissä oloissa.

OHJUSRYHMÄT

Ohjusryhmissä oli kolme ruotsalaista ja yksi suomalainen jäsen. Suomalaiset toimivat vuorollaan ohjusryhmän kakkissa tehtävissä. Ruotsalaiset olivat toimineet järjestelmän kouluttajina omille varusmiehilleen. Kielenä harjoituksessa käytettiin ainoastaan englantia.

Kalustona oli ruotsalainen RBS-70, joka on vastaava kun ITO 2005 M tulee

Giraffe 75.

olemaan. Ryhmän ajoneuvona oli Volvon kevytmaastokuorma-auto, johon oli asennettu ruotsalainen versio tuliasemapäätteestä, radiot ja tietokoneet. Ohjusryhmän johtaja ja tulenjohtomies työskentelivät ajoneuvon sisällä. Ennakkoarvotus saatiin tuliasemapäätteeltä, joka muistutti hyvin paljon meidän taspiamme. Erona oli lähinnä se, että sillä ei voinut lähettää eikä vastaanottaa viestejä eikä sillä voinut lähettää aistimaaleja.

MITÄ JÄI TULIAISEKSI

Harjoitus oli erittäin hieno ja opettavainen. Saimme osallistua kansainväliseen ilmapuolustusharjoitukseen, jossa lennettiin yli tuhat lentosuoritusta lähes sadalla ilma-aluksella elektronisen sodankäynnin toimintaympäristössä.

Suomalaiset ovat ammattitaidoiltaan ja toimintatavoiltaan ainakin samalla tasolla kuin muut maat ja joiltakin osin jopa edellä. Henkilöstömme osaaminen on korkeatasoista ja kansainvälisen vertailun kestävä. Käytössämme olevat tekniset laitteet sekä niiden ominaisuuksien hyödyntäminen on osittain laajempaa ja monimuotoisempaa. ■

Artikkelin kirjoittamiseen ovat osallistuneet kaikki harjoitukseen osallistuneet suomalaiset kapteeni Jarmo Salosen johdolla. Hän toimii Salpausselän Ilmatorjuntapatteriston Esikunnan toimistoupseerina.

Ilmatorjuntaohjus 2005 kenttäkokeissamme

Ensimmäiset vuonna 2002 solmitun hankintasopimuksen mukaiset ItO 2005 asejärjestelmät on vastaanotettu Suomessa huhtikuun lopulla. Tämä niin sanottu Pilottijaos sisältää yhden jaoksen eli kahden ohjusryhmän asejärjestelmät.

Yhden ohjusryhmän kalustoon kuuluu sekä ohjuslavetti että ampumajalusta.

Karjalan Prikaati johtaa Pilottijaoksen kolmen kuukauden mittaiset kenttäkokeet, jotka alkoivat valmistajan antamalla koulutuksella Elektroniikkalaitoksella

2.-6.5.2006. Kenttätesteillä todennetaan ohjusjärjestelmän vastaavuus sopimuksen mukaisiin teknisiin määritelmiin.

Ohjusjärjestelmän viestilaitteiston sekä tutkan suorituskykyä ja ominaisuuksia mitataan Elektroniikkalaitoksella yhteensä kolmen viikon aikana. Käsitelykokeet ensimmäisine maalilentoineen toteutetaan Karjalan Prikaatissa 15.-19.5. Ilmatorjuntaleirillä 2/06 testataan ohjusjärjestelmän suorituskykyä useisiin maalilentoihin sekä toteutetaan testaussuunnitelman mukaiset ilma-ammunnat. Ohjuslavetilta sekä ampumajalustalta ammutaan yhteensä 8 ohjusta.

Ohjusjärjestelmän kyky toimia operatiivisessa tehtävässään testataan SALPA-06 harjoituksen yhteydessä. Harjoituksessa Pilottijaos muodostaa yhden ItO 2005 ohjusjaoksen osaksi Ilmatorjuntapatteristoa. Ohjusjaosta käytetään taisteluteknisesti yksikkötyypille suunniteltujen käyttöperiaatteiden mukaisesti.

Ilmatorjuntaohjus 2005 luokkasimulaattori on asennettu Ilmatorjunnan koulutushalliin huhtikuun loppupuolella ja on jo käytössä kenttätesteissä toimivien ampujien koulutuksessa.

* * *

Ohjus on laser -ohjattava SAAB Boforsin valmistama BOLIDE. Ohjus sisältää sekä isku- että herätesytyttimen. Tuhovaikutus perustuu suunnattuun ontelopanokseen sekä viuhkamaisesti leviäviin wolframikuuliin.

Vaakaalottuvuus on noin 8 ja pystyyn noin 6 kilometriä.

Ohjuksia on ohjuskontissa ampumavalmiina kerrallaan neljä.

Järjestelmän maalinosoitustutkana on Ericssonin valmistama HARD, jonka mittausetäisyys on 20 kilometriä.

ItO 2005 on erittäin tekninen asejärjestelmä, joka nostaa huomattavasti valmiusprikaatin ilmatorjunnan suorituskykyä.

Kuva ylhäällä: ItO 2005 ohjuslavetti (CMAD).

Alempi kuva: ItO 2005 ampumajalusta (MANPAD), joka ryhmitetään niin, että sillä kyetään ampumaan ohjuskontin katvealueille.

Maavoimien kehittyminen ja uusien organisaatioiden suoritusvaatimukset ovat aiheuttaneet myös pioneerijoukkojen koulutusjärjestelyjen päivitystarpeen. Aikaisemmin toiminnan luonteen mukaisesti viikko- ja päiväluokassa suoritettavat aselajitehtävät ovat muuttuneet mekanisoi-tujen joukkojen tukemisen johdosta nopeiksi, minuuttiluokan liikkeenedistämisen- ja suluttamistehtäviksi. Uuden organisaation mukaisten joukkojen tuottaminen alkaa tänä kesänä myös Kymen Pioneeripataljoonassa. Viime vuoden aikana tehdyt koulutussuunnitelmat saavat tulikasteensa syksyn ja talven aikana suoritettavassa suorituskyvyn mittaamisessa, jonka jälkeen suunnitelmia päivitetään ja tarkennetaan tarpeen mukaan.

Pioneerijoukkojen suorituskyvyn mittaaminen

Ilkka Huuskonen

Koulutettavien joukkojen suoritusvaatimukset ovat erittäin korkeita ja niiden saavuttaminen varusmies- ja reserviläiskoulutuksessa on suuri haaste pioneerijoukoille. Asevelvollisten koulutusjärjestelmän aikaresurssit huomioon ottaen koulutuksessa on keskitettävä entistä enemmän jokaisen koulutustilaisuuden laatuun. Tähän päästään ainoastaan huolellisella suunnittelulla ja normaaliajan koulutusorganisaation mahdollisimman tehokkaalla käytöllä.

Suorituskyvyn mittaamisella todennetaan koulutuksessa saavutetut tulokset. Sen tarkoituksena ei ole asettaa joukkoja paremmuusjärjestykseen, vaan se antaa perusteet järjestelmien ja suunnittelun päivittämiseen ja jatkokoulutuksen suunnitteluun. Mittaamisen tulokset ovat myös hyvä osoitus yhteiskunnalle puolustusvoimien käyttämistä varoista jokaisen ikäluokan kouluttamiseen sekä tärkeä osa palautetta jokaiselle varusmiehelle ja reserviläiselle itselleen.

Pioneerijoukkojen suorituskyvyn mittaaminen on käsitelty pääesikunnan maavoimaosaston pysyväisasiakirjoissa (PAK). PAK -kokoelma sisältää ohjeet suorituskyvyn mittaamisesta ja koulutuksen suunnittelusta aina erillisten koulutusryhmien yksittäisten suorituskyvyn mittaamisperusteisiin.

PERIAATTEEN JA KAYTÄNNÖN JATKUVAA SEURANTAA

Kymen Pioneeripataljoonassa koulutussuunnitelmat on laadittu yksinkertaisella ja muutoksissa joustavalla periaatteella. Suunnitelmat pohjautuvat joukon sodan ajan tehtävään ja sen mukaiseen uhkaan, organisaatioon ja välineisiin sekä tietysti lakisääteiseen ase-

velvollisten koulutusjärjestelmään. Koulutussuunnitelmien mukaista koulutusta mitataan eri koulutuskausilla jokaiselle koulutusryhmälle erikseen laadituilla mittaamisperusteilla. Mittaamistoiminnan tuottama tieto ohjaa koulutuksen suunnittelua ja antaa perusteet toiminnan kehittämiseksi.

Suorituskyvyn mittaaminen palvelee – koulutustehtävästä vastuussa olevaa joukko-osastoa koulutuksen kehittämisessä,
– tuotantotehtävän käskenyttä maanpuolustusalueen esikuntaa joukkotuotannosta valmistuvien joukkojen koulutustason ja suorituskyvyn tarkastamisessa,
– joukon jatkokoulutuksen suunnittelua, ja
– pääesikunnan maavoimaosastoa sodan ajan pioneerijoukkojen kokoonpanojen, sotavarustuksen, menettelytapojen ja koulutusjärjestelyiden valtakunnallisessa kehittämisessä.

Koulutussuunnitelmien tuntikehykset ja suorituskyvyn mittaaminen määräytyvät suoritusvaatimusten mukaisesti seuraavasti:

Osa- alue	Matala		Korkea
Asenne	ymmärtää...	sisäistää...	E-kausi – J-kausi
Taito	osaa...	hallitsee...	8 – 16h
Tieto	tuntee...	tietää...	4 – 12h

Esimerkkinä koulutuksen suunnittelusta, toteuttamisesta ja mittaamisesta voidaan tarkastella hypoteettista pioneerijoukkueen suoritusvaatimusta:
– hallitsee aukon raivaamisen iskupor-taan ajoneuvoille,
– tietää vihollisen tavanomaisen miinoitteen rakentamisperusteet, ja

– sisäistää yhteistoiminnan merkityksen tehtäviä suunniteltaessa ja toteutettaessa.

Tähän suoritusvaatimukseen pääsemiseksi koulutussuunnitelman tuntikehykseen varataan aikaa aiheen kouluttamiseen erikoiskoulutuskaudelle kahdeksan- ja joukkokoulutuskaudelle 16 tuntia. Yksikön päällikkö laatii joukkueelle koulutussuunnitelman mukaisen koulutuskausi-suunnitelma ja viikko-ohjelmat, joihin varataan aikaa myös varusmiesjohtajien johtaja- ja kouluttajakoulutukselle. Tärkeimpänä osana joukkueen koulutustavoitetta toteutetaan koulutustapahtuma perustaitelumenetelmän mukaisen harjoitussuunnitelman mukaisesti sekä järjestetään sovellettuja harjoituksia aiheesta erilaisissa olosuhteissa ja tilanteissa. Lopuksi joukkueen suoritus mitataan joukkokoulutuskauden lopulla käyttäen apuna suorituskyvyn mittaamista mittarikorttia ja järjestetään palautetilaisuus, jossa kar-toitetaan joukon jatkokoulutustarve ja järjestelmän kehittämistarpeet.

Kymen Pioneeripataljoonassa tuottamien joukkojen suorituskykyä mittaavat pataljoonan komentajan ja esikunnan lisäksi tuotantotehtävät ja kertausharjoitukset käsittelevä prikaatin komentaja esikuntineen sekä pääesikunnan maavoimaosasto. Mittaamistyön käytännössä toteuttavat henkilöt ovat yleensä

Pioneerijoukkue raivaa aukkoa iskuportaan ajoneuvoille.

vähintään yhtä organisaatiotasoa korkeammalle tasolle koulutettuja kuin mitattava joukko. Mittaamiseen käytetään jokaista suoritusta varten laadittua mittarikorttia, jossa otetaan huomioon myös vallitsevat olosuhteet ja joukon vireydestaso. Näin ollen perusteellisesti suoritettu mitaaminen on yksi osa kulloinkin koulutetun ikäluokan palautetta. Pioneerijoukkojen koulutustasoa mitataan em. esimerkin mukaisesti taisteluampumaharjoituksissa ja muissa harjoituksissa helposti mitattavilla määreillä, kuten suoritukseen käytetyllä ajalla ja tulenkäytön vaikutuksella. Kaikkien mitattavien suoritusten mittaamisperusteissa pysyvänä määreenä on suorituksen tulos. Tämä tarkoittaa sitä, että suoritukset tehdään aina alusta loppuun perustaistelumenetelmän mukaisesti tai sitä tilanteenmukaisesti soveltaen. Vain aika, paikka, olosuhteet ja joukko vaihtuvat.

Mitattaessa joukon suorituksia, täytetään mitattavasta joukosta taustatiedot ja kehittämistarpeet -lomake, jotta voidaan tarvittaessa arvioida taustatietojen merkitystä joukon suoriutumiseen. Mittaamisen tuloksena syntyneet joukon kehittämistarpeet taltioidaan jatkokoulutuksen suunnittelemiseksi joukon perustamisasiakirjojen mukaan. Kunkin mittarikorttiin on merkitty mitattava aihealue tai suoritusvaatimus sekä mitattavat asiat. Pääosa mitattavista osakokonaisuuksista arvioidaan viisiporista asteikkoa käyttäen. Osa mit-

tauskohteista arvioidaan käyttäen vain asteikon ääripäitä.

Perusyksikön suorituskyvyn arvioinnissa käytetään kaksiporista asteikkoa. Yksikkö on joko saavuttanut tai ei ole saavuttanut asetettuja vaatimuksia. Arvioijan on kirjattava arviointilomakkeeseen ne kehittämisalueet ja kehittämistarpeet, jotka aiheuttivat vaatimustason alittamisen.

NOUSUJOHTEISUUDELLA PÄÄSTÄÄN HALUTTUIHIN TULOKSIIN

Suorituskyvyn mittaaminen eri koulutuskausilla varmistaa koulutuksen nousujohtaisen toteuttamisen. Eri koulutusaiheiden kouluttaminen on toteutettu Kymen Pioneeripataljoonassa erikoiskoulutuskauden kurssimuotoisella rakenteella ja joukkokoulutuskauden sovelletuilla harjoituksilla.

Peruskoulutuskauden koulutusaiheet antavat edellytyksen yksittäisen pioneerin oppimiselle osana ryhmää ja joukkuetta. Erikoiskoulutuskaudella annetaan perustaistelumenetelmien mukaista muodollista koulutusta, jonka tavoitteena on antaa joukolle perusmalli tehtävän toteuttamisesta. Erikoiskoulutuskausi sisältää aselajikoulutuksen osalta räjäyttäjän kurssin, raivaamiskurssin ja suluttamiskurssin. Kurssien tuntikehys painottuu joukon suoritusvaatimusten mukaisesti. Joukkokoulutuskaudella sama

toiminta viedään erilaisiin olosuhteisiin ja maastoihin, jolloin perustaistelumenetelmää sovelletaan tilanteen mukaisesti. Kurssimuotoisuus jatkuu J -kaudella puolustus- ja hyökkäystaistelu-teemoilla. Yhteistoimintaa muiden aselajien kanssa harjoitellaan yhteistoimintaharjoituksissa aselajipareittain ja suurimmissa harjoituksissa kaikkien prikaatin joukkojen kanssa.

Suorituskykyisten pioneerijoukkojen kouluttamisen toteutuksessa ja suorituskyvyn osoittamisessa mittaamistoiminnalla on haastetta tulevaisuudessakin. Yhteistoiminta prikaatin muiden aselajien kanssa on avainasemassa myös pioneerijoukkojen koulutuksen kehittämistyössä. Koulutuksen toteuttamisen ja mittaamistoiminnan tarkoituksena on kehittää Karjalan Jääkäriprikaatin taistelua tukevien pioneerijoukkojen toiminta liikkeen ja suojan suoritusvaatimukset täyttäväksi. Pioneeripataljoonan loppuasetelma on kirkkaana mielessä: hallitsee, sisäistää, tietää! ■

Kirjoittaja on yliluutnantti ja toimii Kymen Pioneeripataljoonan Esikunnan toimistoupseerina.

Organisaation itsearvioinnin aloittaminen Karjalan Prikaatissa vuonna 1999

Puolustusvoimain komentajan päiväkäskyssä 4.6.1997 edellytettiin, että laatutoiminta eli jatkuvan parantamisen periaate laajennetaan joukko-osastoihin. Projekti oli aloitettu Pääesikunnan päällikön asettaman projektiryhmän toimesta lokakuussa 1997. Tässä artikkelissa kuvataan laatutoiminnan ensimmäistä vuotta Karjalan Prikaatissa.

Pääesikunta määritteli laatutoiminnan tarkoituksen vuonna 1999 seuraavasti: ”Laatutoiminnan tarkoituksena on parantaa työyhteisön tuloksia. Tulokset riippuvat yhä enemmän henkilöstön osaamisesta ja sitoutumisesta yhteiseen päämäärään. Hyvään tulokseen päästään suunnittelulla ja tehokkailla toimintoketjuilla. Organisaation itsearviointi on työkalu, jolla organisaatio pystyy vaikuttamaan konkreettisesti työnsä laatuun. Tärkeintä itsearvioinnissa on se, että sen tulokseen pystyy jokainen meistä omalta osaltaan vaikuttamaan”.

Karjalan Prikaati käynnisti oman puolustusvoimien komentajan käskyyn perustuvan laatutoiminnan keväällä 1999. Toiminta toteutettiin puolustusvoimien tuloksiköiden kirjaseen ”Arviointiperusteet 1999-2000” mukaisesti. Laatutoiminta nivoutettiin suoraan prikaatin vuosisuunnitteluun sekä tulospalkkiokokeiluun.

Karjalan Prikaatin tavoite jatkuvassa parantamisessa vuonna 1999 osalta pääpiirteisine aikamäärineen oli seuraava:

- prikaatin koko henkilöstö perehdytetään organisaation itsearviointiin (huhtikuu-toukokuu),
- laatuvastaavat koulutettiin (kesäkuu-heinäkuu),
- organisaation itsearviointiin liittyvät kuvaukset laadittiin (syyskuu),
- organisaation itsearviointiin liittyvä arviointi toteutettiin (lokakuu),
- tulokset dokumentoitiin (marraskuu),
- annettiin palaute henkilöstölle (tammi-kuu 2000), ja
- aloitettiin uusi itsearviointi kierros

(maaliskuu 2000).

Vastuuhenkilönä ja laatupäällikkönä Karjalan Prikaatissa toimi vuonna 1999 artikkelin kirjoittaja kapteeni **Olli-Pekka Männistö**.

Ensimmäinen informaatiotilaisuus prikaatin johtohenkilöstölle pidettiin 22.3.1999. Koko henkilöstön koulutus ja informointi toteutettiin huhti-toukokuussa laatupäällikön johdolla. Pääsanomana ja ajatuksena oli se, että jatkuvan parantamisen periaate koskee koko prikaatin palkattua henkilöstöä. Lisäksi nähtiin tärkeänä, että jokainen Karjalan Prikaatissa työskentelevä saa asiasta informaation. Ensimmäiset koko henkilöstön viisi informaatiotilaisuutta pidettiin huhti-toukokuun vaihteessa. Tilaisuudet järjestettiin kaikkina päivinä samankaltaisina. Joukkoyksiköt (vast.) jaettiin tilaisuuksiin seuraavasti:

- 28.4. KarTR+KymPionP(-Autohalli)
- 29.4. I-SVP+Muonituskeskus
- 4.5. KymJP+Varuskuntasairaala + Panssarihuoltola
- 5.5. Autohalli+Varasto-osasto +Valkealan Korjaamo+ E/Kar Pr
- 6.5. Rästitalaisuus aiempiin tilaisuuksiin osallistumattomille.

Koko henkilöstöä koskevat informaatiotilaisuudet käsittelevät ”hiottua timattia” eli laatutoiminnan perusteita. Perusteissa henkilöstölle selvitettiin, mitä on laatutoiminta, mitä hyötyä saadaan toiminnasta ja miten laatutoiminta järjestetään. Henkilöstö jaettiin päivän tilaisuuksiin esikunnan osastoittain, joukkoyksiköittäin ja laitoksittain pääpiirtein kahteen osaan.

Kesä-heinäkuussa laatupäällikkö jär-

Olli-Pekka Männistö

jesti joukkoyksiköiden (vast.) valituille laatuvastaaville koulutustilaisuuden. Koulutustilaisuuden tarkoituksena oli opettaa laatuvastaaville organisaation itsearvioinnin kuvauksen laatiminen, jonka jälkeen eri joukkoyksiköt (vast.) toteuttavat kuvauksen laatimisen syyskuun aikana.

Laatupäällikkö johti joukkoyksiköittäin (vast.) arvioinnin laatimisen yhteistoiminnassa laatuvastaavien kanssa. Lisäksi laatupäällikkö vastasi tulosten dokumentoinnista ja palautteen informoinnista prikaatin johdolle marraskuun aikana ennen toimintakäskyn 2000 julkaisua. Oman sisäisen koulutuksen lisäksi laatuvastaavia pyrittiin kouluttamaan ulkopuolisessa koulutuksessa kesän ja syksyn 1999 aikana.

Projektissa joukkoyksiköitä ja laitoksia kutsutaan ”tulospalkkiyksiköiksi”, sekä esikunnan osastoja, perusyksiköitä ja laitosten osastoja (vast.) ”hallintoyksiköiksi”. Esikunnan osastot, joukkoyksiköt ja laitokset laativat suunnitelman projektin toteuttamisesta yksikössään. Tulospalkkiyksiköiden ja erillisten hallintoyksiköiden suunnitelmat toimitettiin henkilöstöosastoon 30.7.1999 mennessä. Projektin kuvauksenteko- ja itsearviointivaihe päätettiin tulospalkki- ja hallintoyksikötasolla 29.10.1999 mennessä. Tulospalkkiyksiköiden ja esikunnan osastojen itsearviointitilaisuuksissa jalostunut kuvausmateriaali oli valmis 5.11.1999. Tämän jälkeen laatupäällikkö valmisti materiaalin ja

>>>>

Laatu soikoon!

- *Prikaatissa työskentelevät voivat olla varsin tyytyväisiä saavutuksiin* –
- *Kaikki voivat pitää toimintaa prikaatissa laadukkaana* –
- *Kun tulokset ovat hyviä, täytyy toiminnankin olla tarkoituksenmukaista* –

Karjalan Prikaatin viime vuosien saavuttamia tuloksia arvioitaessa voi jokainen täällä työskentelevä olla varsin tyytyväinen saavutuksiin. Joukkomme ovat pärjänneet erinomaisesti, mistä merkinä ovat käytäviä ja konttoreita koristavat erilaiset palkinnot. Tämän lisäksi varusmiesten loppukyselyn tulokset ovat olleet vähintäänkin tyydyttävät. Saavutettujen tulosten perusteella voimme kaikki varmaan pitää toimintaamme laadukkaana, mikäli ymmärrämme sanan laadukas, niin kuin sen arkisessa kielenkäytössä ymmärretään.

Kun tulokset ovat hyviä, niin kyllähän

>>>>

ettavaksi prikaatin itsearviointitilaisuuden osallistujille. Tulosityksikön (= prikaatitason) itsearviointitilaisuus järjestettiin 17.- 18.11.1999.

Kokonaisuutena itsearviointi- ja laatu-toiminta lähti käyntiin varsin sujuvasti. Toki muutosvastarintaakin oli havaittavissa. Laatu-toiminta kuitenkin kehittyi seuraavina vuosina siten, että laatuvas-
taavat koulutettiin laadun perus- ja jatko-
kursseilla. Samalla pääosa henkilös-töstä
huomasi, että itse asiassa käsite laatu on
ollut organisaation käytössä jo vuosikau-
sia. Sitä ovat olleet vakioidut menettely-
tavat, erilaiset ohjeet ja vaik-kapa koulu-
tustason mittaaminen. Suurin ero aiem-
paan toimintaan tuli dokumentaation kautta.
Vuosien varrella prikaatin tietopankkiin
on kuvattu useita joka-päiväistä työtä hel-
pottavia menettelytapaohjeita ja työnkul-
kukaavioita. Näillä yksinkertaisilla toi-
menpiteillä on pystytty konkreettisesti
parantamaan ja tehostamaan työn laa-
tua. ■

*Kirjoittaja on majuri, ja hän toimii Kar-
jalan Prikaatin henkilöstöpäällikkönä.*

toimintammekin täytyy olla tarkoituk-
senmukaista, muutenhan ei yhtälössä ole
mitään järkeä. Kun kerta olemme pys-
tyneet ansiokkaaseen toimintaan ilman,
että olisimme kiinnittäneet suuremmin
huomiota prosessien kuvaukseen tai
työnkulkukaavioiden tekemiseen, voi-
daan miettiä onko kyseisistä apuväli-
neistä mitään hyötyä.

Prosessiajattelu on oivallinen apukei-
no toiminnan oleellisten osa-alueiden
löytämiseen. Eikä asia ole mikään uusi
keksintö, vaan kyseessä on vanha kun-
non ”tehtävä kirkkana mielessä” peri-
aate. Karjalan Prikaatin ydinprosesseiksi
on määritelty sa-joukkojen tuottaminen
ja operatiivinen suunnittelu. Prosessi-
ajattelun perusteella kaiken prikaatissa
tehtävän tulisi siis liittyä näihin ydin-
prosesseihin.

Puolustusvoimien määritelmän mu-
kaan laatu-toiminnan kokonaistavoitteena
on laatu-
alan standardeja, menetelmiä
ja periaatteita soveltaen auttaa tulosityk-
siköitä asetettujen tulostavoitteiden saa-
vuttamisessa ja toiminnan tulokselli-
suuden parantamisessa. Kansan kielellä
tämä tarkoittaa siis sitä, että laatu-toimin-
nasta vastaavien pitäisi pystyä tarjo-
amaan joukkoja kouluttaville ja opera-
tiivisista suunnitelmista vastaaville
käyttöön sellaisia työkaluja, jotka aut-
taisivat entistä parempien tulosten saa-
vuttamiseen.

Miksi sitten prosessiajattelusta ja laa-
tu-toiminnasta tuli kirosojia, vaikka
molemmilla on hyvät tavoitteet. Vastaus
löytyy, kun miettii miten nämä käytännöt
otettiin meillä käyttöön. Kaikkeen uu-
teen liittyy aina hurja määrä odotuksia ja
ennakoasenteita, minkä takia on erittäin
tärkeää, että siinä vaiheessa kun uusi asia
päätetään ottaa käyttöön, niin sen täytyy
olla riittävän hyvin valmisteltu. Liian
monta kertaa hyvät asiat pilataan otta-
malla ne käyttöön raakileina, jonka jäl-

Mikko Illi

keen ihmisten aikansa tuskailtua alkaa
tulla lisää ohjeita. Tässä vaiheessa on
kuitenkin menetetty jo melkoisesti, sillä
ensivaikutelmaa ei voi korjata. Laatu-
toiminnan ja prosessiajattelun käyt-
töön otossa tehtiin juuri tämä virhe. Siviili-
maailmasta lainatut järjestelmät käs-
kettiin ottaa käyttöön, ilman että kukaan
oli purkanut asioita tai miettinyt mitä se
käytännössä tarkoitti. Tämän jälkeen sa-
dat ihmiset tuskailivat useita päiviä
saaden lopulta laadittua jonkun tau-
lun, joka tallennettiin sitten odot-
tamaan seuraavan vuoden tuskailua.
Mitään konkreettisia tuloksia ei saa-
vutettu, vaan menetettiin useita mies-
työpäiviä, jotka olisi varmasti voitu käyt-
tää tarkoituksenmukaisemmin.

Laatu-toiminnan nostaminen Prikatis-
samme vaatii, että jokainen täällä palve-
levä on valmis antamaan sille uuden
mahdollisuuden. Sillä mikään järjes-
telmä ei tule toimimaan itsestään,
ellemme me työntekijät tosiasiallisesti
sitoudu tekemään töitä sen eteen.
Laatupäällikkönä, yhdessä laatuvas-
taavien kanssa, lupaan valmistella asian
niin hyvin, ettei kenenkään tarvitse laa-
tuasioissa tuskaila tosielämästä irtaan-
tuneiden lomakkeiden kanssa Uskon, että
oikein valituilla laatu työkaluilla me var-
mistamaan sen, että pokaalit koristavat
tulevaisuudessakin käytäviämme ja va-
rusmiehet ovat entistä tyytyväisempiä
saamaansa koulutukseen. ■

*Kirjoittaja on kapteeni ja hän toimii Kar-
jalan Prikaatin laatupäällikkönä.*

Laatutoimintaa Karjalan Prikaatin lääkitähuoltokeskuksessa

Merja Jormanainen-Ylijoki

Karjalan Prikaatin lääkitähuoltokeskus on Karjalan Huoltopataljoonan komentajan alainen huoltolaitos, joka on yksi Karjalan Prikaatin tulospalkkioyksiköistä. Sen tehtävänä on tuottaa asevelvollisten ja prikaatin henkilökunnan terveydenhuolto- ja sairaanhoitopalvelut, sekä ylläpitää sodan ajan joukkojen edellyttämää kenttälääkintäjärjestelmää.

Lääkitähuoltokeskuksen toimintaa ohjaavat:

- lait ja asetukset terveydenhuollon ja sairaanhoidon järjestämisestä,
- Sotilaslääketieteen keskus,
- puolustusvoimien pysyväsasiakirjat,
- Pääesikunnan ohjeet,
- Itäisen Maanpuolustusalueen Esikunnan ohjeet,

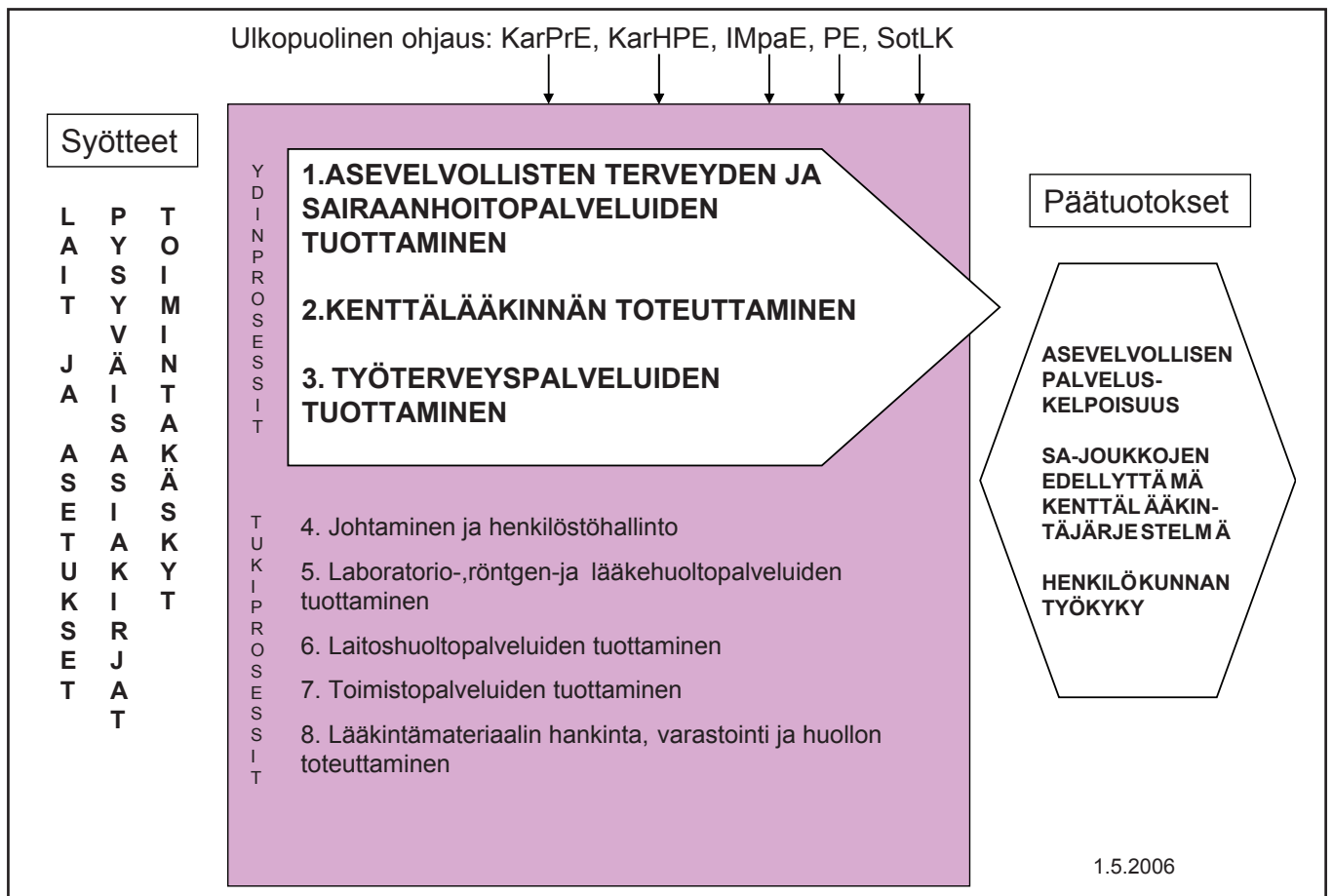
- Karjalan Prikaatin ohjeet, ja
- Karjalan Huoltopataljoonan toimintakäsä ja ohjeet.

Lääkitähuoltokeskuksessa työskentelee kolmekymmentäviisi palkattua henkilöä. Esimiesryhmän muodostavat päällikkölääkäri, hallintojohtaja ja vastaava osastonhoitaja, joka toimii myös tulospalkkioyksikön laatuvaastavaana. Suurin asiakasryhmä on asevelvolliset. Sairaanhoidon liittyviä käyntejä on vuodessa yli 30 000. Työterveyshuollon asiakkaana on Karjalan Prikaatin palkattu henkilöstö. Röntgen- ja laboratorio- palveluita tarjotaan myös Utin Jääkäri-rykmentin palkatulle henkilöstölle ja asevelvollisille. Lääkitähuoltokeskuksen tukeutuvat Pahkajärvellä ja lähialueilla harjoittelevat joukko-osastot muualta Suomesta. Asiakkaisiin lukeutuu myös Pohjois-Valkealan alueella oleva

siviiliväestö, jolle on tuotettu ensihoidon palveluja jo vuodesta 2003.

Osa terveydenhuolto- ja sairaanhoitopalveluista tuotetaan ostopalveluina. Niistä merkittävin on erikoissairaanhoidon sopimus, joka astui voimaan kokonaisuudessaan 1.1.2006. Työterveyshuollon lääkäripalvelut on ulkoistettu jo vuonna 2000. Hammaslääkäripalvelut tuotetaan toistaiseksi ostopalveluna virkahammaslääkäriin puuttuessa. Vanhin ostopalvelusopimukseen liittyvä toiminta lienee laboratoriopalveluissa, joista osa tuotetaan jatkossakin ostopalveluina.

Karjalan Prikaatin Lääkitähuoltokeskus on kokenut viimeisten vuosien

aikana useita toiminnallisia muutoksia ja uudistuksia. Organisaatioon tehtiin muutoksia Karjalan Huoltopalajoonan perustamisen yhteydessä. Samalla monet Karjalan Prikaatin sisäiset toiminnot huollon osalta uudistettiin. Lääkintähuoltokeskus on ollut myös vahvasti mukana toteuttamassa puolustusvoimien lääkintähuollon kokonaisuudistusta. 1.5.2006 voimaan astunut laki määrää Sotilaslääketieteen keskuksen sekä sen alaiset varuskuntien terveysasemat vastaamaan perusterveydenhuollon järjestelyistä. Laki edellyttää monilta osin toimintojen uudelleen järjestämistä. Kokonaisuudistus käsittää myös kenttälääkinnän kehittämishankkeen, joka vaikuttaa sekä rauhan- että sodan ajan suunnitelmiin ja tehtäviin.

Karjalan Prikaati aloitti vuonna 1999 puolustusvoimain komentajan päiväkäskyssä 4.6.1997 edellytetyn laatu-toiminnan eli jatkuvan parantamisen periaatteen. Organisaation itsearvioinnin myötä otettiin askel kohti tietoista laatuajattelua myös Lääkintähuolto-keskuksessa. Viime vuosina muutos on ollut lähinnä kasvava tuotettujen dokumenttien määrä. Toimintoja, ohjeita ja suunnitelmia on kirjattu entistä tarkemmin. Dokumentoinnin myötä toimintojen tarkastelu ja arviointi ovat saaneet uuden merkityksen; toimintoja arvioidaan/kritisoidaan lähes päivittäin. Henkilöstön innovatiivisuus tulee nyt helpommin esille. Laatuajattelun luominen edellyttääkin ammattitaitoisen työryhmän, jonka usko ja luottamus omiin mahdollisuuksiin ja osaamiseen muodostavat jatkuvan parantamisen ytimen.

Lääkintähuoltokeskuksessa pidetään vuosittain itsearviointitilaisuus, johon on kutsuttu mukaan koko työryhmä. It-

searviointi on suoritettu EFQM -kriteeristön mukaisesti vuodesta 2001. Alkuvuosina tilaisuudet keskittyivät pitkälti toiminnan kuvaamiseen, jonka avulla saatiin prosessit nimettyä. Sen myötä prosessikartta on vakiinnuttanut muotonsa. Pääprosesseja on tällä hetkellä kahdeksan. Useita toimintoja on myös kuvattu työkulkukaavioina ja erilaisina toimintaohjeina. Koska toimintajärjestelmä on prosessipohjainen on työpisteiden toimintaa arvioitu viime vuosina prosessien pohjalta. Pitkäjänteisen laatu-työn tuloksena on syntynyt vuosittaisia parantamis- ja kehittämis-kohteita, joita työryhmä on kiitettävästi toteuttanut. Vuonna 2005 käynnistettiin myös laajempi yksikköyhteistyöprojekti, jossa yksiköiden ja lääkintähuoltokeskuksen välistä yhteistyötä kehittämällä pyritään vastaanottomäärien vähentämiseen.

Vuonna 2000 tuli voimaan EU:n direktiivin mukainen asetus, joka edellytti kliinisen auditoinnin suorittamista säteilyä käytettävissä hoitoyksiköissä. Lääkintähuoltokeskuksen röntgenyksiköön tehtiin laatukäsikirja ja röntgenin kliininen auditointi suoritettiin keväällä 2005. Toimintaa arviointiin röntgentutkimusten sekä teknisen laadunvarmistuksen osalta. Auditoinnissa ei löytynyt poikkeamia ja arviointiraportti oli loistava. Auditointi uusitaan viiden vuoden välein.

Kehittämisen välittömät toimenpiteet liittyvät erikoissairaanhoidon ostopalvelusopimuksen mukanaan tuomaan kumppanoitumiseen Kymenlaakson sairaanhoitopiirin kanssa ja joukko-osaston sisällä yksikköyhteistyöprojektiin. Kumppanoitumisasioista käydään arviointi- ja suunnittelupalavereja sairaan-

hoitopiirin eri toimipisteiden kanssa lähes kuukausittain. Toiminta on käynnistynyt hyvin, vaikka sopimusta joudutaan monilta osin vielä tämän vuoden aikana tarkentamaan. Lääkintähuoltokeskuksen sisällä tapahtuva muutosprosessi koskee monia päivittäisiä toimintoja ja toimintatapamalleja. Muutosprosessi on haasteellinen, sillä tässä prosessissa punnitaan niin johdon kuin henkilöstönkin rooli. Yksikköyhteistyöprojektin seuraava vaihe on ennaltaehkäisevän toiminnan sekä terveyteen liittyvän varusmieskoulutuksen ja oppituntien lisääminen. Asiakastytyväisyyskyselyjä tullaan suuntaamaan myös yksiköiden henkilökunnalle.

Kehittämisen pidemmän aikavälin tavoitteena on, että jatkuvan parantamisen ideologia säilyisi monista muutoksista huolimatta. Olemassa olevia toimintatapamalleja tulee jatkossakin arvioida ja kehittää. Työryhmän koulutukseen ja työssä jaksamiseen tulee panostaa. Laatutoimintaa tullaan kehittämään itsearviointiprosessia kehittämällä ja laatuopetusta lisäämällä. Lääkintähuollon kokonaisuudistus sisältää projekteja, joiden hallinta tuo haasteita jona nyt, ja tulevina vuosina muutoksia niin toimintaan kuin organisaatioonkin on tulossa.

Yhtenä laatuavoitteena onkin luoda lääkintähuoltokeskukselle ISO 9001:2000 standardin mukainen laatukäsikirja selkiyttämään ”muutospyörteessä” olevaa toimintaa. ■

Kirjoittaja toimii Valkelan varuskunnan Lääkintähuoltokeskuksen vastaavana osastonhoitajana.

Kuljetuksia ja muuttoja

www.jkkexpress.com

SHAPE * MERGEFORMAT
**HELSINKI, PORVOO, LAHTI,
 HÄMEENLINNA, TAMPERE, JYVÄSKYLÄ**

Kunnossapitokeskus laatutoiminnan pilottina

Kunnossapitokeskus on Karjalan Prikaatin pilottihanke auditoinnissa. Ensimmäinen ulkoinen auditointi suoritettiin vuonna 2001, ja saman vuoden elokuussa korjaamo sai sertifiointin. Tämän jälkeen on seuranta - auditointi suoritettu keskuksessa neljä kertaa.

Puolustusvoimien laitoksista koko Suomessa on sertifioitu noin 20 laitosta, joista Karjalan Prikaatia edustaa kunnossapitokeskus. Sertifiointi on vaatinut suuren työpanoksen etenkin keskijohdolta. Erityisen panostuksen on vaatinut prosessikuvausten ja työkaavioiden laatiminen. Sertifiointi on tuonut myös mukanaan toiminnan kehittymistä: moni asia tuntuu tänä päivänä ”itsensänselvyydeltä”. Kunnossapitokeskuksen laatupäällikkö, teknikkokapteeni **Pekka Tonteri** antaa esimerkkejä:
– Työn prosesseissa voidaan työtä seurata sen kaikissa vaiheissaan, kun asiat on dokumentoitu. Asiakirjanhallinta on laatutoiminnassa avainasemassa. Lisäksi työtilat ovat siistittyneet ja kaikki työntekijät tietävät, mitä tekevät.

Kunnossapitokeskuksen laatutoiminnan myötä asiakasyhteistyö on lisääntynyt huomattavasti. Palaute onkin kaksisuuntaista: kunnossapitokeskus antaa palautetta ja ohjausta esimerkiksi asiakkaan vastuulla olevista A-huolloista. Myös kaikki joukkoyksiköt saavat omat palautteensa, joiden seurauksena on alkanut syntyä todellisia säästöjä huolto- ja korjauskulujen vähenemisen myötä. Toisaalta kunnossapitokeskus saa palautetta omasta toiminnastaan mm. asiakaskyselylomakkein, näiden palautteiden perusteella kunnossapitokeskuksen toimintaa on helppo kehittää asiakaslähtöisesti.

VIKSIKÄÄN KOUKUTETAAN 80-100 VARUSMIESTÄ

Kunnossapitokeskuksella on merkittävä rooli varusmiesten koulutuksessa, sillä keskus kouluttaa vuosittain noin 100 varusmiestä kunnossapitoalan tehtäviin Karjalan Prikaatin joukkoihin. Kunnossapitokeskus järjestää kursseja

ja osallistuu tärkeällä panoksella myös varusmiesten E- ja J-kauden koulutukseen sekä harjoituksiin myös maastossa. Voidaan sanoa, että kunnossapitokeskus tuottaa prikaatin kunnossapitoyhdistykset yhdessä muiden yksiköiden kanssa.

Nykyään koulutettavaan ainekseen voidaan vaikuttaa paljon jo valintavaiheessa. Yhteistyössä Karjalan Huoltopataljoonan esikunnan ja alueen koulujen kanssa kunnossapitokeskus saa koulutettavakseen alan ammattilaisia tai sellaiseksi haluavia. – Ihanne olisi, että esimerkiksi ammattikoululainen käy meillä työharjoittelussa, jonka jäl-

keen hän suorittaa meillä varusmiespalveluksensa ja tulee lopulta prikaatiin töihin.

Tonteri muistuttaa kuitenkin, että sertifiointi ei saa olla itseisarvo. Asioita ei saisi tehdä pelkästään standardin takia. – Laadukasta työtä voidaan tehdä ilman sertifiointiakin. Myös itse laadun käsite on laaja. Usein ajatellaankin, että laadulla tarkoitetaan hyvää lopputuotetta, kuten autoa tai asetta. Laatu on kuitenkin kokonaisuus: esimerkiksi autoon tehdään oikeita asioita, ne dokumentoidaan ja asiakkaalle annetaan palaute. Ja lopputuloksena on laadukas kunnossapidon kokonaispalvelu. ■

Pekka Meriläinen on loistava esimerkki henkilöstä, jollaisia kunnossapito toivoo saavansa lisää tulevaisuudessa. Meriläinen tuli vuosi sitten kunnossapitokeskukseen koulun työharjoitteluun, jonka jälkeen hän suoritti varusmiespalveluksensa samassa paikassa. Palveluksen jälkeen hän tuli suoraan keskuksen töihin. Työ-tehtäviin kuuluu tällä hetkellä pääasiassa henkilöautojen ja moottoripyörien huoltoa ja korjausta. Tulevaisuus on Meriläiselle myös selkeä: ”Pääsin Tampereelle opiskelemaan autoinsinööriksi, ja sen jälkeen näkisin itseni mielelläni töissä Karjalan Prikaatissa!”

Liikenneturvallisuus Karjalan Prikaatissa – keppiä vai porkkanaa

Liikenneturvallisuus Karjalan Prikaatissa on pysynyt vuodesta toiseen alhaisella tasolla. Seurantajakson 1997-2005 aikana on virka- tai palvelusajotehtävissä kahden kuolemaan johtaneen liikenneonnettomuuden lisäksi tapahtunut vuosittain useita loukkaantumiseen johtaneita onnettomuuksia, jotka ovat johtaneet eri pituisiin työ- tai palvelusajan menetyksiin. Taloudelliset tappiot ovat olleet vuosittain yli 50.000 euroa / vuosi.

Liikenne- ja palvelusturvallisuuden parantamiseksi on Karjalan Prikaatissa ryhdytty toimenpiteisiin, jossa tavoitteena on, että liikenneturvallisuus saavuttaa vuoden 2009 loppuun mennessä tason 1 liikenneonnettomuus /150 000 km (1/3 nykyiseen tilanteeseen verrattuna). Lopullisena tavoitteena on ns. "eettinen nollataso".

Tavoitteeseen pyritään erilaisin turvallisuutta parantavin toimenpitein, joita ovat mm:

- kuljettajaopetuksen tai -koulutuksen perus- ja täydennyskoulutuksen kehittäminen,
- liikenteen ja liikennekäyttäytymisen seuranta,
- seuraamusjärjestelmän kehittäminen, sekä
- kuljettajan ja esimiesten vastuun korostaminen täydennyskouluttamalla erityisesti esimiestehtävissä olevia sekä varusmieskuljettajille ajotehtäviä antavia niin, että palkattu henkilöstö sekä varusmiesesimiehet hallitsevat ainakin yleisimmät liikenneturvallisuuteen liittyvät kuljetusalan määräykset hyvin.

Onnettomuuksia ja liikenneturvallisuuden parantamista mietittäessä on huomioitava se, että liikenneturvallisuuden ja onnettomuuksien syitä ei voida pelkistää vain muutamaan tekijään tai että pyritään ratkaisemaan asia syytön-syyllinen ratkaisulla. Liikenneturvallisuutta voidaan parantaa analysoimalla liikenneonnettomuuksia ja niihin johtaneita syitä sekä poistamalla liikenneturvallisuutta vaarantavia tekijöitä.

Liikenne- ja palvelusturvallisuutta voidaan edistää tarkastelemalla onnettomuuksia ja niiden syitä sekä kuljettajan toimintaa laajemmin tuntemalla tieliikennejärjestelmän eri osatekijöiden vä-

lillä vallitsevat monimutkaiset vuorovaikutussuhteet ja ottamalla ne huomioon liikenneturvallisuutta parannettaessa.

Tieliikennejärjestelmässä vain kuljettaja on tietoisesti ajatteleva ja toimiva osatekijä ja vain hän voi muuttaa itsenäisesti toimintaansa. Tienkäyttäjä (kuljettaja) on se osatekijä, jonka tulee ottaa muut osatekijät huomioon parantaessaan omaa ja muiden turvallisuutta liikenteessä. Hän voi omalla toiminnallaan ottaa huomioon muiden kolmen liikenteen osatekijän; ajoneuvon, ympäristön ja olosuhteiden sekä sääntöjen asettamat vaatimukset.

Liikenneturvallisuusasiat sisällytetään uusille varusmiesesimiehille, reserviläisille ja palkatulle henkilöstölle pidettävään koulutukseen.

Liikenneturvallisuuskoulutuksen painopistealueita ovat mm:

- Käyttöön otetun liikenneturvallisuus suunnitelman toimenpiteiden niveltäminen osaksi tulosityksikön toimintaa,
- ajo- ja lepoaikamääräysten huomioiminen ajotehtävissä,
- läheltä piti -tapausten ja tapaturmien syiden tutkiminen ja niiden ottaminen huomioon koulutuksessa, sekä
- muut liikenneturvallisuutta lisäävät toimenpiteet tulosityksikössä.

Liikenne- ja palvelusturvallisuus on kokonaisuus, jossa palvelussuhteesta riippumatta jokaisen valmiusyhtymän palkattuun henkilöstöön kuuluvan ja asevelvollisena palvelevan on ymmärrettävä huolellisesti ja turvallisesti toimimalla sekä annettuja määräyksiä ja ohjeita noudattaen edesauttaa tämän tavoitteen saavuttamista.

Lisäksi liikenneturvallisuuden kehittämiseksi Karjalan Prikaatiin luodaan

Timo Tanskanen

malli, jossa nuhteettomasti puolustusvoimien ajoneuvoja ajavat kuljettajat palkitaan. Järjestelmällä luodaan malli, jonka tarkoituksena on antaa "bonus" niille kuljettajille, jotka sitoutuvat riskittömään ja huolelliseen kuljettajan tehtävään antaen kaikille kuljettajan tehtävissä toimiville varusmiehille viesti siitä, että hyvät ja turvalliset suoritukset palkitaan.

Palkitseminen on osa Karjalan Prikaatin liikenneturvallisuussuunnitelmaan kuuluvaa seuraamusjärjestelmää, jonka toteuttavat kaikki osapuolet; ajoneuvoista materiaalivastuussa olevat palkattuun henkilöstöön kuuluvat, kuljettajalle ajotehtäviä antavat esimiehet, ajoneuvon käyttäjät tai kuljetettavat, sekä kuljettaja itse.

Päämääränä on parantaa liikenneturvallisuutta positiivisella tavalla.

Tavoitteena on kannustaa kuljettajia lisäämään omaa ajovalmiuttaan harjoittelemalla mm. ajoneuvon käsittelyä, lisäämään omaa ammattitaitoaan kuorman käsittelyssä, pitämään huolta fyysisestä kunnostaan, pitämään huolta riittävästä levostaan sekä erityisesti kehittämään omaa asennettaan turvalliseen kuljettamiseen.

"Porkkana ja keppi" -malli tarkoittaa siis sitä, että "jokainen tietää porkkanan ja samalla tietää ja tunnistaa kepin olemassaolon". ■

Kirjoittaja on luutnantti ja hän toimii prikaatin esikunnassa osastoupseerina (kulj.).

Karjalan Prikaatin vuosipäivä

Karjalan Prikaatin vuosipäivää vietettiin perjantaina 5.5.2006. Päivä alkoi komentajan kausipuhuttelulla palkatulle henkilökunnalle. Lisäksi Pääesikunnan asevelvollisuusosaston päällikkö, eversti **Jorma Jokisalo** kertoi aiheesta Maanpuolustuskoulutus ja maakuntajoukot.

Paraatipuheessaan prikaatikenraali Jukka Pennanen toi esiin perinteiden tärkeyden:

– Karjalan Prikaatin eri vaiheet ovat maineikkaat ja tapahtumarikkaat. Perinteet merkitsevät meille edelleen paljon, vaikka katseemme ja otteemme kurkottaakin päämäärätietoisesti kohti tulevia haasteita.

Komentaja kertasi puheessaan myös mennyttä vuotta:

– Karjalan Prikaatilla on jälleen yksi vilkas toimintavuosi takanaan. Vuosi on ollut antoisa ja menestyksellinen. Meille on tullut runsaasti uutta huippumodernia kalustoa ja olemme saaneet käyttöömmä uusia tehokkuutta lisääviä koulutus- ja huoltotiloja. Lähes samanaikaisesti, kun olemme ottaneet vastaan runsaasti uutta teknillistä kalustoa, on aloitettu myös varusmieskoulutus uudelle kalustolle ja nopeasta tahdista huolimatta ovat tulok-

set olleet kiitoksen ansaitsevia. Kaikki eri aselajien joukkoyksikkömme ovat saaneet tai ovat saamassa lähiaikoina uutta modernia sotavarustusta. Meihin satsataan.

– Me suomalaiset olemme vakuuttuneita yleisen asevelvollisuuden merkityksestä ja se on meille elintärkeä asia. Yleinen asevelvollisuus vaatii taakseen koko kansan tuen. Se tuki ansaitaan parhaiten tekemällä oikeita asioita oikealla

Maaherra Anneli Taina.

Kuva ylh. Vuosipäivän paraatin ohimarssin otti vastaan prikaatin komentaja seurassaan JR 8:n, "Tuntemattoman sotilaan rykmentin", veteraanit Eino Sarnila (kesk.) ja Tapio Hanhinen.

tavalla hyvässä hengessä. Yleisen asevelvollisuuden eräs merkittävä puoli on myös se, että fyysinen kunto nousee. Asevelvollisten kouluttamisessa me Karjalan Prikaatissa olemme saavuttaneet kaikkien mittareiden mukaan jälleen kuluneenakin vuonna erinomaisia koulutustuloksia."

Paraatin jälkeen juhliittiin sotilaskodissa vajaan 500 osallistujan voimin päiväjuhlaa, jota kunnioitti läsnäolollaan Etelä-Suomen läänin maaherra **Anneli Taina**. Prikaatin komentaja mainitsi tervehdyssanoissaan mm:

– Perinteisiin liittyen saamme kuulla juhlaesitelmänä Itä-Suomen Viestipataljoonan komentajan, everstiluutnantti **Jukka Kauppilan** esityksen perinteijoukkomme JR 8:n, "Tuntemattoman Sotilaan rykmentin" komentajasta,

eversti, myöhemmin kenraaliluutnantti, Pietari Autista eli Ukosta niin kuin hänen alaisensa häntä nimittivät. Minua ilahduttaakin aivan erityisesti se, että täällä keskuudessamme sotaveteraanien joukossa on myös Autin alaisina palvelleita veteraaneja. Olette kunniavieraitamme. Te annatte tälle tilaisuudelle historiallista syvyyttä.

Juhlissa palkittiin suuri joukko vuoden aikana ansiotuneita prikaatilaista. Vuoden Kaartilaiseksi valittiin kapteeni **Jari Hänninen** lääkintähuoltokeskuksesta.

Päiväjuhlassa palkitut

Torkkelin risti (ansiokkaasta prikaatin tukemisesta)

Sotilaskotisisar Kaarina Honni, Paula Kola ja Tuula Rämä, sekä varastomestari Erkki Lähtenmäki

Prikaatin pronssinen mitali

(palvelus 3-5 vuotta)

lääkäri Mika Mattinen

kapteeni Janne Lehtonen

kenttäsairaanhoitaja Janne Mattila

yliluutnantti Janne Pekkala ja Leo Nenonen

ravitsemisyöntekijä Marja-Liisa Inkiälä, Tanja Laamanen, Kati Niveri, Berit Porkka ja Merja Saarela

luutnantti Kimmo Kauppinen, Mikko Lakkonen, Martti Leppälä ja Markku Uuttu

varastonhoitaja Ari Jäntti

atk-suunnittelija Kaija Puranen

Standaari (palvelus 5 – 10 v)

majuri Seppo Kaalimaa

kapteeni Petri Sandberg

Valkealan Sotilaskotihdistyksen sisarten ryhmä osallistui lippunsa kera vuosipäivän katselmukseen ja ohimarssiin. Leena Jormanainen (vas), Leila Jussila, Kaarina Honni, Tuula Rämä, Sirkka Sipari ja Leila Hovi. Lipunkantajana oli kersantti Timo Leppänen.

hammashoitaja Satu Lahti
varastomies Marja-Liisa Peltola
yliluutnantti Markku Puumalainen
kokki Heidi Heikari, Outi Tankka, Suvi Tuppurainen ja Sirpa Rautio
ravitsemisyöntekijät Päivi Hoffren, Sinikka Jokivirta, Marjukka Koskelainen, Anu Kukkola, Pirjo Kukkola, Krista Kunttu, Mirva Luukkanen, Sari Nurminen, Sirpa Oksman, Ulla Olli, Terttu Rajajärvi, Kirsi Rötkö ja Janita Salmela
luutnantit Petri Hynninen, Tero Lumilampi, Jari Ikonen ja Sami Vähätalo
toimistosihtööri Liisa Muinonen

Pienoislippu (palvellut 10 v ja yli)

everstiluutnantti Pekka Tynkkynen, Martti Koivula, Markku Hutka, Ari Grönroos, ja Jussi-Petri Hirvonen

majuri Petri Rantanen

sairaala-apulainen Leena Liukkonen

sairaanhoitaja Eeva-Kaarina Tuominen

terveydenhoitaja Henna Frimodig

ravitsemispäällikkö Tuula Ala-Kotila

ravitsemisyönjohtaja Marja-Liisa Rissanen, Anne Mikkola, Erja Turkki

ravitsemisyöntekijä Marjatta Tillaeus, Aija Aapro, Kaija Eloranta, Marja-Lee-

na Halonen, Anneli Ikäläinen, Armi Karhu, Eija Kohonen, Aira Kääpä, Elsa

Leinonen, Marjo Marttila, Kirsi Niveri, Lahja Tuuliainen, Eeva Vainikainen, Sirpa

Veijalainen, Marja Vuorela, Vuokko Yrjönen

kokki Soili Kola, Satu Korhonen, Mirja Kylliäinen, Saija Lehtola, Tuija Niveri, Seija Pelto, Maarit Poutiainen, Aija Pu-

hakka, Kaija Puska, Ritva Telkkinen, Jyri Hartama

varastomestari Mirja Kiviö, Oiva Tammi

varastonhoitaja Sinikka Herranen

yliluutnantti Hannu Marjamäki

Vuoden Kaartilaisena palkittu kapteeni Jari Hänninen vastaanotti huomionosoituksen tunnukseksi kunniakirjan ja JR 8:n historiateoksen.

kapteeni Roy Ylijoki

yliasentaja Mauri Aksels

luutnantti Risto Penttinen, Ilkka Sainio,

Asseri Karjalainen

Stipendi

kapteeni Timo Luopa

yliluutnantti Harri Hintsanen, Jari Nah-

kuri, Esa Sillanpää

toimistosihtööri Sirpa Piira, Pirjo Pitkä-

lahti, Eija Siltavuo, Riitta Tommiska,

luutnantti Teemu Suo

Plaketti

Plaketteja luovutettiin yhteensä 66, joista

yksi kultainen (yliluutnantti Juhani Väli-

kivi), 12 hopeista ja 53 pronssista.

Pentti Vainikka

Henkilöstötapahtumia Karjalan Prikaatissa

Tasavallan presidentti on ylentänyt 4.6.2006

Everstiluutnantiksi

Pekka Airaksinen, Timo Saarinen ja Mikko Soikkeli

Kapteeniksi

Sami Elfving, Markus Ilonen, Timo Ronkainen, Tuomas Väyrynen ja Jari Salmi

Insinööriyliluutnantiksi

Petri Laatunen ja Petri Seppälä

Teknikkoyliluutnantiksi

Mika Heikkilä

Luutnantiksi reservissä (puolustushallinnossa palveleva)

Jussi-Pekka Ikonen

Kymen Sotilasläänin komentaja on ylentänyt reservissä 4.6.2006

Alikersantiksi

Kimmo Kalevi Väänänen (KarPr)

Karjalan Prikaatin komentaja on antanut palvelusarvon 4.6.2006

Vääpeli Arto Ossi Johannes Lemola

Kunniamerkit 4.6.2006

Suomen Valkoisen Ruusun ansioristi

yliluutnantit Mikko Ilmari Hurmerinta, Kimmo Kalevi Kulonen, Petri Antero Peltonen ja Markus Kristian Veijalainen
osastonhoitaja Marja Kaarina Vainikka

Suomen Leijonan ansioristi

sairaanhoitaja Marja Grön

Suomen Valkoisen Ruusun I luokan mitali

kokit Satu Pauliina Korhonen, Sirpa Helena Rautio ja Sirpa Hannele Veijalainen
toimistosihteerit Tarja Maarit Laine ja Sinikka Irmeli Niemi

vääpeli Arto Ossi Johannes Lemola

asentaja Arto Tapani Metso

Suomen Valkoisen Ruusun mitali

ravitsemistyöntekijä Aija Maria Aapro

Sotilasansiomitali

kapteeni Mikko Juhani Illi
luutnantti Hannu Sakari Teitto
sotilasmestari Jari Tapani Jäske

Valtion virka-ansiomerkki

sihteeri Soili Inkeri Kauhanen
varastomestari Mirja Inkeri Kiviö, (evp),
(luovutetaan KarHP:n perinnepäivänä)
ravitsemistyöntekijät Aira Eliisa Kääpä
ja Kirsi Maarit Terttuli Niveri
varastonhoitaja Henry Johannes Ollikainen

luutnantti Asseri Karjalainen, (evp),
luovutetaan KarHP:n perinnepäivänä)

Karjalan Prikaatista siirretyt, eläkkeelle jääneet sekä eronneet

Sairaanhoitaja Eeva-Kaarina Tuominen, eläke 1.12.2005

Yliluutnantti Markku Puumalainen, ero 7.12.2005

Luutnantti Petri Hynninen, Utin Jääkärrirykmenttiin 1.1.2006

Luutnantti Kimmo Kauppinen, Utin Jääkärrirykmenttiin 1.1.2006

Majuri Juha Loponen, Itäisen Maanpuolustusalueen Esikuntaan 1.1.2006

Majuri Kai-Erik Jukka, Panssariprikaatiin 1.1.2006

everstiluutnantti Markku Hutka, toimistosihteerinä Liisa Muinonen, toimistosihteerinä Virve Jyrkinen ja varastonhoitaja Ari Jäntti, Itäisen Maanpuolustusalueen Esikuntaan 1.1.2006

Ravitsemistyöntekijä Päivi Hoffren, röntgenhoitaja Sanna Lindberg ja insinööriyliluutnantti Jaakko Karjalainen ero

1.1.2006

Varastomestari Oiva Tammi ja yliluutnantti Hannu Marjamäki, eläke 1.1.2006

Kapteeni Petri Sandberg, Maasotakouluun 1.2.2006

Majuri Seppo Kaalimaa, Kymen Sotilasläänin Esikuntaan 1.2.2006

Sotilasammattihenkilö Marko Karvonen, Keski-Suomen Rykmenttiin 1.2.2006

Varastomestari Mirja Kiviö, luutnantti Markku Uuttu, yliluutnantti Leo Nenonen ja luutnantti Risto Penttinen, eläke 1.2.2006

Terveydenhoitaja Henna Frimodig, Reserviupseerikouluun 13.2.2006

Everstiluutnantti Jussi-Petri Hirvonen, Pääesikuntaan 1.3.2006

Kapteeni Janne Lehtonen, Puolustusvoimien Kansainväliseen keskuskeskukseen 1.3.2006

Yliluutnantti Antti Pipinen, Jääkäriprikaatiin 1.3.2006

Kapteeni Roy Ylijoki, eläke 1.3.2006

Everstiluutnantti Ari Grönroos, 1.4.2006

Itäisen Maanpuolustusalueen Esikuntaan Atk-suunnittelija Kaija Puranen, 1.5.2006

Itäisen Maanpuolustusalueen Esikuntaan

Varastonhoitaja Timo Rajamäki, ero 1.5.2006

Sotilasammattihenkilö Tuomas Tuominen, ero 5.5.2006

Päällikkölääkäri Esko Ripaoja Savon Prikaatista 1.6.2006

Uusia joukkoyksiköiden komentajia Karjalan Prikaatiin

Mikko Soikkeli Karjalan Tykistörykmentin komentajaksi 2.1.2006 lukien

Mikko Soikkeli on syntynyt 1.1.1965 Lappeella. Hän kirjoitti ylioppilaaksi 1984 Kimpisen lukiosta. Hän suoritti upseerin virkatutkinnon 72. kadettikursilla 1988, yleisesikuntaupseerin tutkinnon Maanpuolustuskorkeakoulussa 1998.

Hän palveli Karjalan Tykistörykmentissä varusmiehenä 1984-85, ja linjan johtajana, patterin varapäällikkönä ja päällikkönä 1988-95. Hän on palvellut tykistö-opettajana Maanpuolustusopistossa, osastoiesiupseerina Pääesikunnan kenttätykistöosastolla, osastoiesiupseerina Pääesikunnan Materiaaliosastolla ja tykistö-opettajana Maanpuolustuskorkeakoulussa. Sieltä hänet määrättiin Karjalan Tykistörykmentin komentajaksi. Rauhanturvaamistehtävissä hän on toiminut toimistopäällikkönä Suomen Pataljoonassa/KFOR (Kosovo).

Everstiluutnantiksi Mikko Soikkeli ylennettiin 4.6.2006.

Timo Saarinen Huoltopataljoonan komentajaksi 24.2.2006 lukien

Timo Saarinen on syntynyt 10.4.1965 Lahdessa. Hän on kirjoittanut ylioppilaaksi Salpausselän lukiosta 1984, suorittanut upseerin virkatutkinnon 72. kadettikursilla 1988, ja yleisesikuntaupseerin tutkinnon Maanpuolustuskorkeakoulussa 1997. Hän on palvellut opetusupseerina, linjan johtajana ja Aliupseerikoulun johtajana Hämeen Rykmentissä, apulaisjohtajana Huoltokoulutuskeskuksessa, osastoiesiupseerina ja apulaisosastopäällikkönä Itäisen Maanpuolustusalueen Esikunnassa, esiupseerikurssin ja ye-kurssin opettajana Maanpuolustuskorkeakoulussa, Huoltokoulun sekä Huoltokoulutuskeskuksen johtajana Hämeen Rykmentissä.

Lisäksi Timo Saarinen on opiskellut Yhdysvalloissa 2001 U.S.Army:n huollon kurssilla/LEDC - Logistics Executive Development Course, sekä palvellut rauhanturvatehtävissä 2003-04 Kosovossa (KFOR) Monikansallisen prikaatin huolto- ja henkilöstöosaston johtajana (MNBC HQ G1-G4 SSO Log plans).

Timo Saarinen ylennettiin everstiluutnantiksi 4.6.2006.

Jukka Hautala Salpausselän Ilmatorjuntapatteriston komentajaksi 7.4.2006 lukien

Jukka Hautala on syntynyt 11.3.1963 Lapualla Hän on kirjoittanut ylioppilaaksi Lapuan lukiosta 1982, suorittanut upseerin virkatutkinnon 70. kadettikursilla 1986 ja yleisesikuntaupseerin tutkinnon Maanpuolustuskorkeakoulussa 1995.

Hän on palvellut opetusupseerina Helsingin Ilmatorjuntarykmentissä, kurssin johtajana Ilmatorjuntakoulussa, osastoiesiupseerina Puolustusvoimien Materiaalilaitoksen Esikunnan elektroniikkaosastolla, osastoiesiupseerina ja osastopäällikkönä Puolustusvoimien Koulutuksen Kehittämiskeskuksessa ja sotatekniikan pääopettajana Maanpuolustuskorkeakoulussa.

Rauhanturvatehtävissä hän on palvellut 2001 Bosnia-Hertsegovinassa Pohjoisen monikansallisen divisioonan esikunnan (MND (N) operatiivisessa osastossa (G 3) sektorijohtajana.

Everstiluutnantiksi Jukka Hautala on ylennetty 2004.

Vala keräsi suuren yleisön

Saapumiserän 1/06 sotilasvalan vannominen ja juhlallisen vakuutuksen antaminen keräsi 17. helmikuuta väkeä Vekaranjärvelle sankoin mitoin. Omaiset pääsivät päivän aikana mm. tutustumaan valmiusyhtymän kalustoon esittelijöiden opastuksella. Urheilukentällä suoritetun valan jälkeen oli omaisilla mahdollisuus tutustua varusmiesten majoitustiloihin sekä nauttia hernekeittolounas perusyksiköissä, jota vieraille oli tilaisuutta varten keitetty peräti 2600 litraa.

Kaikkiaan valapäivän vahvuus oli varusmiehet ja omaiset yhteen laskettui-
na n. 7550 henkilöä, joista valan tai vakuutuksen antoi n.1700 varusmiestä.

Prikaatin komentaja korosti puheessaan, ettei asepalvelus ole vain velvollisuus, vaan myös vapaan maan vapaan kansalaisen oikeus. Hän toi esiin myös Karjalan Prikaatin aseman puolustusvoimien kärkijoukkona, johon on useita syitä: prikaatin jatkuva kehittyminen niin kaluston kuin infrastruktuurinkin suhteen. Tämä seikka motivoi ja innostaa myös omia varusmiehiämme, hän kertoi.

Puheensa loppuksi komentaja totesi vielä omaisten suuren määrän valapäivänä osoittavan vaikuttavalla tavalla, että kansakuntamme puolustustahto on erinomainen. Nuoret sotilaat tarvitsevatkin perheen ja ystävien tukea myös varusmiesaikana. ■

Prikaatin komentaja luovutti valan esilukijalle, "Kiila" -divisioonan – 11.Divisioonan JR 50:n II Pataljoonan – sotaveteraanille, majuri res Eino Hartikalle Torkkelin Ristin.

Salpausselän Ilmatorjuntapatteristolla kolmet juhlat

Vekaranjärvellä vietettiin Salpausselän Ilmatorjuntapatteriston perinnepäivää perjantaina 7.4.2006. Samana päivänä vihittiin myös Ilmatorjunnan koulutushalli käyttöön sekä pidettiin patteriston komentajan vaihtotilaisuus.

Kaartinaukiolla pidetyn katselmuksen yhteydessä luovutti everstiluutnantti **Ari Grönroos** patteriston lipun everstiluutnantti **Jukka Hautalalle** (kuvassa vasemmalla).

Everstiluutnantti Ari Grönroos toi puheessaan esiin mm. patteriston aseman valtakunnallisestitarkasteltuna:

– Salpausselän Ilmatorjuntapatteriston on otettava paikkansa valtakunnan ehdottomana kärkiosajana valmiusyhtymien ilmatorjunnan kouluttajana. Joukon on osoitettava, että kukaan muu ei osaa tätä työtä tehdä yhtä hyvin kuin Salpausselän Ilmatorjuntapatteristo. Jo nyt koulutustuloksemme esimerkiksi johtajakoulutuksessa osoittavat, että laaditut analyysit ja niiden perusteella tehdyt johtopäätökset ja toimenpiteet ovat olleet oikeita. Tuloksissa onkin tapahtunut huikeaa kehitystä. Kiitokset tästä kuuluvat nuorelle henkilökunnalle, joka on joutunut ja joutuu jatkossakin kantamaan vastuuta kehitystyöstä.

Viitaten everstiluutnantti Ari Grönroosin puheeseen everstiluutnantti Jukka Hautala totesi Salpausselän Ilmatorjuntapatteriston lähivuosien merkittävimpänä kehittämistehtävänä olevan uuden kaluston käyttöönoton sekä sen käyttöperiaatteiden kehittämisen. Uutena kalustona hän mainitsi mm Johtokeskus 2006 modifioinnin ja ilmatorjuntaohjuspatteri 2005 hankinnan. Johtokeskus 2006:lla tulee olemaan kaksi tutkaa, taistelujohtokeskus, suunnittelukeskus ja uudet viestiasemat. Ilmatorjuntaohjuspatteri 2005 on kokonaan uusi yksikkö. Ilmatorjuntaohjus 2005:n kenttätestaus toteutetaan tänä vuonna ja varusmieskoulutus aloitetaan vuonna 2007. ■

Koulutushallin vihkiäiset alkoivat klo 12.00. Juhlalliseen tilaisuuteen toivat tervehdyksensä mm. Senaattikiinteistöjä edustanut paikallisjohtaja **Henri Ryth** sekä Ilmatorjunnan tarkastaja eversti **Heikki Bergqvist**.

Hallin suunnittelu alkoi maaliskuussa

2004, ja maanrakennustyöt pääsivät käyntiin keväällä 2004. Itse rakennustyöt alkoivat loppuvuodesta 2004 ja halli luovutettiin käyttäjälle marraskuussa 2005. Hallin suunnittelijana ovat toimineet mm. arkkitehdit **Pekka Laatio** ja **Pekka Komulainen**.

Kenraalimajuri Kalervo Sipi, kenraaliluutnantti Hannu Herranen, prikaatikenraali Jukka Pennanen sekä Salpausselän ilmatorjuntapatteriston komentaja everstiluutnantti Jukka Hautala vihkivät koulutushallin käyttöön leikkaamalla musta-punaisen nauhan.

Karjalan Prikaatin sotilashenkilöstön työterveysliikunta -ryhmä

Karjalan Prikaatin komentaja, liikun-
nanohjaaja Timo Pahkala ja sotilasmes-
tari Jari Jäske pohtivat tammikuussa 2005
yhdessä tuumin prikaatin sotilas-henki-
löstön v. 2004 fyysisen kunnan (HKI)
tuloksia. Palaverissa todettiin, että pri-
kaatin henkilökunnassa oli 15 alle 30-
vuotiasta sotilasta, joilla henkilökohtai-
nen kuntoindeksi (kestävyydesti cooper
+ lihaskuntotesti) kenttäkelpoisuustes-
teissä oli jäänyt heikolle tasolle. HKI:
ssä lihaskuntotestistä ja kestävyystestin
(cooper) keskiarvosta painotus molem-
milla on 50%

Näistä 15:sta henkilöstä päätettiin
koota ryhmä, joka aloitti systemaattisen
kunnan kohottamisen Pahkalan ohjauk-
sessa ja valmennuksessa. Jari Jäske oli
parina aikaisempina vuotena pitänyt
vastaavanlaista toimintaa yllä lähinnä
sotilasammattihenkilöille edellisen ko-
mentajan, prikaatikenraali Juha Kilpiän
kehotuksesta.

Tuloksena toukokuussa oli, että neljä
ryhmään kuuluneista oli saanut nostet-
tua kuntoindeksinsä 2:een eli välttävään
luokkaan.

Julkisuudessa on arvosteltu kovasti
varusmiesten fyysisen kunnan heikenty-
mistä ja mielestäni lähes unohdettu kanta-
henkilökunta kokonaan. Miten voi vaatia
varusmiehiltä hyvää, miltei erinomaista
fyysistä kuntoa, jos kantahenkilökun-
nankin fyysinen kunto on tyydyttävällä
tasolla? Fyysisen kunnan heikentyminen
on kansanterveydellisesti ja yhteis-
kunnallisesti merkittävä asia, koska se ei
koske pelkästään nuoria ja lapsia, vaan
sillä alkaa olla heijastevaikutuksia myös
sotilaisiin, joilla pitäisi virkansa puolesta
olla hyvä kunto.

Karjalan Prikaatin noin 430 kantahen-
kilökuntaan kuuluvan sotilaa fyysisen
kunnan keskiarvo oli v. 2005 tyydyttä-
vällä tasolla.

Vuoden 2006 tammikuussa työterve-
sliikuntaryhmä kokoontui toistamiseen
19:sta henkilön voimin kaksi kertaa vii-
kossa puolitoistatuntia kerrallaan, mutta
tällä kertaa ryhmään käskettiin kaikki
heikossa kunnossa olevat Karjalan Pri-

Timo Pahkala

kaatin henkilökuntaan kuuluvat sotilaa.
Ryhmä aloitti taas toimintansa tammi-
kuun puolesta välissä ja jatkoi touko-
kuun alkuun, jolloin tehtiin kuntotestit.
Tuloksena oli, että 10 (53%) ryhmän al-
kuperäiseen vahvuuteen kuuluneista sai
nostettua kuntonsa välttävälle tasolle.

Myös niillä henkilöillä, jotka eivät pys-
tyneet ryhmän toiminnan aikana nosta-
maan kuntoaan riittäväksi tasolle, on vielä
aikaa kuluvan vuoden syyskuun loppuun
asti.

Ryhmän jäsenten fyysisen kunnan
nostaminen vuoden 2005 tuloksiin ver-
rattuna oli rohkaisevaa, joten uskon, että
vuoteen 2010 mennessä Karjalan Pri-
kaatissa ei ole yhtään heikkokuntoista
kantahenkilökuntaan kuuluvaa sotilasta,
mikäli suuntaukseen on uskomisen. ■

*Sivun artikkelien kirjoittaja toimii Karja-
lan Prikaatissa liikunnanohjaajana.*

Yhteistoimintaa nuorten fyysisen kunnan kohottamiseksi

**Kouvolan seudun ammattiopisto ja Karjalan Prikaati miettivät yh-
dessä ratkaisuja nuorten fyysisen kunnan kohottamiseen. Yksi keino on
kutsua opiskelijat varuskuntaan ja näyttää käytännössä tulevan varus-
miespalveluksen fyysisiä vaatimuksia.**

Yhteistoimintasopimuksen puitteissa
suunniteltu pilottivierailu toteutui, kun
20 Kouvolan seudun ammattiopiston toi-
sella vuosikurssilla sähkö- ja auto-
maatioasentajiksi opiskelevaa nuorta
vieraili Karjalan Prikaatissa torstaina
18.5. Ohjelmassa oli ohjattua liikuntaa;
sählyä, kuntosalia ja uintia. Lisäksi oppi-
laat saivat luennon prikaatin liikunta-
alasta ja varusmiesten fyysisestä koulu-
tuksesta. Viisituntisen vierailun aikana
tutustuttiin myös kasarmialueeseen sekä
uuteen kalustoon. Päivä huipentui Pasi-
ajeluun Pahkajärven alueella.

Ammattiopiston liikunnanopettaja
Jari Kähärä kertoi idean tämän tyyppi-

seen yhteistoimintaan lähteneen jo jou-
luna 2003. Taustalla oli Karjalan Prikaa-
tin ja ammattiopiston välinen yhteistyö-
sopimus, joka liikuntakasvatuksen osal-
ta kulminoitui torstaiseen vierailuun.
Tällaisista vierailuista hyötyvät kaikki
osapuolet. Opiskelijat saavat totuuden-
mukaisen kuvan tulevasta varusmiespal-
veluksesta ja sen niin fyysisistä kuin
psykkisistäkin vaatimuksista. Opettajat
saavat tästä lisää pohjaa omalle opetuk-
selleen ja näin liikuntakasvatuksen linja
saadaan yhtenäisemmäksi. Jatkossa tästä
mallista voi olla hyötyä valtakunnalli-
sestikin, hän toteaa.

Karjalan Prikaatin liikunnanohjaaja

Timo Pahkala on Kähärän kanssa samaa
mieltä: "Olemme onnistuneet, jos täällä
annetulla informaatiolla voimme vaikut-
taa tulevien varusmiesten lähtökuntoon
ja motivaatiotasoon. Kun fysiikka on
kunnossa, niin psyykekin toimii parem-
min. Tämä taas edesauttaa varusmies-
palveluksesta suoriutumista hyvin tu-
loksin."

Seuraavana on vuorossa toiminnan va-
kiointi. Ensi keväänä on tarkoitus to-
teuttaa kahdesta kolmeen vastaavaa vie-
railua niin, että opiskelijat pääsevät
rääätälöidysti tutustumaan oman alansa
kohteisiin, kuten prikaatin kunnossa-
pitokeskukseen. Tavoitteina onkin paitsi
madaltaa kynnystä varusmiespalveluk-
seen astumiseen, hankkia myös mah-
dollisia työharjoittelupaikkoja sekä
luonnollisesti motivoida nuoria terveelli-
seen liikkumiseen. ■

Sotaveteraanien SM-hiihdot

Suomen Sotaveteraaniliiton hiihtomestaruuskisat hiihrettiin maaliskuussa Vekaranjärvellä upeassa auringonpaisteessa. Kilpailumatka oli kolme kilometriä ja se hiihrettiin perinteisellä hiihtotyylillä. Kisaan osallistui kaikkiaan 137 osanottajaa, jotka kilpailivat 11 eri sarjassa.

Ladulla nähtiin kunnioitettava määrä keski-ikäistä 83-vuotiaita hiihtäjiä. Kilpailun suojelijana toiminut prikaatikenraali **Jukka Pennanen** totesikin prikaatin olevan ylpeä ja iloinen voidessaan olla mukana järjestämässä kilpailuja veteraaneille, joiden esimerkki kestävyysliikunnan merkityksestä on paras mahdollinen malli niin varusmiehille kuin henkilökunnallekin.

Karjalan Prikaati ja Kymenlaakson Sotaveteraanipiiri järjestivät Sotaveteraaniliiton SM-kisat nyt toisen kerran, kun ensimmäistä kertaa Vekaralla hiihrettiin vuonna 1997. Tuolloin kilpailujen vanhin osanottaja oli 98 -vuotias **Otto Teittinen** Suolahdesta hiihtäen kolmen kilometrin ladun kuin nuoremmatkin! Hän kertoi kiltta -lehteen haastattelun kirjoittaneelle **Pentti Vainikalle**

hiihtäneensä kyseisenä talvena noin 300 km. Latua Teittinen piti hyvänä, mutta alamäissä se oli kovin kapea, joten hän joutui jännittämään jalkojaan. "Tavoitteena oli päästä terveenä maaliin", oli Teittisen kommentti suorituksestaan. ■

Yksi tunnetuimmista kilpailijoista oli "äitee" Siiri Rantanen, joka voitti sarjan N80.

ANDRITZ

Oltermannin hiihto

Oltermannin hiihdolla on vanhatjakunniikkaatperinteet. 15.3.1933 käynnistettiin silloisen 3.Divisioonan komentajan, eversti **A S Heikinheimon** (Oltermanni) aloitteesta divisioonan joukko-osastojen välinen viestihiihto. Kunnia-palkintona voittaneelle joukko-osastolle ojennettiin "Oltermannin sauva", johon voittajan nimi kiinnitettiin. Tämä palkinto oli tarkka jäljennös vanhasuomalaisen oltermannin sauvasta eli kylänvanhinten viestivälineestä, viestikapulasta, jolla he lähettivät alaisilleen kyläkuntiin käskyjä ja tiedotuksia yhteisistä asioista, kuten kokouksista ja vaaranuhasta. Sauva oli onntto yläpäästään, johon viesti kuljetuksen ajaksi sijoitettiin.

Kilpailun järjesti aiemmin 3.Divisioonan esikunta, myöhemmin Kaakkois-Suomen Sotilasläänin Esikunta ja nykyisin Itäisen Maanpuolustusalueen Esikunta. Tämän tapaisia kilpailuja ei muualla maassa ole järjestetty.

Talvisodan alettua siirrettiin "sauva" sotamuseoon, josta se v 1951 tuotiin 3.Divisioonan komentajan, kenraalimajuri Pietari Autin toimenpitein jälleen kilpailtavaksi.

Nykyiset säännöt on laadittu perusluonteeltaan samantapaisiksi kuin ennen sotia käydyissä kilpailuissa. Suurin muutos tapahtui v 1967, jolloin hiihto suoritettiin ensimmäisen kerran parihiihtona, vain viimeisen osuuden hiihtäjä (joukkueen johtaja) hiihti yksin. Kilpailujoukkueeseen kuuluu 12 varusmiestä, opistoupseeri, upseeri, huoltaja, varamies ja autonkuljettaja.

Kilpailijoiden varustuksena ovat sotilasvarusteet, aseena nykyisin rynnäkökivääri, sekä viestisauva, jonka sisään joukko-osaston komentaja on laatinut maalissa luettavan viestin.

Joukko-osastoille ilmoitetaan etukäteen kalenteriviikko, jolloin kilpailu suoritetaan. Näin joukkueet voivat suunnitella valmistautumisensa eikä yllätyksiä pääse tapahtumaan käskyn saapuessa. Kilpailun suoritus alkaa varsinaisesti silloin, kun Oltermanni lähettää kilpailun aattopäivän aamuna käskyn joukko-osastojen komentajille missä ja milloin kilpailujoukkueen on ilmoitauduttava.

Ilmoittautumispaikassa joukkueille pidetyssä puhutelussa ilmoitetaan lähtö- ja maalialue, ja pakolliset tarkastusasemat joiden kautta viesti on kuljetettava. Lähtöpaikka saattaa olla kaukanakin ilmoittautumispaikasta. Esimerkiksi v 1969 joukkueet kokoontuivat Mikkeliin, lähtöpaikka oli Savonlinnassa ja maali Vekaranjärvellä. Talvella 2006 kokoontuminen oli Karkialammella, lähtö Juvalla ja maali Savonlinnassa.

Hiihtoreitin kokonaispituus linnuntietä vaihtelee noin 120-160 km, ollen viime vuosina noin 100 km ja vuonna 1997 huonon lumitilanteen johdosta 83 km. Viesti on enimmäkseen hiihdetty paikakunnalta toiselle. Joskus rata on ollut kolmiomainen, joskus lähtö ja maali ovat olleet samalla alueella, kuten 1987 Vekaranjärvellä ja 1995 Mikkeliissä.

Perusteet saatuaan joukkueet suunnittelevat kartoilla seuraavan yön aikana pääpiirteissään hiihtoreittinsä, taisteluparien osuukien pituudet ja vaihtopaikat, ja mistä pari voi käydä tiedustelemassa majapaikan läheltä vaihtopaikkaansa olevista taloista tms. Kilpailun johto ei yleensä järjestä joukkueille majoituspaiikkoja reitin varrella. Mitään lopullista reittiä ei karttasuunnittelun perusteella tehdä, vaan yksityiskohdat ratkeavat maastossa ladun valmistelun yhteydessä.

Seuraavana päivänä joukkueet suorittavat valmistelut maastossa. Kilpailujoukkueen mukanaan tuomalla autolla kuljetaan hiihtäjät kilpailureitin varrelle, jossa alkaa reitin tarkka tiedustelu ja ladun teko. Kilpailujoukkueen auto on palautettava määräämäänsä mennessä.

Illalla noin kello 21.00-22.00 Oltermanni lähettää ensimmäiset viestinviejät (toimiupseeri ja varusmies) matkaan Oltermannin -kanuunan laukauksella.

Upseerit hiihtävät viimeisen osuuden yksin samassa varustuksessa kuin muutkin ja liukuvat maaliin joukko-osastonsa kunniamarssin kaikuessa. Maaliin päästyään he lukevat Oltermannille joukko-osastonsa komentajan lähettämän viestin.

Päätavoitteena on aina ollut, kuten Oltermanni on usein sanonut, tuoda viesti perille. Tästä johtuen joukkueiden maaliintulo saattaa kestää useitakin tunteja. Siitäkin huolimatta kautta aikain on yh-

Pentti Vainikka

deksän joukkuetta keskeyttänyt lähinnä kilpailijan eksymisen johdosta, tai joukkueen suoritus on hylätty sääntöjen vastaisten varusteiden takia. Esimerkiksi vuonna 1985 Karjalan Prikaatille ei merkitty loppuaikaa ensimmäisen osuuden toimiupseerin väsähdettyä täydellisesti, ja 2002 Karjalan Prikaatin joukkueen ankkuri putosi puroon eikä jatkaminen pakkasessa ollut enää mahdollista.

Eniten Oltermanni -voittoa vuodesta 1951 lähtien on Savon Prikaatilla ja sen edeltäjillä JR 7:lla ja 6.Prikaatilla yhteensä 18. Uudenmaan Rakuunapataljoonalla ja sen edeltäjällä Uudenmaan Rakuunarykmentillä on 15 voittoa.

Karjalan Prikaati sai ensimmäiset voittonsa 1972-74, joista 1973 maali oli Vekaranjärvellä. Seuraavat voitot ovat vuosilta 1980, 1983-84, 1986-87, 1991, 1993, 1995 ja 1999, yhteensä siis 12 voittoa.

Vuodesta 1992 kilpailuun on osallistunut reserviläisjoukkueita B-sarjassa, johon viimeisen kahden talven aikana on sijoitettu myös eräiden joukko-osastojen henkilökunnan muodostamat II -joukkueet.

Viime helmikuussa osallistui kilpailuun myös Karjalan Prikaatin III joukkue, jonka johtajana hiihti ensimmäinen Oltermanniin kilpailijana osallistunut kenraali, prikaatin komentaja.

Oltermanni -kilpailusta ovat arvovaltaiset niin kotimaiset kuin ulkomaiset sotilasjohtajat lausuneet ylistäviä sanoja ja pitäneet sitä eräänä vaativimmista sotilaskilpailuista. Sitä se on varmaan sanan täydessä merkityksessä. Se vaatii kaikilta kilpailujoukkueen jäseniltä täydellistä yhteishenkeä, pitkäjänteisyyttä, taitoa selviytyä yllättävistä tilanteista, kovaa fyysistä kuntoa ja erinomaista suunnistustaitoa. Kilpailu vaatii kantahenkilökuntaan kuuluvilta johtajilta kokemusta ja taitoa löytää paras mahdollinen ratkaisu suunnitteluvaiheessa ja edelleen taitoa käyttää hyväksi maastossa esiintyvät tilanteet tai väistää vaikeudet.

Oltermannin hiihdon tulevaisuus on vuoden 2008 jälkeen avoin puolustusvoimien rakennemuutoksen toteututtua.

Ensimmäinen kenraali hiihti kilpaa Oltermannin hiihdon historiassa

Viime talvena käyty 61. Oltermannin hiihto jäi historian kirjoihin useastakin syystä. Savon Prikaati hiihti kisassa viimeisen kerran, ja ensimmäistä kertaa kisan historiassa viestiä kuljetti kenraali – Karjalan Prikaatin komentaja.

Tiistaina 14.2. joukkueet ilmoittautuivat Savon Prikaatissa, jolloin aloitettiin kilpailun suunnittelu- ja valmisteluvaihe. Johtoryhmän joukkueessa neljän osuuden hiihtänyt prikaatin huoltopäällikkö, majuri **Juha Suurnäkki** kertoi aloittaneensa valmistelut Oltermannin hiihtoa varten paria kuukautta ennen kisaa. Tosin hiihtämisen ollessa harrastuksena muutenkin, ei valmistautuminen muuttanut juurikaan rutiineita. Hiihtokilometrejä ehti kerääntyä kolmissa sataa ennen helmikuun puoliväliä.

– Tiistain aikana suunnittelimme reitit kartalta ja mm. päätimme, että vaihdot tultaisiin tekemään rastipisteillä. Seuraavana aamuna meidät kuljetettiin maastoon, josta hiihdimme omille lähtöpisteillemme. Päivän aikana valmistelimme omaa osuuttamme. Koska osuutemme oli varsin pitkä, valitsimme kohtalaisen suoran linjan. Meillä oli

myös hyvää tuuria: löysimme kuntolatuja, joita luonnollisesti käytimme hyväksi.

Itse kilpailu hiihrettiin keskiviikkoyönä Juvalta kohti Savonlinnaa. Juvan urheilukenttä täytyikin iltayhdeksän jälkeen kannustajista, jotka lähettivät joukkueiden ensimmäiset parit hurraa -huutojen säestämänä yön kestäväälle, yli sadan kilometrin matkalle.

Yön aikana pakkaneen kiristyi entisestään. Karjalan Prikaatin johtoryhmän ensimmäisen osuuden hiihtivät esikuntapäällikkö, everstiluutnantti **Hannu Hyppönen** sekä henkilöstöpäällikkö, majuri **Olli-Pekka Männistö**. Hieman ennen puolta yötä olivat jääpuikkojen peittämät miehet yhtä hymyä lähettäessään toiselle osuudelle Karjalan Tykistörykmentin komentajan, majuri **Mikko Soikkelin** sekä Kymen Pioneeripataljoonan komentajan, majuri **Pekka Airaksisen**.

Klo 2.07 aloittivat kolmannen osuuden Kymen Jääkäripataljoonan komentaja, everstiluutnantti **Heikki Välivehmas** sekä Karjalan Huoltopataljoonan komentaja, everstiluutnantti **Jussi-Petri Hirvonen**. Huhu kertoo Hirvosen kaatuneen omalla osuudellaan pahan näköisesti mutta jatkaneen osuutensa sisukkaasti loppuun.

Suvi Eklund

Kello 3.55 lähtivät neljättä osuutta hiihtämään huoltopäällikkö, majuri **Juha Suurnäkki** sekä operatiivisen osaston päällikkö, majuri **Timo Hartikainen**. Suurnäkki kertoo tunnelmista ennen lähtöä:

– Kaikilla oli VIRVE -laitteet käytössään. Jokainen partio otti noin tuntia ennen vaihtoa yhteyttä seuraavaan pariin. Tunnelma lähdön aikana oli hyvä, vaikka pientä kilpailujännitystä toki oli. Apuvälineinä meillä oli kartta ja kompassi. Tosin reitti oli sen verran täynnä vanhoja latujälkiä, ettei apuvälineitä edes tarvittu ja pimeälläkin sai hyvät kiintopisteet. 23 kilometrin suorituksen jälkeen olo oli hikinen mutta tyytyväinen, mies muistelee hymyssä suin.

Itä-Suomen Viestipataljoonan komentaja, everstiluutnantti **Jukka Kauppila** sekä Salpausselän Ilmatorjuntapatteriston komentaja, everstiluutnantti **Ari Grönroos** pääsivät viidennelle osuudelle.

Ongelmitta sujuneen osuuden jälkeen vuoron saivat majuri **Jari Heikkinen** sekä kapteeni **Aarni Jourio**, jotka puolestaan lähettivät viimeiselle osuudelle prikaatikenraali **Jukka Pennanen** klo 10.51.

Joukkueet olivat kokoontuneet palkintojen jakoa varten, kun prikaatikenraali Pennanen luki Oltermannina toimineelle Itäisen Maanpuolustusalueen esikuntapäällikkö Antti Lankiselle läpi yön kuljetetun viestin:

– *Arvoisa ehtoinen Oltermanni, kenraali Itäisen Suomen, kuule viesti Karjalan Prikaatin tuomana joukkojen komentajain. Vanhalta valtakunnan rajalta Kymijoen kainalosta, Salpausselän selkämiltä, rannalta kalaisan Vekaran, lähtivät rankat urohot, Karjalan riuskat soturit työntyivät metsiin mustina haamuina varjojen jälle, kirjaten sanomansa viestiin: aina perille ja Kaarti Päälle!*

Tehtävä oli suoritettu: viesti oli perillä kuten Oltermannin viestin tavoitteena onkin. ■

>>>>

Karjalan Prikaati toisena A-sarjassa

A-sarjaan osallistui viisi joukko-osastoa. 1.rastilla Karjalan Prikaatin johto oli noin yhdeksän minuuttia ja 2. rastilla 15 minuuttia. Sen jälkeen alkoi Utin Jääkärirykmentin vauhti purra ja se voitti 54 minuutilla ennen toiseksi tullutta KarPr:a.

Tulokset:

1. Utin Jääkärirykmentti 10.13.00 2. Karjalan Prikaati 11.09.00 3. Savon Prikaati 11.24.00 4. Pohjois-Karjalan Prikaati 11.50.00
5. Maasotakoulu 13.03.00

Karjalan Prikaatin joukkueessa hiihtivät osuuksittain:

- yliluutnantti Petteri Lepistö ja alikersantti Jani Heimonen
- alikersantti Timo Paajanen ja jääkäri Mika Lallo
- alikersantti Juha Kekki ja alikersantti Markus Marttinen
- alikersantti Paavo Korhonen ja jääkäri Lauri Tolvanen
- alikersantti Antti Peltola ja tykkimies Ville Sariola
- kokelas Sami Humalajoki ja jääkäri Heikki Kainulainen
- kapteeni Juha Tuhkalainen

Huoltaja yliluutnantti Harri Mäntyrinta, varamies alikersantti Timo Nurmiraanta ja autonkuljettaja tykkimies Teemu Valtonen

Salpausselän Ilmatorjuntapatteriston omaisten päivä

Heikkisen pesue heräsi pyhäinpäivän aamuna kellon soittoon väsyneenä, mutta innokkaana. Perheen isä oli ollut ”sotimassa” taas useamman päivän ja tänään koko perhe oli kutsuttu Vekaranjärven maastoon tutustumaan tähän pusikkoelämään.

Kumisaappaat jalassa ja lämpimiä vaatekertoja päällä saavuimme klo 10 varuskuntaan. Iloinen ja iso joukko kantahenkilökunnan omaisia siirtyi armeija-autoihin ja kiertoaajelu puolisoidemme ja isiemme työpaikalla alkoi.

Ensin meidät vietiin tutustumaan armeijan panssarivaunukalustoon. Isossa ja kolkossa hallissa oli monen nimisiä ja -näköisiä vaunuja, joiden päälle lasten oli hauska kiivetä. Näimme myös monia ihmishenkkiä pelastaneen miinanraivaajan ja olimme hyvin ylpeitä Suomen antamasta raivausavusta maailman eri kriisiantereilla.

Seuraava kohteemme oli Pahkajärven ampumaleirialueen ruokala, missä meitä odotti patteriston komentaja **Ari Grönroos** maittavan lounaan kera. Syötyämme ja saatuamme tarkat ohjeet leiri-alueella liikkumiseen, jatkoimme matkaa Juurikon ampuma-alueelle. Kaikkia (ainakin meidän autossa) jännitti, koska tiesimme että nyt ammutaan kovilla ja kovaa.

Autot pysähtyivät ampuma-alueen laidalle, ja perusteellisen kuulon- ja päänsuojauksen jälkeen tallustelimme korvat oudosti humisten aukean laidalle, missä meitä odottikin jymy-yllätys;

Ensin suojataan korvat ja päät ja sitten menoksi.

kuusi vapaaehtoista aikuista pääsi ampumaan oikeilla tykeillä. Vapaaehtoiseksi valittuna istahdin sydän korvissa humisten tykin vasemmalle puolelle ja yritin saada taivaalla heiluvia oransseja ilmapalloja tähtäimeen. Yhdessä tuumin tykinvalvojan kanssa luovuimme tästä liian haasteelliseksi osoittautuneesta tehtävästä ja hän kohteliaasti lukitsi tykin piipun osoittamaan edes sinne päin. Saatuani luvan polkaisin kaikin voimin laukaisupoljinta ja ammuin tyylillä sarjatulta. Lapset olivat erittäin ylpeitä äidistään, koska pääsin omin jaloin pyörtyymättä ylös tykiltä.

Samalla alueella seurasimme myös maalilennokin taitavaa lentoa tykkitulituksessa. Lapset olivat innoissaan kun lennokin ”japanilainen kamikaze-lentäjä” ohjasi koneensa ilman osumia takai-

sin maahan.

Seuraavaksi siirryimme ampumaradalle, missä kaikki halukkaat saivat kokeilla rynnäkkökiväärillä ampumista.

Ennen kotiinpaluuta tutustuimme vielä Itkk-simulaattoriin, mikä osoittautui erittäin suosituksi lasten (ja äitien) keskuudessa.

Päivä oli mukava ja mieleenpainuva. Kiitos kaikille mukana olleille ja erityisesti It-patteriston henkilökunnalle. Tulemme toistekin, jos kutsu käy. ■

Teksti:

Jaana Heikkinen sekä lapset Ville, Jesse, Maija ja Liina.

Korian Pioneeriupseerikerhon talvipäivä Vääräjärvellä

Korian Pioneeriupseerikerho ry:n ”ei niin vakavahenkinen” Talvipäivä -kisa järjestettiin Vääräjärven laavulla sunnuntaina 9. huhtikuuta. Tilaisuuteen oli myös kutsuttu kilpailujoukkueet Elimäen ja Myllykosken reserviupseerikerhoista.

Talvipäivä -kisaan oli kaavailtu alkuperäisen suunnitelman ja kilpailukutsun mukaisesti kaksi lajia; jäägolf ja pilkkiminen. Jäägolf vaihtui kuitenkin osakilpailuna tikan heittoon, koska kilpailupäivänä Vääräjärven jäällä oli sen verran nuoskalunta, että golfpallot olisivat hävinneet lumen sisään.

Kilpailuun osallistui yhteensä kuusi 2 – 3 henkilön joukkuetta. Joukkueista kolme oli järjestävästä seurasta, eli Korian Pioneeriupseerikerhosta, kaksi joukkuetta Elimäen reserviupseerikerhosta ja yksi joukkue Myllykosken reserviupseerikerhosta. Kisassa joukkueet kilpailivat keskenään ja lisäksi kilpailtiin kerhoittain kiertopalkinnosta ns. Talviuopista.

Kisassa joukkueen lopputulos muotoutui kahdesta osatuloksesta. Pilkkiosuudella joukkueen onkimista kaloista laskettiin yhteen neljän pisimmän kalan pituus. Tikkaosuudessa joukkueen jäsenten heittämällä tuloksella ”hankittiin” mitatuille neljälle kalalle lisää pituutta siten että heitetty silmätulos ”kasvatti” kalojen pituutta millimetreinä, esimerkiksi heiton tulos 38 antoi kaloille lisäpituutta 3,8 senttiä.

Sää ja olosuhteet suosivat tapahtumaa, sillä poikkeuksena koko alkukevään pilvisille, harmaille ja sateisille säille saimekin nauttia hetkittäin kevätauringon lämmöstä. Vääräjärven laavun rakovalkealla nautittiin nuotiokahveista, pullasta, karjalan piirakoista grillimakkarasta ja savustetusta kalasta.

Lopputuloksissa järjestävä seura oli tyly isäntä ottamalla joukkueissa kolmoisvoiton. Täten myös kerhojen välinen kiertopalkinto ”Talviuoppi” jäi Korian Pioneeriupseerikerhon haltuun. Kilpailun ensimmäisestä ongitusta kalasta palkittiin Pirjo-Liisa Ikonen Elimäen Reserviupseerikerhosta. ■

Talvipäiville osallistujia edessä istumassa vasemmalta Tero Savonen, pienet pilkkijät Mikael ja Emilia Malminen, Mikaelin ja Emilian serkku Noora Davitsainen sekä Veera Kaalimaa. Takana vasemmalta Satu Malminen, Kitti Saarinen, Pirjo-Liisa Ikonen, Lotta Kaukoluoto ja Kirsti Heikkilä.

Voittajajoukkue on saanut haltuunsa kiertopalkinnon ”Talviuopin”. Vasemmalta Tero Savonen, Aija Kaalimaa ja Lotta Kaukoluoto.

Tulokset:

Tero Savonen, Aija Kaalimaa ja Lotta Kaukoluoto Korian Pioneeriupseerikerho ry.
(Pilkki 69,5 cm, tikka 9,5 cm. Yhteensä 79,0 cm)
Mikko Illi ja Seppo Kaalimaa Korian Pioneeriupseerikerho ry.
(Pilkki 65,0 cm, tikka 12,7 cm. Yhteensä 77,7 cm)
Jari Malminen, Mikael Malminen ja Esa Riihimäki Korian Pioneeriupseerikerho ry.
(Pilkki 63,1 cm, tikka 11,5 cm. Yhteensä 74,6 cm)
Kirsti Heikkilä, Olavi Heikkilä ja Reijo Orola Myllykosken Reserviupseerikerho
(Pilkki 65,3 cm, tikka 7,3 cm. Yhteensä 72,6 cm)
Matti Saarinen, Kitti Saarinen, Pirjo-Liisa Ikonen Elimäen Reserviupseerikerho
(Pilkki 39,0 cm, tikka 3,6 cm. Yhteensä 42,6 cm)
Jukka Ikonen ja Jani Juuankoski Elimäen Reserviupseerikerho
(Pilkki 0 cm, tikka 11,7 cm. Yhteensä 11,7 cm)

VALKEALAN SOTILASKOTIYHDISTYS

Valkealan Sotilaskotiyhdistyksen johtokunta ja jaostot vuonna 2006

Puheenjohtaja Sari Seppälä

Varapuheenjohtaja Mervi Koskinen

Jäsenet Ritva Autio, Paula Kola, Tuula

Rämä, Sirkka Sipari ja Tuula Sievänen

Varajäsenet Kati Hänninen ja Kaarina

Honni

Tilintarkastajat Esa Hasu ja Raija

Mauno, varalla Sirpa Aro ja Marjatta

Siekkeli

Sisäinen tarkastaja Leena Jormanainen

Jaostojen puheenjohtajat

Tarjoilujaosto Liisa Pyöriä, Taina Sih-

vola ja Anja Sorsa

Hengellinen jaosto Tuula Arkko, Kaari-

na Rämä ja Kaarina Honni

Kirjastojaosto Raija Stenfors ja Kaarina

Honni

Askartelu- ja kerhojaosto Mariitta Tom-

mola, Kaarina Mikkola ja Ritva Autio

Liikkuva sotilaskotijaosto Mervi Kos-

kinen ja Sirkka Sipari

Ohjelma ja tiedotus Sari Seppälä

Sotilaskotipäällikkö Tuula Sievänen

Kirsi Särnä

Yhdistyksen johtokunta v. 2006. Mervi Koskinen (vas), Tuula Rämä, Leila Hovi, Sari Seppälä, "vihreä veli" Hannu Hyppönen, Tuula Sievänen, Sirkka Sipari, Kaarina Honni ja Leila Jussila. Kuvasta puuttuvat Paula Kola ja Kati Hänninen.

Käsitöitä sotilaskodissa

Käsityökuvat Sari Seppälä

Valkealan sotilaskotisisaret ovat normaalin sotilaskotityön lisäksi ahkeroineet käsitöitä.

Valkealan sotilaskoti yhdistys täyttää tänä syksynä 40 vuotta. Kaarina Mikkola ideoi "Juhlavuoden Puu" -seinävaatteen, jonka taiteellisen suunnittelun hoiti Maritta Tommola.

Työ kuvaa juhluvuden tilannetta Valkealan sotilaskotiyhdistyksessä: vihreät lehdet ovat omia sisaria, ruudulliset ovat kaksois-sisaria ja 4 yksiväristä kuvaavat kunniajäseniä.

Seinävaatteen lehdet tehtiin uusiomateriaalista.

Kuvassa Kaarina Mikkola (vas), Maritta Tommola, Sanelma Lipiäinen, Helmi Puhakka ja Airi Skyttä.

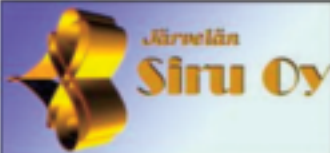

Askartelijaoston sisaret ovat uusio-
käytön mestareita. He ovat ommelleet
käytöstä poistetuista työpuvuista ja
essuista 50 nukkea ja lukemattoman
määrän patalappuja.

Taina Sihvolan erikoisuus on tyhjästä
kahvipaketeista tehdyt kassit, joihin
vuori on tehty uusiomateriaalista.

Eeva Virtanen virkkasi "Isä Meidän
rukous" -seinävaatteen sotilaskodin
hiljaisen huoneen seinälle.

Tolkontie 88, 16600 Järvelä Puhelin: 044-2631958/TJ. Sirku Kärkkäinen

www.siru.fi

Sähköposti: siru@siru.fi

Verkkokaupamme: www.sirushop.fi

DigiSiru on erikoistunut tapahtumien digitaaliseen video- ja valokuvaukseen yrityksille ja yksityisille.

Esimerkkeinä: häät, ristiäiset, ylioppilasjuhlat, sukujuhlat

Häävideo:

"Lahja joka muistetaan
Lahja jolla muistellaan"

yritystapahtumakuvaus, yleisötapahtumat, liikuntatapahtumat, vuosikokoukset, avajaiset,.....

- Suvun vanhojen valokuvien skannaus ja tallointi.

- DVD/CD tallointi (Yritys-, esittely- ja koulutusvideot), Editointipalvelu, Suunnittelu, Kuvien muokkaus ja muutostyöt.

www.digisiru.fi

Sähköposti: myynti@digisiru.fi

Puhelin:

040-7378314/Erkki Kerttula

Söikö virus tiedostosi, tuhosiko ukkonen koneesi, muistuttaako yrityksesi verkko kalaverkkoa tai haluatko kotiisi langatonta mukavuutta...

EI HÄTÄÄ

DataSiru tarjoaa mm. seuraavat atk-palvelut

- huollot / virussuojaukset
 - tietoturva
 - laitteistot
 - suunnittelu
 - langalliset ja wlan verkot
 - palvelimet
 - kotisivut
 - koulutus
- yksityisille ja yrityksille

www.datasiru.fi

Sähköposti: myynti@datasiru.fi

Puhelin:

044-5850000/Tero Moilanen

VÄRIT SUURKUVATULOSTIMILLE

Maailman suurimmalta painovärien valmistajalta nyt myös värit sekä öljy- että liuotinpohjaisiin suurkuvatulostimiin.

SunChemical

Taivaltie 2, 01610 Vantaa - Puh. 09-25225400, Fax. 09-25225466

www.sunchemical.com

Mm. seuraaviin tulostimiin:

Vutek 3300, 5300

Vutek 2360, 5360

Vutek 1630, 3200

Signtech/Nur Salsa II

Nur Salsa Ultima 1500, 2400, 3200 ja 5000

Nur Fresco 1800&3200

Gretag/OCE Arizona 180&90

Piezo Print 5000

Xerox Express 54&X2

Scitex GR100

Scitex DR100

Scitex Idanit 162AD

Scitex XI Jet Ink

Mutoh Albatross

DGI Rex 62

Mimaki JV3

Karjalan Prikaatin kilta ry.

Valmistaudumme juhluvuoteemme

Kiltamme saavuttaa ensi vuonna ”miehen iän”, täyttäähän kiltamme 50 vuotta 25.11.2007. Kenraaliluutnantti Harald Öhquist avasi Karjalan Kaartin Killan perustavan kokouksen Katajanokan Upseerikerholla 25. marraskuuta 1957. Asiakirjojen mukaan kokoukseen osallistui 41 henkilöä ja sen puheenjohtajaksi valittiin jalkaväenkenraali Kustaa Anders Tapola ja sihteeriksi kapteeni Tauno Mohell. Killan vuosikokoukseen saakka toimivan väliaikaisen johtokunnan puheenjohtajaksi valittiin eversti Yrjö Tikka.

Huhtikuun 7. päivänä 1958 vietettiin Katajanokan Upseerikerholla Karjalan Kaartin Rykmentin 40-vuotismuistojuhlaa, jonka yhteydessä pidettiin Karjalan Kaartin Killan ensimmäinen vuosikokous 124 henkilön osallistuessa tilaisuuteen. Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin majuri Arno Tuurna ja sihteeriksi majuri Eino Malmivaara ja kapteeni Tauno Mohell. Killan puheenjohtajaksi valittiin eversti Yrjö Tikka.

Killan vuosijuhlapäivä on huhtikuun

5. päivä eli sama kuin entisen Karjalan Kaartin Rykmentin vuosipäivä, Raudun valtauksen vuosipäivä vapaussodassa 1918. Kiltamme on maamme vanhin joukko-osastokilta.

Juhlavuoden tapahtumiin liittyen on suunnitelmissa järjestää Karjalan Prikaatin Killan kiltapäivät Vekaranjärvellä 7.-8.4.2007. Tilaisuus on tarkoitettu kaikille kiltalaisille. Varsinaiset 50-vuotisjuhlat pidetään näillä näkymin Kouvolassa sunnuntaina 25.11.2007.

Viiteenkymmeneen vuoteen mahtuu paljon erilaisia tapahtumia. Yhdistystoiminnassa on nousuja ja laskuja. Voidaan todeta, että nyt lähes 500 jäsenen killallamme menee varsin hyvin. Olemme saaneet pysyvää ja näkyvää aikaan muistomerkkien ja kirjoitusten muodossa. Talouskin on tasapainossa.

Kiltamme toimintahan tapahtuu pääasiassa osastoissa. Yhteisiä tilaisuuksia ovat killan vuosikokoukset keväisin ja syksyisin sekä ”pääkillan” järjestämät matkat. Tämän vuoden retki suuntautuu Ääniselle ja Syvärille 1.-4.9. Karjalan Prikaatin perinnejoukko-osaston JR 8:n,

”Tuntemattoman sotilaan rykmentin”, taistelupaikoille. Jotta emme jäisi ”tuleen makaamaan” on killan hallituksen suunnitelmissa pitää ”strategia -seminaari”, jossa kartoitamme, missä mennään nyt ja mitä tulisi tehdä, jotta kilta voisi tarjota jäsenillemme entistä kiinnostavampia tapahtumia.

Killan jäsenille tarjoutuu erinomaisia mahdollisuuksia mm. vapaaehtoisessa maanpuolustuskoulutuksessa toimia erilaisten kurssien johtajina ja kouluttajina. Perinnetyötä eikä yhteisiä tapaamisia-kaan tule unohtaa.

Hyvät kiltalaiset, killan hallitus ottaa mielellään vastaan ehdotuksia ja ajatuksia kiltamme kehittämiseksi! Maanpuolustuskiltojen Liiton ja kiltamme vuoden teeman mukaisesti ” Jäsenistö – killan voimavara ” tervehdin Teitä ja toivotan Teille kaikille Hyvää Jussia ja virkistävää kesää!

Puheenjohtaja Matti

”Rauhaa vaikka nyrkeillä” – uusi YK-kirja ilmestynyt

– Kiltaveli Rauno Nuorivuorelta esikoisteos –

Kiltaveli, killan Kouvolan osaston kunniapuheenjohtaja Rauno Nuorivuori on saanut valmiiksi kirjailijanimellä Bruno Nyberg pitkään työstämänsä teoksen Rauhaa vaikka nyrkeillä, jossa hän kertoo tiedustelijan arkipäivästä Suezilla vv. 1973-74. Silloinen yliväpeli Bruno kuvailee päivittäisistä, joskus yöllisistäkin tempauksistaan huumorin pilkkeellä vauhdikkaasti ja itseironisesti. Omat lu-

kunsa muodostavat kuvaukset joulukuusesta Gamman tappelusta ja helmikuusesta miinaanajosta, joihin molempiin everstiluutnantti Risto Aitos on työstänyt ansiokkaasti tapahtumien kulun mukaiset piirroksat.

On totta, että päälukijakunnan muodostaa YSKV 1:n väki, mutta se kiinnostanee varmasti muitakin.

Rauhaa vaikka nyrkeillä -kirjan saa 15

€:lla ainakin toistaiseksi tekijältä itseltään: Rauno Nuorivuori, Haminantie 27 D 12, 45100 Kouvola, puh. 040-839 3313.

Lisäksi kirjan voi tilata: Risto Aitos, puh. 040 5540 163, Kari Kinnunen, puh. 05-3684 789, Marja-Sisko Hartikka, puh. 050 0833 856, Alpo Seppälä, puh. 0400 180 460

Killan matka Ääniselle ja Syvärille

Karjalan Prikaatin Killan matka suuntautuu 1.-4. syyskuuta Ääniselle ja Syvärille. Matkan asiantuntijaoppaana on sotahistorioitsija, ye-everstiluutnantti Anssi Vuorenmaa ja vastuullisena järjestäjänä

Vihdin Liikenne Oy VL-Matkat, rekisteritunnus 4074/00Mj Mv.

Lähtö Helsingistä pe 1.9. klo 8.00. Matkareitti Kouvolan ja Lappeenrannan kautta Värtsilään, jossa rajan ylitys . Pa-

luu ma 4.9. Helsinkiin myöhään illalla. Matkan hinta 375 euroa. Ilmoittaudu viimeistään 30.6. mennessä. Lisätietoja matkasta Timo Pajarinen 040 500 8142.

Killan Helsingin osasto Papulan kevätkokous eduskunnassa.

Papulan juuret ovat Karjalassa – tarkemmin Papulan kasarmeilla Viipurissa. Karjalaa sivuttiin myöskin Karjalan Prikaatin Killan Helsingin osasto Papulan 3.5.2006 pidetyssä kevätkokouksessa eduskuntatalossa Helsingissä. Sehän on lähialueineen viime aikoina ollut sananmukaisesti ”tapahtumien polttopisteessä”. Kevätkokouksemme isäntänä oli Karjalan liiton puheenjohtaja, kansanedustaja **Markku Laukkanen**, joka tervehdyksessään sivusi myöskin soveliaain osin Karjala -kysymyksen nykyvaihetta.

Kokouksessa oli paikalla 20 kiltasaria ja -veljeä; Valkealasta ja Kouvolasta paikalle olivat saapuneet niin kiltamme puheenjohtaja kuin uusimmat osasto Papulan jäsenet Valkealasta; olihan meille tarjolla todella asiantuntevaa ja mielenkiintoista ohjelmaa niin puolustusvaliokunnan puheenjohtajan, kansanedustaja **Kauko Juhantalon** esityksessä kuin Markku Laukkasen yleispoliittisessa katsauksessa. Esitysten jälkeen olimme vakuuttuneita siitä, ettei meillä tällä hetkellä ole mitään huolestuttavia uhkakuvia rajojemme tuntumassa – ei idässä eikä lännessä – ei pohjoisessa eikä etelässä. Saimme myöskin varmistuksen varmaankin meille kaikille jo ennestään itsestäänselvyytenä pitämäämme tosiasiaan, että Suomea puolustaa parhaiten suomalainen mies ja nainen; siispä meidän on syytä pitää huolta siitä, että nykyinen, yleiseen asevelvollisuuteen perustuva maanpuolustuksemme tulee myöskin jatkossa olla puolustuspolitiikkamme kulmakivenä.

Pienenä kuriositeettina mainittakoon, että Karjalan Prikaatin Kilta sai myöskin kokouspäivän jälkeisessä Helsingin Sanomissa kuvatekstimaininnan: ”Karjalan Prikaatin Killan miehet **Vaito Sep-**

Kansanedustajille Markku Laukkanen ja Kauko Juhantalo luovutettiin eduskunnassa muistoksi killan plaketti. Kuvassa etualalla kunniajäsenemme Olli Raunio.

päälä, Alpo Seppälä, Ilmo Seppälä ja Seppo Puujalka tapasivat eduskunnan lehterillä mm. kansanedustaja **Sinikka Hurskaisen**”.

Pääkiltamme kevätkokouksessa Haminan varuskuntakerholla 5.4.2006 osasto Papulan jäsenistöä palkittiin aktiivisesta kiltatoiminnasta. Osastomme johtokunnan jäsen, JR 8:n veteraani **Olli Raunio** kutsuttiin killan kunniajäseneksi ja hänelle luovutettiin killan kultainen ansiomerkki sekä Torkkeli Knuutinpojan patsas. Osastomme varapuheenjohtajalle **Jouko Toikalle** sekä johtokuntamme jäsenelle **Paavo Saloselle** luovutettiin killan ansioristi palkkiona aktiivisesta maanpuolustus- ja kiltatyöstä.

Osasto Papula kiittää kaikkia kiltasaria ja -veljiä, jotka aktiivisella panoksellaan ovat osoittaneet, että työmme ei ole turhaa. Ja sitä paitsi – se on myöskin aika ajoitin palkitsevaa ja hauskaa!

Kiitämme kansanedustaja Markku Laukkasta meille mahdollistetuista erinomaisista kokousjärjestelyistä. Erityiskiitokset Markku Laukkasen eduskuntaavustajalle **Annukka Kimmolle**, joka uupumatta luotsasi meitä ylös ja alas eduskunnan loputtomia portaita. Ja kahvit maistuivat!

Teksti ja kuva: Alpo Seppälä

Paavo Mikkonen – ”Vuoden Kiltalainen 2006”

Maanpuolustuskiltojen Liiton liittokokouksessa Hämeenlinnassa 29. huhtikuuta 2006 julkistettiin ”Vuoden Kiltalainen 2006” vuoden 2005 kiltatoiminnan perusteella. Tuon varsin kunnioitetun ”arvonimen” sai Karjalan Prikaatin killan sihteerit/taloudenhoitaja, majuri res Paavo Mikkonen Anjalankoskelta. Hän toimi ko. vuonna – ja edelleen – mm. Killan Kouvolan osaston sihteerit/taloudenhoitajana, KymJP:n Killan val-

tuuskunnassa, Kymenlaakson Kiltapiirin sihteerit/taloudenhoitajana, Sotainvalidien Veljesliiton Myllykoski – Ummeljoki -osaston puheenjohtajana, Myllykosken Reserviupseerikerhon sihteerinä, Kymen Sotilasläänin Perinneyhdistyksen puheenjohtajana, Kymen läänin Maanpuolustusyhdistyksen sihteerit/taloudenhoitajana, JP 27 Kymenlaakson osaston puheenjohtaja/sihteerit/taloudenhoitajana, ym...ym...

Karjalan Prikaatin killan Kouvolan osasto

Kouvolan osasto on suurin Killan osastoista, sillä jäsenmäärä on lähes 300, joista myös melkoisen suuri osa on toiminnassa aktiivisesti mukana osallistumalla tapahtumiin. Osaston puheenjohtajana toimii anjalankoskelainen **Pekka Reponen**, jonka avustajana sihteerinä **Paavo Mikkonen**, hänkin Anjalankoskelta. Hallituksen jäsenistö koostuu kymenlaaksolaisista kiltalaisista.

Osaston toiminta on delegoitu jaostoilta, joita on kaikkiaan 10: ampuma-, nais-, nuoriso-, perinne-, pioneeri-, pr-, sissi-, sotilaspoliisi-, tykistö- ja yleis-jaos. Jokaisella jaostolla on "vetäjänsä".

Osasto kutsui kunniapuheenjohtajakseen vuoden 2005 syyskokouksessa kouvolaalaisen **Rauno Nuorivuoren**, joka toimi useita vuosia osaston vetovastuussa. Hänen poikansa **Jukka-Pekka** valittiin osaston hallitukseen kautta aikain sen

Kouvolan osaston puheenjohtaja Pekka Reponen luovutti "Kaartin Kiltalainen" –Torkkeli Knuutinpojan kiertopalkintopatsaan vuodeksi Paavo Mikkos en haltuun.

nuorimpana jäsenenä.

Jäsenmäärässä tapahtui vuoden aikana noin 30 henkilön vähennys, mikä johtui

kuolemista, killasta eroamisista, paikakunnalta muutoista ja jäsenmaksun maksamattomuudesta.

Killan kevätkokous

Killan sääntömääräinen kevätkokous pidettiin killan vuosipäivänä 5. huhtikuuta Haminan varuskuntakerholla 22 jäsenen paikallaollessa. Aluksi kapteeni **Marko Pykälämäki** piti esityksen "Mitä RUK on tänään".

Ennen varsinaisia kokousasioita luovutettiin seuraavat huomionosoitukset: *Jalkaväen Ansioristi soljen kera* **Paavo Mikkonen** ja **Pekka Äärinen** *Karjalan Prikaatin Killan ansioristi* **Kari Alanko**, **Olli Jaakkosela**, **Pentti Lautamäki**, **Erkki Ojala**, **Paavo Salonen**, **Jouko Toikka** ja **Terho Tuuha**

Killan kultainen ansiomerkki

Taisto Aalinniemi ja **Olli Raunio**

Torkkeli Knuutinpojan pienoispatsas **Matti Mikkonen** ja **Olli Raunio**

Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin Kari Alanko ja sihteeriksi Paavo Mikkonen. Rutiininomainen kokous käsitteli killan toimintakertomuksen tehden sen arkistokappaleeseen pienehköjä korjauksia. Killan puheenjohtaja esitteli vuoden 2005 tilinpäätöksen, jonka mukaan ylijäämää kertyi 812,07 €. Tämä selittyi sillä, että tilikaudella sekä

Valkealan kunta että Kymenlaakson Terveyden Turva lahjoittivat yhteensä 600 € vuonna 2003 uusitun killan kantolipun kuluihin ja Kymi 100 -Säätiö lahjoitti 500 € killan historiikkihankkeeseen. Suurimmat menoerät olivat Maanpuolustuskiltojen liiton liittomaksu 2.360,00 €, osastojen tuki 1.100,00 €, Kilpi -lehden kulut 717,40 €, postituskulut 973,00 €. Tulopuolella jäsenmaksukertymä oli 5.390,00 €.

Kokous vahvisti tilinpäätöksen ja tilintarkastajien lausuntoon perustuen myönsi asianosaisille vastuuvapauden.

Sisätautilääkäri

KARI SOININEN

Hansakeskuksen Lääkäripalvelu Oy
Keskikatu 4, 5100 Kouvola
Puh. 05-7844 400, fax 05-375 6777
www.hansakeskuksenlaakaripalvelu.fi

Stagella!

MeloDraama Oy
050 303 8255

Kymen Jääkäripataljoonan kilta ry.

Killan 40-vuotisjuhla

Teksti Mauno Järvinen

Kymen Jääkäripataljoonan Killan 40 vuotista taivalta juhlittiin lauantaina 27.5. Haminassa. Päivää vietettiin eri tapahtumissa killan ystävien, tukijoiden ja kiltalaisten kesken maanpuolustus-henkisissä tunnelmissa.

Seppeleenlaskut

Päivä alkoi seppeleenlaskulla Kymen Jääkäripataljoonan vanhalla kasarmialueella olevalle Kolmen Kannaksen Koukkaajien (8.D) muistomerkillle. Tilaisuudesta lähetettiin seppelpartio **Annikka Lammassaari** ja **Osmo Suhonen** laskemaan sepele Myllykylän sankarihaudalle.

Koukkaajien patsaalta siirryttiin Haminan sankarihaudalle, jossa laskettiin sepele sankarimuistomerkillle. Tilaisuuksiin osallistui runsaasti kiltalaisia ja yleisöä. Sepeleenlaskutilaisuuksia juhlisti Haminan Soittokunta hymnillä ja Jääkärien marssilla.

Onnittelujen vastaanotto

Onnittelijoille oli järjestetty vastaanotto Reserviupseerikoulun Maneesiin. Killan ystäviä, tukijoita ja yhteistyökumppaneita kävi onnittelemassa yhteensä 26:sta yhteisöstä. Killan toiveiden mukaisesti osa oli lahjoittanut huomionosoituksen killan tilille, luovutettavaksi sotiemme veteraaneille ja varusmiesten palkitsemiseen.

Päiväjuhla Maneesissa

Päiväjuhla oli nimetty maakunnalliseksi maanpuolustusjuhlaaksi ja siihen osallistujia oli yhteensä n. 140. Killan puheenjohtaja **Teuvo Remes** julkaisi tervehdyspuheessaan kevätkokouksessa kutsutut kunniajäsenet, joita ovat **Risto**

Mauno Järvinen

Sepeleenlaskut Kolmen Kannaksen Koukkaajien muistomerkillle ja kuvan Haminan sankarimuistomerkillle suoritti killan puheenjohtaja seurassaan killan hallituksen jäsenen Anneli Auvinen ja kunniapuheenjohtaja Matti Kauppila.

Auvinen, Kari Nopanen, Martti Relaj ja Kalevi Sarva.

Juuri ilmestynyt Martti Relan kirjoittama, killan viimeisen 10 vuoden historiikki julkaistiin päiväjuhlassa.

Juhlapuheen piti Karjalan Prikaatin komentaja, prikaatikenraali **Jukka Pennanen** (kuvassa alh.). Hän käsitteli pu-

heessaan valmiusprikaatin nykyistä tilannetta sekä tulevaisuutta. Komentaja totesi prikaatin ja Kymen Jääkäripataljoonan olleen valtavan muutoksen kohteena ja kouluttavan nyt uusitulla kalustolla joukkoja rautaisen keihään timanttiseen kärkeen.

Komentaja totesi myös, että killalla on

Erkki Kyyrö

hyvät mahdollisuudet kehittyä. Kun pataljoona voi hyvin, killalla on mahdollisuus saada nuoria toimijoita riveihinsä. Hän toivoi Kymen Jääkäripataljoonan Killan ja Panssarikillan hakeutuvan enemmän yhteistoimintaan. Sodan ajaltahan killoilla on yhteinen tausta.

Juhlissa palkittiin ansioituneita killan jäseniä. Maanpuolustuskiltojen liiton palkitsemiset suoritti hallituksen jäsen **Matti Mikkonen** luovuttaen neljä hopeista ja viisi pronssista kiltaristiä, kaksi standaaria ja kaksi liiton mitalia. Kymen Jääkäripataljoonan pataljoonapseeri, majuri **Harri Paldanius** jakoi neljä Jääkäriristiä. Killan puheenjohtaja palkitsi neljä jäsentä Vapaaehtoisen maanpuolustustyön ansiomitalilla ja yhden Maanpuolustusmitalilla. Killan palkitsemisesineinä jaettiin pienoislippu ja viisi Killan ansiomitalia. Palkitut on lueteltu jäljempänä.

Juhlan ohjelmasta vastasivat Haminan Soittokunta johtajanaan kapteeni **Juhani Leinonen**, Fonitone-quartet saksofoniesityksellä, **Jaana Suikkanen** lauluesityksellä **Ulla Suutarin** säestäessä pianolla sekä Uuden-Summan koulun ilmaisu-aidon kerhon pojat mainiolla tanssiesityksellään.

Iltajuhla jäsenille

Annukka Lammassaaren sujuvasti emännöimää iltajuhlaa vietettiin jäsenten kesken Varuskuntakerholla. Mukana oli 72 henkilöä. Juhlan alussa Teuvo Remes luovutti yhden killan lipun, kolme killan standaaria, neljä riipusta ja neljä levykettä ansioituneille killan jäsenille. Saajat ovat oheisessa luettelossa.

Iltajuhlissa oli yllätyksellistä ohjelmaa, josta vastasivat kiltalaiset, **Nina Janesin** tanssiryhmä itämaisine esityk-

Killan puheenjohtaja Teuvo Remes luovutti Martti Relalle killan historiikin ensimmäisen kappaleen.

sineen sekä Fonitone-quartet. Ohjelman jälkeen iltaa vietettiin ruokailien ja tanssien. Tanssimusiikista vastasivat **Markku Tuominen & Walfrid Kastrollin** Kaiho-orkesteri.

Kalustoesittely ja museo

Kymen Jääkäripataljoona järjesti juhlapäivänä ylikuulnantti **Markku Hämäläisen** johtamana kalustoesittelyn Reserviupseerikoulun päärakennuksen kentällä. Tilaisuus oli samalla valmiusprikaatin esittäytyminen Etelä-Kymenlaaksoissa. Esittelyssä oli rynnäköpanssari-vaunu CV 90, kuljetuspanssariajoneuvo Pasi, panssarintorjuntaohjukset 2000 ja 83M, raskas ja kevyt kertasinke sekä taistelijan asusteet. Esittelyyn kävi tutustumassa juhlaväkeä ja yleisöä yhteensä n. 250.

Jääkärimuseo oli avoinna yleisölle ehkä viimeistä kertaa ja siihen tutustui 75 henkilöä. Museon kohtalo on yhä avoin ja eräs mahdollisuus on sen lakkaut-

taminen. Pieni osa museon esineistä on ehkä mahdollista sijoittaa Kymen Jääkärien perinnetiloihin Vekaranjärvellä.

Killan 40-vuotisjuhlissa palkitut

Hopeinen kiltaristi: Annukka Lammasaari, Juha Paavola, Lea Petman ja Taina Rynö.

Pronssinen kiltaristi: Rainer Eerola, Nina Janes, Markku Myllynen, Erkki Mäkelä ja Osmo Suhonen.

Liiton standaari: Ilpo Ahonen ja Anneli Auvinen.

Liiton mitali: Risto Auvinen ja Kari Suominen.

Vapaaehtoisen maanpuolustustyön ansiomitali; hopeisena Mauno Järvinen, Kari Nopanen ja Juhani Leinonen sekä *ansiomitali* Mervi Kauppila.

Maanpuolustusmitali: Simo Nyberg.

Kymen Jääkäriristi: Tarmo Kuukka, Seppo Suoknuuti, Ismo Tervo ja Terho Urpalainen.

Killan pienoislippu: Aimo Kiukas ja Martti Relu.

Killan ansiomitali: Jyrki Jokinen, Esko Nevamaa, Seppo Pukki, Leena Pukki ja Teuvo Remes.

Standaari: Sirkka Eerola, Pekka Tschernov ja Pertti Heino.

Riipus: Leila Holviala, Päivikki Leinonen, Merja Pajari ja Ritva Kiukas.

Levyke: Jarmo Ek, Erkki Kyyrö, Juha Mustonen ja Vesa-Pekka Paronen.

“Kilta tää meitä kaikkia yhdistää...” Iltajuhla aloitettiin killan kunniamarssilla.

Toimintaa vuonna 2005

Mennyt vuosi oli killan 39. toimintavuosi. Vuoden teemaa ”Maanpuolustus-työtä monipuolisesti” toteutettiin järjestämällä kaikkiaan 71 erilaista tapahtumaa, eli tapahtuma joka viides päivä. Kilta sijoittuikin valtakunnallisessa kilpailussa toiselle sijalle saaden kunniamaininnan ja -kirjan. Perusteena oli vahva perinnetyö sekä monipuolinen toiminta.

Vuoden aikana pystyttiin suunnitel-tuun tukitoimintaan niin veteraanien kuin varusmiestenkin osalta. Killan jäsenmäärä laski vuoden aikana 14 jäsenellä. Aikaisempi voimakas lasku tasaantui vuoden aikana. Punamustarykmentin Perinneyhdistys, 411 jäsentä, liittyi yhdistyksenä killan yhteisöjäseneksi 7. kesäkuuta.

Vuoden tärkein tapahtuma oli jälleen iltamien järjestäminen. ”Kotirintama kestää” -teema keräsi katsomoon kaikkiaan 930 henkilöä muistelemaan sotiemme tapahtumia uudesta näkökulmasta.

Kaikkiaan koko vuoden tapahtumat ylsivät 2391:een osallistumiskertaan.

Maanpuolustuskiltojen liiton kuntokilpailuun palautettiin vain 20 kuntokorttia, joista kertyi 6600 pistettä suhdeluvun ollessa 15,14 pistettä jäsentä kohden. En lainkaan usko, että aktiiviset kiltalaiset liikkuvat noin vähän. Älkää unohtako kuntokorttejanne sinne piironginlaatikoon, vaan ottakaa ne esille täyttöä varten ja palauttakaa ne killan sihteerille!

Tilikauden taloudellinen tulos osoitti pientä ylijäämää. Pääosa tuloista tulee edelleenkin iltamista sekä jäsenmaksuista. Keittimen ja varusteiden vuokraus tuottaa myös jonkin verran. Suurimmat kulut olivat Kymen Jääkäripataljoonan ja sen varusmiesten tukeminen ja tuki sotiemme veteraaneille, palkitsemiset ja Maanpuolustuskiltojen liiton liittomaksu. Tärkeintä on, että kiltamme on velaton joten perusteet toiminnan jatkumiselle ovat olemassa.

Vapaaehtoiseen maanpuolustuskoulutuksen harjoituksiin osallistui killasta yhteensä 76 henkilöä.

Yhteistä koulutusta järjestettiin Haminan Seudun Reserviläisten kanssa kaksi

Teksti Risto Auvinen

kertaa. Harjoituksiin osallistui 14 kiltalaista.

Omaa koulutusta järjestettiin neljästi sekä yksi talkootapahtuma. Lisäksi järjestettiin ampumamestaruuskilpailut. Omiin koulutustapahtumiin osallistui kaikkiaan 79 kiltalaista.

Haminan Soittokunnalla oli esiintymisiä 29 esiintymisvavuuden ollessa 14-18 soittajaa. Soittokunnan kokonaisvavuus oli 24.

Killan hallitus kiittää kiltalaisia aktiivisesta kiltatyöstä ja tuesta sekä Haminan varuskuntaa arvokkaasta iltamien ja muun toiminnan tukemisesta. Killan yhteistyökumppaneille ja tukijoille kiitos hyvästä yhteistoiminnasta sekä tuesta killan ja vapaaehtoisen maanpuolustuksen hyväksi.

Kesää kohti

Kymen Jääkäripataljoonan Killan vuoden 2006 toimintasuunnitelman mukainen teema on ”Aktiivinen juhluvuosi”. Sen mukainen toiminta aloitettiin varainhankintaan tähtäävällä perinteisellä iltamaprojektilla. Yhteiset harjoitukset alkoivat loppiaisena päättyen kahteen esitykseen maaliskuun 11. ja 12. päivinä.

Rinnan tämän kanssa aloitettiin 40-vuotisjuhlien suunnittelu ja järjestelyt sekä viimeiset 10 vuotta käsittävän ajanjakson historiikin kirjoittaminen aikaisempia julkaisuja täydentämään.

Järjestäytymiskokous

Killan hallituksen vuoden ensimmäisessä kokouksessa valittiin varapuheenjohtajaksi **Kari Nopanen**, sihteeriksi ja samalla jäsensihteeriksi **Mauno Järvinen**, rahastonhoitajaksi **Lea Petman** ja laskujen maksajaksi **Ritva Kiukas**. Kil-

lan muut vastualueet jaettiin ja niihin ei tullut muutosta edelliseen vuoteen nähden.

Iltamat

Tämänkertaisten iltamien tavoitteena oli tehdä läpileikkaus 70-luvusta, sen tärkeimmistä ilmiöistä ja musiikista. Käsikirjoittaja ja ohjaaja **Juha Mustosen** visiona oli tällä kertaa televisio, jonka ohjelmien kautta tarkasteltiin ajan ilmiöitä. Juontajapari ”Ritva Valkama” ja ”Pentti Siimes” johdattelivat yleisön läpi vuosikymmenen sketsien ja musiikin voimin. Muistiin palautuivat niin tähtireporterit, lotto, lauantaitsessit ja ilkatat kuin myös TV-kotilääkäri, Ajankohtainen kakkonen, Iltalintu sekä Tupla tai kuitti. Musiikista vastasi **Kalevi Heikkilän** johtama 17 henkinen

Kiltaorkesteri ja 18 solistia. Näyttelijöitä ohjelmassa oli 28. **Mervi Kauppila** kutoi koko projektin yhteen **Leena** ja

Teksti Risto Auvinen

Seppo Pukin lavasteissa ja **Varpu Leinon** ja **Anneli Auvisen** puvusteissa.

Mitä saatiin? Yleisön arvostelun ja arvioinnin mukaan täysipainoista nostalgiaa. Poikkipuolista sanaa ei kuultu – ainoastaan kiitosta. Vaikka ohjelmaa oli tällä kertaa venytetty tutusta puolestatoista tunnista, ei kukaan tuntunut pitkäsytvän. ”Lauantai-illan huumaa” meni suoraan perille. Mahtoiko johtua kuulijakunnan ikärakenteesta? Musiikin konstailematon sovitus, sketsien esitykset, esikuviin samaistumiset, ”enkelikuorot” ja musiikin valinta osuivat ”nappiin”.

Jos ohjelmaa olisi haluttu tiivistää niin sikermissä siihen olisi ollut varaa; nopeat kappaleen vaihdot ja vain yksi säkeistö kustakin laulusta. Sketseistä tuntuivat jääneen mieliin **Ahti Karjalaisen**, **Jo-**

hannes Virolaisen ja ennen kaikkea **Urho Kekkosen** hahmo.

Mitä jäi puuttumaan? Perjantaista kenraaliharjoitusta seurasi 142 henkilöä. Gaalaillassa meitä oli kaikkiaan 395 katsojaa ja sunnuntain yleisönäytöksessä vielä 424, siis kaikkiaan 961 ihmistä. Se on lähes normaalia, mutta maksavan yleisön osuus jäi odotettua vähäisemmäksi vaikka vapaalippulaisia veteraaneja oli enää vain 14. Tuotto jäi ennakoitua heikommaksi.

Jos innokkaita vetäjiä vielä löytyy, niin 18. iltamat voivat toteutua ensi vuonna vaikkapa teemalla ”Vauvasta – vaariin”, Suomi 90 vuotta!

Killan kevätkokous

Killan kevätkokous pidettiin 29. maaliskuuta Varuskuntakerholla 20 jäsenen läsnä ollessa. Ennen varsinaista kokousta palkittiin *satandaarilla* **Pentti Snygg**, *killan levykkeellä* **Riitta Halonen** sekä *puukoilla* **Ipo Ahonen** ja **Ailti Muuri-nen**. *Mestari luokan kuntosuorituksen* saivat **Anneli Auvinen** ja **Timo Tulokas** joka palkittiin myös vuoden kuntoilijan kiertopalkinnolla. Muissa yhteyksissä ovat *killan standaarin* saaneet **Mirja Jokinen**, **Taina Rynö**, **Asko Kohvakka**, **Lea Petman** ja **Jarmo Merinen**, *levykkeen* **Irja Junkkari** ja *puukon* **Lasse Lenkkeri**.

Matti Kauppila toi Punamustarykmentin Perinneyhdistyksen terveisinä 10 Sama kaiku on askelten -kasettia, joista yhdeksän toimitettiin Kymen Jääkäripataljoonalle käytettäväksi veteraanien perinnön siirtämiseen nuoremmille.

Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin **Kari Suominen**, jonka johdolla käsiteltiin killan toimintakertomus sekä tilinpäätös vastuuvapauden myöntämiseen ja päätettiin lisäksi uusien kunniajäsenten kutumisesta.

Ulkoilupäivä

Killan perinteistä ulkoilupäivää vietettiin Valkjärvellä 8. huhtikuuta pilvisen mutta lämpimän sään vallitessa. Ulkoilupäivään osallistui kaikkiaan 46 henkilöä. Mukaan kisaan oli saatu myös Haminan Seudun Reserviläisiä ja Haminan Päälysteyshdistyksen edustajia. Pilkkikilpailun kolme parasta olivat **Herkko Kykkänen** 4772 g, **Jari Uusikangas** 2493 g ja **Matti Saarainen** 2027 g.

Joukkuekilpailun voitti Haminan Seudun Reserviläiset 8581 g:n tuloksella.

Luontopolulla parhaiten menestyivät

Abban kesto-hitti Waterloo raikui *Maneesissa*. *Esittäjinä* **Juha Mustonen** (vas), **Marianne Hagman**, **Tarja Lehikoinen** ja **Marko Ikonen** (kuvan ulkopuolella).

Mauno Järvinen

Kalevi Ahtosalo ja **Arja Lammassaari** 13/15 pisteen tasatuloksella **Annukka Lammassaaren** tullessa seuraavaksi 12/15 tuloksella. Osanottajia oli kaikkiaan 26. Päivän toimitsijoina oli yhdeksän kiltalaista tarjoten kahvia ja voileipiä sekä makkaraa kaikille mukana olleille.

Lopuksi

Kevät piti sisällään vielä kevätjotoksen ja Kähmykilpailun sekä laulu- ja nuuti-oillan Länsikylän ”Ukkometso” tukikohdassa. Päähuomio oli kuitenkin killan 40-vuotisjuhlassa historiikkeineen, mutta se on jo toisen ”laulun” arvoinen. Kesällä vedetään henkeä ja syksyllä aloitetaan jälleen uusin voimin. Odotettavissa on oheisen luettelon mukaista toimintaa.

Hyvää kesää kaikille!

Vuoden kuntoilijan kiertopalkinnolla palkittu **Timo Tulokas**.

Loppuvuoden tapahtumat

- 24.-25.7. Matka kotimaan kohteeseen, mm. Ilomantsiin.
 - 31.07. Hartaushetki Rajasuon muistokivellä. Virolahti.
 - 30.7-6.8. Hamina Tattoo. Hamina.
 - 20.08. Pistooli- ja kiväärkilpailu. Lupinmäki.
 - 20.09. Syyskauden avaus ja kiltailta. Varuskuntakerho.
 - 12.10. Vierailu Kymen Jääkäripataljoonaan. Vekaranjärvi-Pahkajärvi.
 - 21.-22.10. Syysjotos. Haminan ympäristö.
 - 24.10. Kiltailta. YK:n päivän esitelmä. Varuskuntakerho.
 - 01.11. Kirkkoilta. Hamina.
 - 26.11. Hamiman Soittokunnan syyskonsertti. Maneesi.
 - 29.11. Killan valtuuskunnan ja Killan sääntömääräinensyyskokous. Varuskuntakerho.
 - 06.12. Itsenäisyyspäivän tapahtumat.
 - 08.12. Maanpuolustusjärjestöjen pikkujoulu. Varuskuntakerho.
 - syksyllä Teatterimatka (kiinnostuksen mukaan).
- Tapahtumista tiedotetaan tarkemmin järjestöpalstoilla ja killan internetsivuilla: **HYPERLINK** “<http://www.mpk.fi/kymjpkilta>” www.mpk.fi/kymjpkilta

Karjalan Tykistökilta ry.

Tykistökilta toimii...

Teksti Jaakko Janhunen

Toiminnallisesti 40-vuotisjuhlavuosi 2005 noudatteli totuttuja kuvioita mm. onnistuneine retkineen Rovajärven ampumaleirille, lisäksi vierailtiin Helsingin edustalla Kuivasaassa, sekä seurattiin ammuntoja Pahkajärvellä. Kilta tuki KarTR:ä ja sen henkilöstöä sekä erityisesti varusmiehiä yhteensä noin 1.000 eurolla. Killan jäsenmäärä on pysynyt edellisvuosien tasolla, 31.12.2005 jäseniä oli 626. Killan taloudellinen tilanne on vakaa.

Killan 40-vuotisjuhla kevätkokouksineen pidettiin Lappeenrannassa 9.4.2005. Karjalan Tykistörykmentti osallistui näyttävästi killan juhlapäivän ohjelmaan järjestämällä toimintanäytöksen ja kalustoesittelyn. 40-vuotista toimintaa juhlittiin arvokkaasti Lappeenrannan Upseerikerholla. Juhlassa palkittiin ansioituneita kiltalaisia. Kiinnostavana kokouksesitelmänä kuultiin Karjalan Tykistörykmentin komentaja majuri **Mikko Soikkelin** valaiseva esitelmä Suomen kenttätykistön nykytilasta.

Killan kevätkokouksessa Lappeenrannan keskusotilaskodissa kokouksessa oli läsnä 32 killan jäsentä. Killan puheenjohtaja **Jaakko Janhunen** avasi kokouksen. Puheenjohtajaksi valittiin kiltaveli **Olavi Spännäri** ja sihteeriksi killan sihtööri **Matti Heikkilä**.

Kokouksessa käsiteltiin sääntömääräiset kevätkokousasiat, hyväksyttiin mm. vuoden 2005 toimintakertomus ja tilinpäätös, sekä myönnettiin tili- ja vastu vapaus tilivelvollisille

Killan valtuuskunnan puheenjohtajana on toiminut **Erkki Heinilä** ja varapuheenjohtajana **Markku Hutka**.

Killan hoitovastuulla Suomen Tykistömuseossa Hämeenlinnassa oleva 122 H 10-40 on pidetty edelleen hyvässä kunnossa.

Myynnissä olevia kiltatuotteita, mm. kiltalakkeja, killan 40-vuotisjuhla DVD:tä, Karjalan tykistöä -kirjaa, killan pins-

sejä, voi tiedustella hallituksen jäseniltä. Tarkemmat tiedot tuotteista löytyvät killan kotisivuilta.

KILLAN KOTISIVUT AVAUTUNEET

Viime vuonna tehdyn päätöksen mukaisesti killan tiedotusta tehostetaan entisestään lisäämällä internet-tiedotuskannava sekä Tulikomentoja- että Karjalan Prikaatin Kilpi -lehtien rinnalle.

Talven ja kevään ajan työstetyt killan kotisivut avautuivat toukokuussa osoitteessa HYPERLINK "<http://www.karjalantykistokilta.fi>" www.karjalantykistokilta.fi. Sivujen graafisen ja teknisen suunnittelun on tehnyt Kymenlaakson ammattikorkeakoulun viestinnän opiskelija **Juho Anttonen**. Killan toimihenkilöt ottavat mielellään vastaan kotisivuja koskevaa palautetta ja kehittämideoita.

Killan sivujen päivytyksestä vastaa hallituksen jäsen Kalle Riihimäki.

Tervetuloa tutustumaan kotisivuillemme!

TULEVAA OHJELMAA

Syysretki Kotkan rannikkoalueelle lauantaina 9.9. Tutustumme Kotkan Rannikkoalueeseen purjelaiva VIVANILLA, käynti Kirkonmaan linnakkeella. Laivalla on ateria. Laiva lähtee Kotkan kantasatamasta klo 9.00 ja palaa takaisin noin klo 16.00. Kuljetukset: Bussi 1: Lähtö klo 7.30 Lappeenrannasta Vapaudenaukiolta. Bussi 2. Lähtö klo 8.00 Kouvolan linja-autoasemalta. Retken hinta 65 € /henkilö maksetaan matkan aikana bussissa. Hinta sisältää: maa- ja merikuljetukset sekä ruokailun laivalla. Ilmoittautumiset 16.8.2006 mennessä.

Tutustuminen tulenkäyttöharjoitukseen Pahkajärvellä 18.11.

Alustava aikataulu: Kokoontuminen Vekaranjärvellä varuskunnan pääportilla klo 12.00, josta isännät ottavat meidät komentoonsa. Vierailu päättyy noin klo

18.00. Yhteiskuljetusta ei ole. Retkimaksumu 5 /henkilö sisältäen "purtavaa" kerätään paikanpäällä. Ilmoittautuminen 31.10.2006 mennessä.

Ilmoittautumiset ja tiedustelut Olli Kröger puh 040 592 9804 tai HYPERLINK "<mailto:olli.kroger@elisanet.fi>" olli.kroger@elisanet.fi.

Killan tili KSOP 575080-44933

Syyskokous Vekaranjärvellä marraskuun alussa KarTR:n perinnepäivän yhteydessä. Tarkempi ohjelma ja kokouskutsu myöhemmin Tulikomentoja-lehdessä.

Tulevista tapahtumista lisää tietoa lehdissä sekä kotisivuillamme.

TOIMIHENKILÖT

Puheenjohtaja Jaakko Janhunen, Kumputie 7 A, 45200 Kouvola, puh. 040 592 4445, sähköposti: HYPERLINK "<mailto:jaakko.janhunen@kyamk.fi>"
Varapuheenjohtaja Olli Kröger, Lukutie 6, 45360 Valkeala, puh. 040 592 9804, sähköposti: olli.kroger@elisanet.fi
Sihtööri Matti Heikkilä, Karjalan Tykistörykmentti, 46140 Vekaranjärvi, pt.(05) 181 23111, 044 563 8812, sähköposti: mattihei@hotmail.com
Jäsensihtööri Leo Pyöriä, Kallantie 1 B 15, 45130 Kouvola, pk. (05) 386 0358, pt. (05) 211 2711, sähköposti: leo.pyoria@pp.inet.fi

Jäsenasiat ja osoitteenmuutokset ilmoitetaan jäsensihtööri Leo Pyöriälle mieluummin sähkö- tai kirjepostia käyttäen.

Killan tutustumismatka Rovajärven ampumaharjoitukseen

Teksti: Kalle Riihimäki
Kuvat: Niklas Harjunen

Karjalan tykistökilta vieraili kenttätykistön ja kranaatinheittimistön harjoituksessa Rovajärven ampuma-alueella 23.-25.5.2006. Matkalle osallistui 14 kiltalaista ja vierailun isäntänä toimi luonnollisesti oma rykmenttimme KarTR.

KOHTI POHJOISTA

Aamuvarhaisella 23.5. lähdimme Kouvolasta Lappeenrannan ja Savitaipaaleen kautta kohti Rovajärveä. Ensimmäinen varsinainen vierailukohde oli Suomussalmella, jossa tutustuimme majuri Vesa Partasen johdolla Kainuun rajavartioston toimintaan. Raatteen rajavartioasemalla saimme tutustua sodista selvinneeseen 1930-luvun mukaisesti kalustettuun vartioasemaan sekä nykyisin käytössä olevaan raja-asemaan. Molemmat rakennukset sijaitsevat aivan rajan pinnassa Raatteen tien itäpäässä. Paluumatka suoritettiin ns. vihollisen hyökkäyssuunnassa, jolloin saimme hyvän selostuksen talvisodan taistelupaikoista. Raatteen tien risteyksessä ole-

vassa Raatteenportti -museossa tutuimme talvisota-aiheiseen näyttelyyn sekä Raatteen tien mottitaisteluja esittelevään multimediaan.

Raatteenportista matkamme jatkui KarTR:n leiritukikohtana pitämään Sariojärven leirikeskukseen.

TULIYKSIKÖIDEN JA JOHTO-OSIEN TOIMINTAA

Keskiviikkoamuna siirryimme Hautavaaraan KarTR:n muodostaman RsPsto 99:n tuliasemiin. Oli erikoista, että patteriston kaksi patteria (155K98) oli hankalasta maastosta johtuen sijoitettu aivan vierekkäin, joten pääsimme samalta katsojalupaikalta seuraamaan kahden tulipatterin tulitoimintaa.

Tuliasemista siirryimme patteriston komentopaikalle, jossa meille esiteltiin komentopaikan järjestelyjä ja laitteistojä. Erityisesti varttuneempia kiltalaisia hämmästytti miten tuliyksiköiden toiminta on johtamisen ja viestiyhteyksien kannalta teknistynyt valtavasti. Samalla se asettaa kovan haasteen myös henkilö-

kunnalle, koska koulutukseen pitää nykyään sisällyttää perinteisten tykkisulkeisten ohella melkoinen määrä teknologiaa.

Patteristosta matkamme jatkui PsJP 3:n komentopaikalle, jossa saimme esityksen pataljoonan komentopaikan järjestelyistä sekä kattavan tilannekatsauksen meneillään olleeseen taisteluun liittyen. Komentopaikalta siirryimme PKarPr:n muodostaman KrhK:n tuliasemaan, jonne saavuimme juuri oikeaan aikaan seuraamaan tuliyksikön toimintaa. Myös täällä yksikön toiminta havaittiin tehokkaaksi ja leirin aikana annetun koulutuksen johtaneen hyvään tulokseen.

KOULUTUSTARKASTUSAMMUNNAT

Ankean harmaana Helatorstaiaamuna ajoimme ammuntojen seuranta-alueelle Joortilonselkään. Ammunnat olivat jälleen hyvin vaikuttavaa seurattavaa monen tuliyksikön tulittaessa yhteisiä maaleja. Hajonnasta huolimatta tuli osui hyvin maaliin. Taas kerran totesimme ammunnan olleen visuaalisesti erittäin vaikuttavaa katsottavaa.

Rykmentin komentajan saatesanojen ja Kielijupossa nautitun lounaan jälkeen lähdimmekin ajomatalla kohti etelää. Paluumatkan aikana keskustelua aiheutti erityisesti puolustusvoimien säästöistä johtuva vuoden 2006 Rovajärven syysleirin sekä vuoden 2007 kevätleirin peruuntuminen. On äärimmäisen surullista, että tulevaisuudessa reserviin tulee tykki- ja heitinmiehiä, jotka eivät ole kokeneet Rovajärven leiriä. Koulutustasoa voidaan varmasti pitää yllä muilla ampumaleireillä ja -harjoituksilla, mutta hengenluojana ns. Lapin leiri on kokijalleen unohtumaton tapahtuma.

Karjalan tykistökilta onnittelee KarTR:n henkilökuntaa ja varusmiehiä hyvästä tuloksesta ns. ”tulenauskilpailusta”, jonka taso tänä vuonna oli äärimmäisen kova ja taisteluosastojen väliset pisteerot jäivät hyvin pieniksi. Samalla kiitämme sekä KarTR:n että taisteluosastojen henkilökuntaa hyvin järjestelystä vierailusta ja vieraanvaraisuudesta alueella. Vierailumme oli taas kerran hieno kokemus.

Salpausselän Ilmatorjuntakilta ry.

Ilmatorjunnan vuosipäivä 30.11.2005

Ilmatorjunnan 80-vuotisjuhlavuoden vuosipäivää vietettiin Kouvolassa 30.11.2005. Salpausselän Ilmatorjuntapatteristo, Salpausselän Ilmatorjuntakilta ry ja Kymen Ilmatorjuntauseerit suorittivat perinteiset kunianosoitukset ilmatorjunnan muistotykeillä sodan ajan ilmatorjuntamiesten ja -naisten muistamiseksi.

Kuvat ja teksti Hannu Heimonen

Varuskunnan paraatikentällä olevalla muistotykille kukkalaitteen laski Olavi Hopia yhdessä Lauri Lindin ja kapteeni Janne Lehtosen kanssa. Suomen lippua kantoi Tapio Erkkilä ja killan lippua Seppo Weckman.

Kirkkopuiston muistotykille kukkalaitteen laski killan kunniapuheenjohtaja Pentti Toivonen yhdessä kapteeni Janne Lehtosen ja Heimo Säääksjärven kanssa. Suomen lippua kantoi Tapio Erkkilä ja killan lippua Seppo Weckman.

Kahvitilaisuudessa Olavi Hopia kertoi entisen ilmatorjuntavaruskunnan nykyisestä käytöstä ja tulevaisuuden näkymistä. Joukolla tietenkin muisteltiin varuskunnan vanhoja hyviä aikoja, paikkoja ja tapahtumia.

Killassa tapahtunutta ja tulevaa toimintaa

Killan toimintavuosi on käynnistynyt edellisvuosien tapaan. Jäseniä on muistettu juhlapäivinä ja varusmiehiä on palkittu kotiutumisten yhteydessä

TAPAHTUNUTTA

Killan Etelä-Kymen ja Mikkelin paikallisosastojen toiminta on tilapäisesti keskeytynyt ja niiden toiminta on keskitynyt pääkillan alaisuuteen.

30.11.2005 Kilta osallistui Ilmatorjunnan vuosipäivän viettoon Kouvolassa yhdessä Kymen Ilmatorjuntaupseeriyhdistyksen kanssa.

Kouvolan muistotykit oli valaistuna ilmatorjunnan vuosipäivänä 30.11, itsenäisyyspäivänä, jouluaattona, sekä uutena vuotena.

Hallituksen järjestäytymiskokouksessa 24.01.06 valittiin entiset toimihenkilöt jatkamaan tehtävissään. **Ilkka Tynys** jatkaa varapuheenjohtajana, **Sami Espo** sihteerinä, **Jaakko Ollikainen** jäsenkirjurina ja **Hannu Heimonen** rahastonhoitajana.

Kimmo Haavikko oli valittu puheenjohtajaksi jo syyskokouksessa.

Killan sääntömääräinen kevätkokous järjestettiin 18.03.2006 lähellä Mikkeliä sijaitsevassa Lahtelassa. Kokouksessa käsiteltiin ja hyväksyttiin killan toimintakertomus vuodelta 2005. Kokous vahvisti killan tilit ja myönsi hallitukselle tili- ja vastuuvapauden. Killan vuoden 2006 budjetti tarkentui **killan erottua MPKL:stä** liittomaksujen ja tukimaksujen jäätyä killan omaan käyttöön. Kokous tarkisti myös toimintasuunni-

telman vuodelle 2006. Vuoden 2005 kiltalaisena palkittiin killan sihteerin **Sami Espo**.

Kokouksen jälkeen suoritettiin perinteinen pilkkikilpailu. Tulokset:

Miesten sarja: 1) Kontinen Yrjö 338 g, 2) Mauno Reijo 203 g, 3) Karhi Matti 88 g, 4) Pylkkänen Artturi 21 g.

Naisten sarja: 1) Mauno Elli 431 g, 2) Pylkkänen Anneli 36 g, 3) Karhi Pirkko 7 g.

Joukko kiltalaisia osallistui 2.4.2006 kiltojen väliseen pilkkikilpailuun Utin Haukkajärvellä Jaakko Ollikaisen johdolla. Killan joukkue (Elli ja Reijo Mauno, Pentti Toivonen ja Yrjö Kontinen) voitti koko kilpailun lähes 2500 g:n tuloksella.

TULEVIA TAPAHTUMIA

16.9.2006 tehdään matka Tykistömuuseoon yhdessä Kouvolan Ilmatorjuntaupseeriyhdistyksen kanssa. Sihteerin vastaa tiedusteluihin.

11.11. järjestetään Killan sääntömääräinen syyskokous Kouvolassa klo 10.00. Kokouksessa käsitellään sääntö-

määräiset syyskokousasiat.

Kokouksen tarkka pitopaikka ja viimeiset tarkennukset ilmoitetaan jäsen-tiedotteella ennen kokousta.

30.11.2006 Ilmatorjunnan vuosipäivän vietto yhteistoiminnassa Kouvolan Ilmatorjuntaupseeriyhdistyksen kanssa.

Kouvolan muistotykit valaistetaan ilmatorjunnan vuosipäivänä 30.11, itsenäisyyspäivänä 06.12, jouluaattona 24.12 sekä uutena vuotena.

Kilpi -lehti 2/06 ilmestyy muutamaa päivää ennen joulua.

Muista tapahtumista tiedotetaan jäsenille jäsentiedotteella ennen syyskokousta.

Jos sinulla on ideoita tai muuten vain kysyttävää kiltatoiminnasta, ota yhteyttä killan toimihenkilöihin. Kilpi -lehteenkin on tilaa kirjoittaa, joten jos sinulla on juttu jonka haluaisit saada lehteen, ota yhteys sihteerin. Muista myös ilmoittaa osoitteesi muutokset, jotta saat Kilpi -lehdet ja tiedotteet oikeaan osoitteeseen.

Teksti: Sami Espo

TATTOO-RISTEILY

Salpausselän Ilmatorjuntakilta ry ja Kymen Ilmatorjuntaupseerit järjestävät jäsenilleen (avec) ilmaisen veneretken Haminan edustalle lauantaina 5.8.2006 klo 12.00 (HUOM !! ennakkotiedoista poikkeava lähtöaika). Mukaan risteilylle kutsutaan myös kaikki Karjalan Prikaatin kiltayhtymän ja Ilmatorjuntaupseeriyhdistys ry:n jäsenet (avec). Mukaan risteilylle mahtuu n. 80 henkeä ja paikat varataan ilmoittautumisjärjestyksessä. Tuulisen sään sattuessa veneilemme saarten suojassa.

Retki tehdään VIKLA-aluksella, jossa on A-oikeudet ja kahvio. Retki kestää neljä tuntia. Lähtö- ja paluusatamana on Haminan Tervasaari. **Ilmoittautumiset** 1.8.2006 mennessä Ilkka Tynykselle puh (05) 3450565 tai 050 0555977.

TERVETULOA!

K SUPERMARKET
JÄTTIJAKO
Tavallista parempi Ruokakauppa

Valimotie 9,
01510 VANTAA
0207 460 460

Avoinna
ma-pe 8-21
la 8-18

Meille on helppo tulla!

MIEHIKKÄLÄN OSUUSPANKKI

Kymen Viestikilta ry.

Teksti: Kaj Niemi

Lehtikuva vuodelta 1980: Suomen Radioamatööriliiton puheenjohtaja Axel Tigerstedt on lähes päivittäin yhteydessä milloin minnekin puolelle maailmaa. Elimäel-tä haastellaan säännöllisesti mm. Uuteen Seelantiin.

Axel Tigerstedt – radiomies ja patriotti –

Axel Tigerstedt on viestikiltojen ”Grand Old Man”. Vuosittaisilla kesäpäivillä pidetään mm. leikkimielinen kilpailu, jonka kiertopalkintona on Axelin malja. Kuka on tämä Axel, joka on saanut oman palkintomaljan jo eläessään?

LAPSUUS JA SOTA

Axel Tigerstedt syntyi Elimäen Mustilan sukukartanossa 2.11.1930. Viime sodassa hän liittyi 14-vuotiaana sotilaspoikajärjestöön. Hän oli mukana mm. etsimässä desantteja Ratulan – Mustilan alueella ja sai jo silloin kantaa asetta.

Desantit olivat venäläisten siviilipukuisia vakoojia ja tihutyöntekijöitä, jotka hyppäsivät lentokoneesta linjojen taakse. Koska Korian silta oli yksi tärkeimmistä tuhottavista kohteista, pantiin lentokoneet pommittamaan sitä ja desantit etsimään tietoja. Kiinnisaadut desantit

tapettiin järjestään, koska he rikkoivat sotien sääntöjä.

Ikävin työ oli kotiseudun vainajien hakeminen Korian asemalta. Rintamalla kaatuneet siirrettiin pitkiäkin matkoja oman kotiseudun multiin. Tästä Axel toteaa: ”Ruumiiden haju oli kauhea. Sitä en koskaan unohda.”

Sota loppui ja karjalaiset siirtolaiset asutettiin, jolloin kartano menetti ison määrän maa-alansa. Vuosien mittaan suurin osa maasta ostettiin takaisin.

VARUSMIESPALVELU

Axel suoritti varusmiespalvelunsa 4.Prikaatin Viestikomppaniassa Dragsvikissä 1954-55, koska hänen kotikielensä oli ruotsi. Hän menestyi hyvin ja pääsi RUK:n kurssille nro 83, jolloin lomatkat lyhenivät radikaalisti. Kokelaana hän toimi RUK:n apukouluttajana.

Hauskana yksityiskohtana Axel kertoi,

että ainoastaan RUK:n kouluttajakokkeilla oli jatkuva viinalupa maassamme. Alkoholin nauttiminen ilman lupaa sallittiin vasta 80-luvulla. Hänellä ei ollut varsinaista käyttöä tälle luvulle, mutta pääsihän sillä sisään ravintoloihin, joihin muilla varusmiehillä ei ollut asiaa.

Parasta RUK:ssa oli ruoka, joka Dragsvikin ikuisen silakkalaatikon jälkeen maistui tosi hyvälle. Dragsvikissä oli paljon pohjanmaalaisia maanviljelijöiden poikia, jotta saivat runsaita ruokapaketteja. Hyvin itsekkäinä he eivät kuitenkaan tarjonneet kämppäkavereilleen muruakaan.

RUK:ssa sai pyhäkahvien lisäksi juoda teetä niin paljon kuin jaksoi joka päivä. Dragsvikissä ei ollut edes sunnuntaisin kahvia.

OPISKELU JA PERHE-ELÄMÄ

Varusmiespalvelun jälkeen Tigerstedt

Axel Tigerstedt upseerikokelaana Reserviupseerikoulun kurssin 83 päätyttyä syyskuussa 1954.

päisi opiskelemaan Helsingin yliopiston matemaattis-luonnontieteelliseen tiedekuntaan. Hänen oli lopetettava opiskelu, kun hänen isänsä kuoli vuonna 1957 ja iso tila tarvitsi isäntää. Axel toteaaakin, että hänen tittelinsä on ikuinen ylioppilas.

Tigerstedt oli jo poikasena innokas urheilija ja sai useita palkintoja. Vuonna 1948 hänestä tuli kiekonheiton nuorten Suomen mestari.

Axelin vaimo Irene on kotoisin Säkkijärveltä ja he ovat molemmat innokkaasti mukana karjalaisten tapahtumissa ja heimojuhliissa.

Axelin poika hoitaa nykyään suvun 2300 hehtaarin kokoista tilaa. Tilan alueella on Arboretum Mustila – Mustilan Kotikunnas, jonka perusti Axelin isoisä, todellinen valtioneuvos Axel Fredrik Tigerstedt. Puisto on tullut kuuluisaksi

isoista alppiruuksistaan, jotka kukkivat sopivasti juhannuksen aikaan. Siellä käy vuosittain tuhansia turisteja ihmettelemässä erikoislaatuista puita ja pensaita.

RADIOAMATÖÖRI

Axel on saanut tärkeimmän harrastuksensa kipinän sedältään, Eric Tigerstedtiltä, joka oli kuuluisa radiotekniikan kehittäjä 1900-luvun alussa.

Axel on ollut radioamatööri 17-vuotiaasta asti ja hän on myös rakennellut monia radiolaitteita. Kotitalo löytyy helposti vain horisonttiin katsomalla, siellä missä kaksi isoa antennia seisoo pienen mäen päällä – niiden juurella on heidän asuntonsa.

Axel Tigerstedt toimi Suomen Radioamatööriliiton puheenjohtajana 19 vuotta 70-80 luvuilla.

Vielä tänä päivänä hän on radioyhteydessä ympäri maailmaa. Siinä toiminnassa on syntynyt monta ystävyysuhdetta väristä, vakaumuksesta ja uskonnosta riippumatta. Radioamatööriys on yleismaailmallinen harrastus.

RESERVILÄINEN JA VIESTIKILTALAINEN

Axel Tigerstedtin radiotoiminta sopi Suomen sotaväelle ja Axel on ollut mukana lukemattomissa reservin kertausharjoituksissa Kysyttäessä montako harjoitusta on takana, hän totesi: ”En tiedä tarkkaan, koska sallittujen vuorokausien jälkeen ei tullut enää merkintöjä, koska rauhansopimuksessa oli määrätty niiden maksimi.”

Hänen viimeisin tehtävänsä oli Kouvolan Sotilaspiirin viestipäällikkö. Sotilasarvoltaan Axel on majuri vuodesta 1978.

Tigerstedt on ollut perustamassa Kaakois-Suomen Viestikiltaa, jonka kotipaikka on nykyään Mikkeli. Hän toimi myös Viestikiltojen liiton hallituksessa kuusi vuotta.

Vuonna 1993 hän oli mukana perustamassa Kymen Viestikiltaa Kouvolaan ja hän toimi killan puheenjohtajana 1998-99. Vuonna 1999 hänet nimitettiin killan kunniajäseneksi.

MUU TOIMINTA

Axel Tigerstedt on ehtinyt myös toimimaan Taimistoviljelijöiden Liiton puheenjohtajana 22 vuotta, joten työtä on riittänyt.

Axel toteaa naurahtaen: ”Politiikkaan en ole mennyt, vaikka usein on pyydetty. Kepulaiset ovat luulleet minun olevan kokoomukselainen ja kokoomukselaiset ovat pitäneet minua kepulaisena. Olen puolueeton ja ehdottoman isänmaallinen.”

* * *

Viestikillan yhteystietoja

Puheenjohtaja Puurula Jukka,
Lumikkotie 9, 45150 KOUVOLA, 0400 833 171

Varapuheenjohtaja Vättö Erkki,
Tanhuanatie 5 C, 45150 KOUVOLA,
0400 968 269

Sihteeri Turunen Jarkko, Långinkuja 1
D, 45360 VALKEALA, 040 508 9087

Arboretumin 90-vuotisjuhlat 1992. Vasemmalta: kansanedustaja Mikko Pesälä, rouva Kaisa Pesälä, rouva Tellervo Koivisto, Axel Tigerstedt, Irene Tigerstedt, Kaakois-Suomen sotilasläänin komentaja, kenraalimajuri Heikki Koskelo ja rouva Rai-li Koskelo.

Autojoukkojen Kymenlaakson Kilta ry.

Killan 40-vuotisjuhla

Aukeaman tekstit ja kuvat
Erkki Tuohisaari

Autojoukkokiltojen Liitossa näyttää muodostuneen tavaksi pitää liiton syys- ja kevätkokoukset niillä paikkakunnilla, joissa kulloinkin paikallinen killa viettää jotakin kymmenvuotisjuhlistaan.

Näin tapahtui myös Autojoukkojen Kymenlaakson Kilta ry:n juhliessa 40 vuotta kestänyttä toimintaansa lauantaina 25. maaliskuuta. Aamupäivä kului liiton hallituksen kokouksessa ja varsinaisessa kevätkokouksessa sekä juhlavaksi lopuksi seppeleen laskussa Kymen Lukon Itsenäisyyden patsaalle.

Kokouksen avasi liiton puheenjohtaja, kiltaveli **Raimo Moilanen** Lahdesta, jonka puheenvuoroon liittyi ansioituneitten veljien palkitseminen. Kokouksen puheenjohtajana toimi **Heimo Kivistö**.

Sepeleen laskun jälkeen siirryttiin pääjuhlaan Kankaan koululle.

Lippupartion ja Kouvolan Harmonikkojen esittämän alkumarssin jälkeen aloitettiin onnitelujen vastaanotto. Varsinainen juhlaohjelma oli koottu lähes kokonaan kotikutoisesti, mikä tarkoitti omien jäsenten täysimittaista panosta. Killan kvartetin lauluesitykset, kiltaveli **Gröhnin** esittämä historiikki, kiltaveli **Saari-sen** juhlapuhe, everstiluutnantti **Pekka Tynkkysen** tuoma puolustusvoimien tervehdys, Kouvolan kaupunginhallituksen varapuheenjohtaja **Eino Hirvosen** ja Autojoukkokiltojen Liiton puheenjohtaja

Raimo Moilasan tervehdykset loivat miellyttävän ja leppoisan tunnelman juhlaan.

Juhlan lopuksi suoritettiin mittava palkitsemisseremonia. Kilta oli viime vuosina pihistänyt palkitsemisissa ja näin säästänyt huomionosoitukset tähän arvokkaan tilaisuuden yhteyteen.

Erityisesti historiikkia kuunnellessa läsnä oleville selvisi monia killan toiminnan merkittäviä yksityiskohtia. Kilta on perustettu liiton Kymenlaakson alaosastona 21.1.1961, jolloin "virallistettiin" siihen astinen epävirallinen toiminta. Vasta 25.1.1973 allekirjoitettiin Autojoukkojen Kymenlaakson Kilta ry:n perustamiskirja ja säännöt, josta seurasi merkittäminen 2.4.1973 yhdistysrekiste-

riin. Killan jäsenmäärä on vaihdellut 60–120 välillä ja on nyt hieman yli 150.

3. Erillinen Autokomppania on merkittävästi vaikuttanut killan syntyyn ja jatkuvuuteen. Kilta vaalii autokomppanian perinteitä, tuki sen toimintaa Kouvolassa olon aikana ja jatkaa yhteistoimintaa nykyään Karjalan Prikaatiin kuuluvan Karjalan Huoltopataljoonan kanssa. Kilta kuuluu Autojoukkokiltojen liittoon ja Karjalan Prikaatin kiltayhtymään.

Killalla on oma lippu ja pöytästandaari. Varsin merkittävä saatus oli puolustusvoimien Ford Thames kuorma-auton vm. 1955 entisöinti vuonna 1989. Ajoneuvo on puukaasutinvarusteisena ja museorekisterihyväksyttynä nähtävänä Karjalan Prikaatin autokoulun tiloissa.

Kevätkokous

Killan kevätkokous pidettiin helmi-kuun 16. päivänä Kymen Lukon perinteikkäissä tiloissa. Kevään kokous oli

Liiton XX-soljella palkittiin Heimo Kivistö, Markku Tuominen ja Olavi Rantala.

Kilta ikääntyy mutta porskuttaa

Heimo ja Aatun muistopatsas Autojoukkokiltojen liittokokouksessa Turussa helmikuussa 2005. Seitsemän vuotta autokillan puheenjohtajana toiminut Heimo Kivistö luovutti tehtävän seuraajalleen helmikuun kevätkokouksessa. Ennen sitä Heimo oli ollut yhdeksän vuotta killan varapuheenjohtajana.

Kiltailtoja

kuitenkin killan toiminnassa siksi merkittävä, että siitä kannattaa mainita jopa Kilpi -lehdessä. Autojoukkojen Kymenlaakson kilttaa on puheenjohtajana luotsannut monet vuodet kiltaveli **Heimo Kivistö**, jonka innokkuus, toimintatarmo ja idearikkaus ovat vilkastuttaneet ja aktivoineet jäsenistöä merkittäviin saavutuksiin erilaisissa tapahtumissa sekä tutustumisretkissä. Olemme Heimolle kiitollisia esimerkiksi, jonka hän on johtamistavallaan meille muille antanut.

Ottaessani killan puheenjohtajan tehtävät vastaan tiesin, että Heimon paikan täyttäminen tulee olemaan vaikea.

Toinen huomattava muutos autojoukkojen killassa oli yhteyshenkilönä Karjalan Prikaatiin tomineen **Jussi-Petri Hirvosen** siirtyminen prikaatista toisiin tehtäviin Helsinkiin ja jättäessä meidät. Hirvosen ymmärtäväinen ja uhrautuvaisen avulias suhtautuminen kiltamme toiminnan tukemiseen oli tärkeää ja tarpeellista.

Samalla kun kiitämme Hirvosta toivotamme hänen seuraajansa majuri **Timo Saarisen** tervetulleeksi joukkoomme. Uskon, että Timo on oikea mies oikealle paikalla.

Killan johtokunnassa aloittivat puheenjohtajana **Erkki Tuohisaari** ja varapuheenjohtajina **Markku Tuominen** ja Timo Saarinen sekä muina jäseninä **Sepo Oinonen** (sihteeri), **Teemu Vinnikka** (taloudenhoitaja), **Timo Gröhn**, **Heimo Kivistö**, **Veli-Pekka Muona**, **Tuomo Pykälä**, **Juha Reinikainen**, **Hilkka Sahanen**, **Esa Sahanen** ja **Risto Tani**.

Maaliskuun kiltaillassa olimme Delta-auton vieraina Kouvolassa, jossa isäntänä toimi johtaja Ilari Rintala (oik).

Helmikuun 1. päivänä tutustuimme palomuseoon Kuusankoskella palopäällikkö Yrjö Sarkasuon ammattitaitoisella ja huumoripitoisella opastuksella. Järjestäjänä oli pioneerikilta.

Maaliskuun 1. päivänä olimme Delta-auton vieraina Kouvolassa, jossa johtaja **Ilari Rintala** esitteli autokaupan nyky näkymiä ja liikkeen toimitiloja ajoneuvoineen. Järjestäjänä autokilta.

Huhtikuun 5. päivänä kokoonnuimme Kymen Lukon tiloihin kuuntelemaan Maanpuolustuskiltojen Liiton toiminnanjohtaja **Jarmo Merisen** katsausta liiton toimintaan, tavoitteisiin ja tulevaisuuteen. Alustus kiinnosti kuulijoita ja aiheutti vilkkaan kyselyn ja kommentoinnin. Järjestäjänä viestikilta.

Pilkkikisat

Melko suuren mielenkiinnon sai sunnuntaina 2. huhtikuuta järjestetyt pilkkikilpailut Haukkajärvellä. Sää oli mitä kaunein kevätsää, mikä ilmeisesti sai mahtavan 50 pilkkijän joukon suunnistamaan järven jäälle. Olosuhteet olivat erinomaiset, mutta saaliit jäivät viime-

vuotista pakkas- ja tuulikisaa heikomiksi. Valtaosa kilpailijoista sai saalista ja kalattomatkin tuntuivat kertomansa mukaan nykyjä. Osallistujia oli useammasta killasta, mikä todettiin tapahtuman yhtenä positiivisena saavutuksena. Tällaista perinnettä kannattaa jatkaa.

Varusmiesten palkitseminen

Kilta on palkinnut varusmiehiä heidän kotiutuessaan killan levykkeellä:

Karjalan Prikaatissa:

4.1.2006 korpraali Aku-Petteri Aaltonen

5.4.2006 jääkäri Jouko Heiskanen

Kotkan Rannikkoalueella:

5.1.2006 korpraali Timo Lahtinen

Tulevaisuuden näkymiä

Matkan varrella ja erityisesti vuosijuhlaa viettäessämme on tullut miettiä kiltatoiminnan jatkuvuutta ja elinmahdollisuuksia. Nykyään meidän ajattamme (sieluistamme) käydään kaiken aikaa armotonta kilpailua. Monet harrastukset, viihde-elämä, yhdistykset, ajanvietealat jne. yrittävät saada osansa meistä ja toimintarmostamme. Vain aktiivisimmat pysyvät pinnalla.

Kiltojemme ja yhdistystemme toiminta kärsii osanottajapulaa, vaikka jäsenmäärä olisi kirjanpidossa useita satoja. Yhden yhdistyksen on vaikea koota riittävästi osallistujia tilaisuuksiin tai retkiin. Tarvitsemme yhteistyötä eli voimien yhdistämistä, jotta hyvillä ideoilla saataisiin toteuttamismahdollisuudet.

Urho Sihvonen – Keski-Suomen Rykmentin viimeinen komentaja

Keski-Suomen Rykmentti (KSR) siirrettiin 13.6.1921 Hämeenlinnasta Kouvolan varuskuntaan. KSR toimi Kouvolassa runsaat 18 vuotta aina lokakuun 7. päivään 1939, jolloin se YH:een liittyen siirrettiin junakuljetuksella Karjalan kannakselle.

Talvisodassa KSR taisteli 2.Prikaatin II Pataljoonana keskisellä Kannaksella. Pataljoona lakkautettiin talvisodan jälkeen.

Jääkärieversti Urho Sihvonen oli KSR:n viimeinen rauhan ajan komentaja.

Jääkärieversti Urho Koitto Sihvonen syntyi Kotkassa 11.3.1894 ja kirjoitti ylioppilaaksi Sortavalan lyseosta. Yliopisto-opintonsa hän keskeytti lähtiesään Saksaan saamaan sotilaskoulutusta 1915 ja sai sotakokemusta taisteluissa I maailmansodassa. Vapaussodassa hän osallistui komppanianpäällikkönä Venäjän saaren retkelle ja sen jälkeen Karjalan rintamalla. Vapaussodan jälkeen hän osallistui 1919 Aunuksen retkikuntaan pataljoonan komentajana. Hän erosi puolustusvoimista siirtyen suojeluskunnan palvelukseen 1919.

Vapaussodan jälkeen hän omistautui suojeluskuntatyölle ja nimitettiin Viipurin suojeluskunnan päälliköksi vuosiksi 1919-1922. Tämän jälkeen hänet nimitettiin Joensuun suojeluskunnan piiripäälliköksi vuosiksi 1922-1925. Vuonna 1925 hän sai nimityksen Viipurin suojeluskuntapiirin päälliköksi. Viipurin suojeluskuntapiiri oli miesvahuudeltaan ja alueeltaan suuri vastaten kahta tai useampaa piiriä. Piirin koko asetti piiripäällikölle suuria haasteita. Jääkärieversti Urho Sihvosen piiri sai miehen, jolla oli pätevyyttä ja kykyä johtaa sotilaallista toimintaa ja kehittää sitä yhä määrätietoisemmin 12 piiripäällikkövuotensa aikana.

Tarmolla ja innolla hän tarttui työhönsä uudistushalusena oppien tuntemaan nopeasti piirinsä, sen maaston ja suojeluskuntien miehistön. Ennen kaikkea hänen pyrkimyksensä oli kohottaa piirin sotilaallista tasoa. Läheisen itärajan merkityksen hän ymmärsi erittäin hyvin. Kun suojeluskunnissa siirryttiin 1934 aluejärjestelmään oli menetelmä otettu Viipurin piirissä käyttöön aiemmin. Saatua kokemusta voitiin hyödyntää muualla Suomessa. Piiripäällikkö Sihvosen toimesta tuotiin piiriin upseereita päällystön tehtäviin, mikä edesauttoi sotilaallista koulu-

tusta. Ollessaan tekemisissä esimiestensä kanssa ajoi hän aina piirinsä etua. Se oli hänelle erittäin tärkeää. Tänä aikana suojeluskunta organisoitiin uudelleen ja sen tehtävän Sihvonen suoritti pätevästi ja tunnollisesti.

Vuonna 1938 hänet määrättiin Kouvolassa sijainneen Keski-Suomen Rykmentin (K-SR) komentajaksi ja oli sen viimeinen komentaja.

Syksyn 1939 YH:ssa hänet määrättiin JR 28:n komentajaksi Taipaleen rintamalle. Joulukuun 9. päivänä III Armeijakunnan komentaja, kenraalimajuri **Heinrichs** soitti kenraaliluutnantti **Östermanille** ja ilmoitti, että kaksi hänen alaistaan rykmentin komentajaa täytyi vaihtaa. Toisen hermot olivat pettäneet ja toinen oli murtumaisillaan. Toinen näistä oli Sihvonen. Kerrotaan, että Taipaleen ensimmäisen taistelun jälkeen Sihvonen pyysi vapautusta tehtävästään. Kenraaliluutnantti **Öhquist** kirjoittaa kirjassaan Talvisota minun näkökulmasta seuraavaa: "Joulukuun 16. päivänä ilmoitautui eversti Sihvonen klo 11 aikaan. Hänen on nyt lähdeävä eversti **Vihman** luo ottaakseen muutaman päivän kuluttua häneltä komentoonsa I.Pr:n. Sihvonen oli hieinan nolona, kun hänen hermonsa olivat pettäneet Taipaleessa. Mutta uskon kyllä, että hänestä tulee taas mies. Hän joutui toimimaan tavattoman vaikeissa oloissa ja se kävi liiaksi voimille. Lisäksi hänessä on keuhkokatarrin, joka nyt on kuitenkin tullut paremmaksi".

I.Prikaati kuului kenraalimajuri **Taavetti Laatikaisen** komentamaan 1.Divisioonaan. Laatikainen oli tyytyväinen, koska Vihma oli vaikeasti käsiteltävä henkilö urhoollisuudesta huolimatta. Eversti Sihvosen johtama prikaati joutui Väli- ja Taka-asemassa raskaisiin taisteluihin selviytyen niistä kaikella kunnialla. Hän hoiti tehtävänsä kaikella kunni-

SA-kuva

Urho Sihvonen suojeluskuntamajurina 1930-luvun puolivälissä.

Pekka Hovilainen

oituksella.

Talvisodan jälkeen Sihvonen toimi Suojeluskuntain Yliesikunnassa ja eri tehtävissä Kotijoukoissa vuoteen 1944. Hän kuoli vuonna 1955.

Merkittävimmän päivätyön jääkärieversti Urho Sihvonen teki Viipurin suojeluskuntapiirin piiripäällikkönä kehittäen ja tehostaen Suojeluskuntien organisaatiota ja sotilaallista toimintaa. Hän oli todellinen suojeluskuntamies.

Lähteet:

Harald Öhquist: Talvisota minun näkökulmastani

Ari Raunio: Sodan taisteluja 1 Talvisota

Kalle Väänänen: Vainotien vartijat, Etelä-Karjalan maanpuolustushistoriaa. Näköispainos. Julkaisija: Viipurin Suojeluskunta- ja Lotta Svärd-piirin Perinnekilta.

Kirjoittaja on insinööri, ja hän toimii II/2.Prikaatin Perinneyhdistyksen sihteerinä.

Korian Pioneerikilta ry.

VUOSIKOKOUKSEN KUULUMISIA

Korian Pioneerikilta r.y. piti vuosikokousta maaliskuussa perinteikkäässä vanhassa Korian Sotilaskodissa. Kokosesitelmänä kuultiin eversti evp. **Ilmari Hurmerinnan** pitämä mielenkiintoinen esitys juuri tästä Sotilaskotirakennuksesta ja sen vaiheista vuosikymmenien varrelta. Kilttaa pitkään johtanut **Mauno Forss** ei halunnut enää jatkaa tehtäväänsä ja niin kokous valitsi uudeksi puheenjohtajaksi allekirjoittaneen eli **Timo Hopponen**. Järjestäytymiskokouksessa killan varapuheenjohtajaksi valittiin **Reijo Seppänen**, ja sihteeri/rahastohoitajana jatkaa **Ari Ilander**. Uusina jäseninä johtokuntaan valittiin **Risto Penttinen** ja **Jouni Hovilainen**.

Tehtävästään luopuneen puheenjohtajan Mauno Forssin vuosikokous kutsui killan kunniajäseneksi.

PIONEERIMUSEO ETENEE

Pioneeriaselajiliiton ja Pioneerimuseosäätiön hanke Pioneerimuseon avaimiseksi Miehikkälään etenee. Pioneerimuseon käynnistäminen -hanke on edennyt, vaatien kuitenkin jatkuvasti kovaa työtä ja ponnisteluja. Käynnistämishanketta vetää tällä hetkellä hankepäällikkönä **Jaakko Martikainen**. Asiat ovat edenneet siten, että Pioneerimuseon perusnäyttelyn ensimmäinen osa avataan 30.7.2006 Miehikkälän Pitäjätalossa. Vaikka Pioneerimuseohanke onkin aselajiliiton hanke, seuraa Korian Pioneerikilta erityisellä mielenkiinnolla hankkeen edistymistä, sillä on todella upeata, että Korilla aikanaan ”pakettiin” pistetty museo viimein saadaan toimin-taan ja suurella yleisöllä tulee olemaan taas mahdollisuus tutustua pioneeriaselajin historiaan ja esineistöön. Pioneerikilta toivottaa koko hankkeen henkilöstölle menestystä ja sitkeyttä työssänne.

KILTALAISET

TOUKO 06 -HARJOITUKSESSA

Korian Pioneerikilta ry. vieraili Touko 06 -harjoituksessa Vekaranjärvellä. Ko-

koontumisen jälkeen siirryttiin ampumaradalle, jossa kohdistusammuntojen jälkeen ammuttiin hyvästasoinen kymmenen laukauksen rynnäkkökivääriammunta 150 metriltä. Kolme parasta olivat **Juha Varanka** 85 p, **Reijo Seppänen** 78 p, **Paavo Korhonen** 72 p. Ammunnan johtanut yliluutnantti **Juha Susi** palkitsi parhaat komealla KymPionP:n lippala-killa.

Ammunnan jälkeen tutustuttiin panssarivaunuhalliin, jossa killan sihteeri luutnantti Ari Ilander esitteli kiltalaisille Leopard taistelupanssarivaunun. Seuraavaksi olikin vuorossa maittava kenttälounas, jonka yhteydessä KymPionP:n komentaja majuri **Pekka Airaksinen** selvitti Touko 06 -harjoituksen tavoitteita, organisaatiota, joukkoja ja harjoitukseen liittyviä ammuntoja. Lounaan jälkeen suunnattiin jälleen maastoon Loirinkan-kaalle, jossa seurattiin joukkueen puolustusammuntaa sekä tutustuttiin raivauskalustoon.

Vääräjärven sillalla pysähdyttäessä Reijo Seppänen kertoi kokemuksistaan vuodelta 1965, kun hän oli samalla paikalla mukana sillan rakennuksessa. Seppäsen kertoman mukaan kymmenessä päivässä tehtiin silta, joka oli mitoitettu 15 tonnin ajoneuvokuormalle. Ajoradan leveys oli 3,55 m ja silta oli suunniteltu 4 -aukkoiseksi, kunkin jännevälillä ollessa 10,30 m. Mielenkiintoinen työkomennus ja kokemus silloiselle varusmiehelle, totesi Reijo Seppänen. Vuorossa oli vielä panssarivaunujen maastoesittely, jossa aluksi saimme teknisen esittelyn CV9030 -rynnäkköpanssarivaunusta ja halukkaat saivat vielä testata millaista on kyyti vaunulla maasto-olosuhteissa. Vaunu- esittely päättyi Leopardin ajo-näytökseen jossa Ari Ilander vaunun joh-tajana esitteli Leopardin liikkumista maastossa. Kunnioitusta herättäviä laitteita, muuta eiköhän nekin telamiinaa tottele tuumii kunnan pioneeri...

Sotilaskodissa nautittujen munkkikahvien jälkeen vierailun antiin tyytyväiset kiltalaiset kiittivät vierailun isäntänä toiminutta luutnantti **Ipo Saarista** päivän annista ja suuntasivat paluumarsseille kotia kohti. Tämän tyyppiset vierailut ovat

mukavaa vaihtelua arkiru-tiimin ja mielenkiintoista nähtävää riittää aina. Enemmänkin kiltalaisia olisi mahtunut mukaan, mikä näin vinkiksi kerrottakoon.

TULEVIA TAPAHTUMIA

Korian Pioneerikillan toiminta jatkuu vireänä ja tapahtumia on kaavailtu lähiajalle seuraavasti:

21.7.06 Schmardenin päivä Ve karanjärvellä. Ohjelmassa paraati ja kalustonäyttely. Omat kyydit, ilmoittautuminen sihteerille.

29.-30.7.06 VII Pioneerijotos, Vekaranjärvi. Halukkaat voivat tulla seuraamaan kilpailuja. Lisätiedot Risto Penttinen tai killan sihteeri.

30.7.2006 Pioneerimuseon perusnäyttelyn ensimmäinen osa avataan Miehikkälän Pitäjätalossa.

Elokuun puolivälissä 2006 suunnitella vierailu Maasotakouluun Lappeenrantaan.

6.9.06 Yhteinen kiltailta Viestikillan ja Autojoukkojen killan kanssa, järjestelyvuorossa Pioneerikilta. Kohde tarkentuu myöhemmin.

Syyskuussa 2006 suunnitelmassa retki Miehikkälään tutustumaan Pioneerimuseon näyttelyyn.

Seuraa tiedotteita ja ilmoittelua!

Mukavaa ja rentouttavaa kesää kaikille kiltalaisille !

Puheenjohtaja Timo Hopponen

HYPERLINK "mailto: timo.hopponen@pp.inet.fi"

timo.hopponen@pp.inet.fi

040-5907 160

Maanpuolustuskoulutus ry.

Maanpuolustuskoulutus ry:n Kymenlaakson Maanpuolustuspiiri sai oman lipun ensimmäisenä maamme maanpuolustuspiireistä. Naulausvuorossa ylh. Karjalan Prikaatin komentaja, prikaatinkenraali Jukka Pennanen. Kuvassa (oik) Maanpuolustuskoulutus ry:n toiminnanjohtaja, eversti Pekka Majuri onnittelee Kymenlaakson Maanpuolustuspiiriä uudesta lipusta.

Naisissa on voimavara ja mahdollisuus

Monet haasteet ja uudistukset vapaaehtoisen maanpuolustustyön kentällä avaavat uusia ovia myös naisten toiminnalle. Valkealan Pahkajärvellä 5.-7.5.2006 toteutettu KYMI 2006 -harjoitus oli osoitus naisten halukkuudesta osallistua koulutukseen ja oli sen myötä myös osoitus osallistumisesta vapaaehtoiseen maanpuolustustyöhön.

Naisten Valmiusliiton Kymen alueneuvottelukunnan tehtävänä oli järjestää kevään valtakunnallinen naisten toimialaharjoitus. Maanpuolustuskoulutus ry:n Kymenlaakson piiri mahdollisti harjoituksen järjestämällä yhdeksän eri kurssia. Kymen alueneuvottelukunta koostuu Etelä-Karjalan ja Kymenlaakson alueella toimivista Naisten Valmiusliiton jäsenjärjestöjen paikallisista ja alueellisista yhdistyksistä. KYMI 2006 -harjoituksen suunnittelu ja organisointi toteutettiin Kymenlaakson ja Etelä-Karjalan naisten osaamisella. Harjoituksen kaikki

kouluttajat olivat alueen osaavia ammattilaisia.

KYMI 2006 -harjoitus onnistui erinomaisesti ja antoi monipuolisen kurssivalinnan kautta uutta tietoutta arjen turvallisuuteen ja näkökulmaa maanpuolustustyön eri osa-alueilta. Osallistujia harjoituksessa oli yhtä alueneuvottelukuntaa lukuunottamatta kaikista muista maamme kahdestatoista alueneuvottelukunnasta. Suurin osa harjoitukseen 250:stä osallistuneesta naisesta oli 41-50 vuotiaita, mutta ilahduttavaa oli nuorten naisten suuri osallistujamäärä.

Naisten turvallisuustaitojen kehittämisen hyödyntää koko yhteiskuntaa. Koko yhteiskunnan varautuminen erilaisiin turvallisuuttamme uhkaaviin kriiseihin kaiken varalta on erittäin tärkeää. Yhteiskunnan muuttuneet uhkakuvat tuovat riskejä arjen keskelle. Jokaisen kansalaisen taitojen ja tietojen kehittäminen varmistaa sen, että selviämme erilaisista häiriö- ja poikkeusoloista mahdollisim-

Marja-Terttu Nuorivuori

man pienin vaurioin.

Naisten harjoitukset ja muut taitojen kehittämiseen liittyvät kurssit vakiintuvat myös viranomaisten kannalta merkittäväksi valmiutta kohottavaksi koulutukseksi. KYMI 2006 -harjoituksen kuuden kurssin oppilaat saivat valmiuksia toimia viranomaisten apuna eri tehtävissä (ajoneuvo-, aisti-ilmaavallontointi-, kenttälääkintä-, henkinen tuki-, sotilaskoti- ja muonituskurssi).

Naisten valmiusliiton tavoitteena ja toiveena on, että valmisteilla oleva vapaaehtoista maanpuolustusta koskeva laki turvaa ja vahvistaa naisille annettavan koulutuksen merkityksen osana yhteiskunnan varautumistoimintaa. Suomalaisella yhteiskunnalla ei ole varaa jättää käyttämättä sitä voimavaraa, jonka turvallisuuskoulutuksen saaneet naiset muodostavat.

KYMI 2006 –HARJOITUS ANTOI ELÄMYKSIÄ JA UUSIA KOKEMUKSIA – KAIKEN VARALTA

KYMI 2006 -harjoituksen organisatioon osallistujat muodostivat esikuntakurssin, missä opeteltiin mm. huoltoon, majoitukseen, kuljetukseen liittyviä tehtäviä.

Harjoituksessa toteutettiin ajoneuvo-kurssi, jonka tavoitteena oli puolustusvoimien B-luokan sotilasajoneuvon hallinta ja ajoluvan hankinta. Kurssi oli harjoituksen suosituin ja kurssille osallistui kaikkiaan 42 oppilasta. Kouluttajina oli kaksi Karjalan Prikaatin kouluttajaa sekä neljä kuljetusalan kouluttajaa.

Arjen turvallisuuskurssin tavoitteena oli antaa valmiuksia toimia yllättävissä arjen vaaratilanteissa. Oppilaat saivat irtotautumiskoulutusta hyökkääjän yllättäessä, Karjalan Prikaatin palokunnan opastamana alkusammutuksen perusteita sekä hätävarjeluun ym. liittyvää lakitietoutta sekä ajankohtaistietoa lintuinfuenssasta.

Aisti-ilmaavontakurssilla perehdyttiin ilmaavontakomppanian toimintaan ja ilmaavonnan suoritusperiaatteisiin.

Maastotaitojen kurssilaiset ja kouluttajat leirytyivät luonnonkauniilla paikalla Laavuniemessä. Urbanille oppilaalle koko kurssin aikana vallinnut kaunis kevätäänto elämystä metsässä liikkumisen taidon, maaston muotojen lukemisen, kartanluvun ja kompassin käytön opetuksen lisäksi.

Kenttälääkintäkurssi oli pilottikurssina, jonka tarkoituksena oli antaa valmiuksia toimia onnettomuuksissa rauhan ajan olosuhteissa ja perusteita poikkeusolojen ensiavussa. Kurssilaiset saivat käytännön harjoituksin opastusta mm. vammapotilaan käsittelyssä.

Henkisen tuen kurssin tarkoituksena oli tarjota valmiuksia kriisiä elävän henkilön kohtaamiseen ja tukemiseen. Kurssille oli hakeuduttu hyvin erilaisista syistä, mutta jokaisen elämää koskettaa joskus jonkinlainen kriisi ja varmasti helpottaa omaakin selviämistä, jos on

selvillä edes toipumisprosessin perusteista.

Henkisen tuen lisäksi tarvitaan ravintoa myös ruumiille. Muonituskurssi valmistaa maistavan ja riittävän ruoan kaikille harjoitukseen osallistuneille. Ruokahuoltoon liittyvä koulutus oli monipuolista; materiaalin tilaaminen, ruoan valmistaminen ja hygienia.

Sotilaskoti maastossa -kurssi antoi tietoa sotilaskotitoiminnasta ja taitoja toimia sotilaskotisisarena maasto-oloissa. Maistavin anti oli hillomunkit.

Kiitän yhteistyökumppaneita Maanpuolustuskoulutus ry:tä ja puolustusvoimia, erityisesti Karjalan Prikaatia, jotka tukivat harjoituksen järjestämistä. Ammattitaitoiset kouluttajat antoivat erinomaista koulutusta kurssilaisille.

Kirjoittaja toimi KYMI 2006 -harjoituksen johtajana. Hän on Maanpuolustustaisten Kymenlaakson piiri ry:n puheenjohtaja.

Harjoituksen juhlalliset päättäjaiset pidettiin Valkealan varuskunnassa Vekaranjärvellä.

Nuorisokurssi 2006 Pohjois-Valkealassa

Maanpuolustuskoulutus ry:n Kymenlaakson Maanpuolustuspiiri järjestää Nuorisokurssin 28.7.1.8. upeissa maisemissa Pohjois-Valkealassa; Hillosensalmen – Repoveden – Olhavanvuoren alueilla. Kurssi on tarkoitettu 15 – 18 vuotiaille nuorille, tytöille ja pojille.

Kurssin päättävänä on antaa osallistujille koulutusta maastossa selviytymiseen; liikkumiseen, vesistöjen ylityksiin tilapäisvälinein, majoittumiseen sekä kartan ja kompassin käyttöön. Kurssi antaa perusteet viestitykseen radiokalustolla sekä kouluttaa antamaan ensiapua käytettävissä olevin välinein. Kurssilla opetetaan myös turvallista aseiden käsittelyä ilma-aseilla ja eko-kiväärillä. Kurssin hinta on 48 euroa.

Karjalan Prikaati tukee kurssia antamalla käyttöömmme mm. uiskon ja syöksyveneitä, joilla voimme liikkua Repovedellä ja Vuohijärvellä.

Lisätietoja kurssista antaa Kymenlaakson Maanpuolustuspiirin piiripäällikkö Matti Mikkonen; 040 - 583 9872, e-mail: [HYPERLINK "mailto:matti.mikkonen@mpkry.fi"](mailto:HYPERLINKmailto:matti.mikkonen@mpkry.fi) matti.mikkonen@mpkry.fi

Voit tutustua myös kurssiohjelmaan Maanpuolustuskoulutus ry:n internetsivuilla [HYPERLINK "http://www.mpkry.fi"](http://www.mpkry.fi) www.mpkry.fi sivulla Kymenlaakso.

Voit ilmoittautua kurssille MPK ry:n tietojärjestelmässä [HYPERLINK "http://www.mpkry.fi"](http://www.mpkry.fi) www.mpkry.fi, sähköpostitse, kirjeitse tai puhelimitse.

Karjalan Prikaatin aliupseerikoulut ja -kurssit 1/06 6.3. – 22.6.2006

Katse tulevaisuuteen

Onnittelen teitä uudet ryhmänjohtajat aliupseerikoulun suorittamisesta ja ylennyksen johdosta.

Läpi koko kurssin otteistanne huokui määrätietoinen ote ja hyvä henki. Kurssi oli haasteellinen ja vaativa, joten voitte olla ylpeitä saamanne ylennyksen johdosta. Olette ansainneet sen!

Älkää olko huolissanne vaikka tuntuisi, että kaikki asiat eivät olisi kirkaana mielessä. Kaiken tiedon omaksuminen siitä ylitsenne vyöryneestä tietotulvasta ei yksinkertaisesti ole mahdollista. Kaikki on kiinni teidän asenteistanne, millä lähdette uutta vastuullista tehtäväänne hoitamaan.

Koulutus, joka antoi teille perusteet sodan ajan ryhmän johtamiselle, on aliupseerikurssin osalta suoritettu. Toivottavasti kaikki teistä ymmärtää, että se ei riitä. Suurin osa työstä on vielä edessäpäin. Lähes kaikkien teistä tarvitsee vain kouluttaa oma sodan ajan ryhmänne ja ansaita sen luottamus sekä saada aikaiseksi hyvä ryhmähenki yms. Helppo homma!

Kun lähdette rakentamaan luottamusta, niin luottakaa ensin itseenne ja sallikaa itsellenne virheitä, joista voitte ottaa opiksenne. On aika harvassa ne hyvät johtajat, jotka eivät valmistaudu tulevaan tehtäväänsä. Mikään tehtävä ei ole niin vähäpätöinen, että ei kannattaisi uhrata aikaa valmistautumalla siihen huolellisesti. Luottamus syntyy hitaasti mutta voi murtua nopeasti.

Millään muulla keinolla te ette saavuta alaitenne luottamusta kuin omalla esimerkillänne. Sitoutumalla omaan tehtäväänne ja pitämällä huolta omasta ryhmästäne pääsette yleensä jo erittäin hyvään alkuun. Ei voi myöskään näyttää esimerkkiä, jos ei itse osaa. Rautainen ammattitaito kehittyy vain huolellisen valmistautumisen ja palautteen kautta.

Muistakaa, että hyvä johtaja on myös hyvä alainen. Kaikilla meillä on omat esimiehemme ja viekäämme asioita eteenpäin heidän viitoittamalla tavalla.

Edessä on vaikea ja haasteellinen tehtävä. Kun hoidatte sen parhaan kykynne mukaan niin saamanne mielihy-

vän ja itseluottamuksen lisäksi saatte erinomaisia eväitä koko loppu elämässenne. Toivotan kaikille menestystä ja onnea uudessa tehtävässänne.

Kiitoksia aliupseerikoulujen ja -kurssien henkilökunnalle sekä oppilaskunnille erinomaisesti tehdystä työstä.

Jalkaväkialiupseerikoulun
päällikkö

kapteeni Niko Toivonen
Ilmatorjunta-aliupseerikurssin
päällikkö

yliluutnantti Ilkka Kilpeläinen
Pioneerialiupseerikurssin
päällikkö

yliluutnantti Mika Räsänen
Viestialiupseerikurssin
päällikkö

luutnantti Petri Koskinen
Sotilaspoliisialiupseerikurssin
päällikkö

luutnantti Jarno Mustonen
Moottorialiupseerikurssin
päällikkö

luutnantti Jarkko Tilli

Tykistöaliupseerikoulun
päällikkö,
kapteeni Timo Martikainen

**Varusmiesten ja omaisten
hiukset laittaa kuntoon**

**KAMPAAMO
MiniCut**

Sammalkallionkuja 2 C, 02210 Espoo
puh. 09-8030 708

**Sähköasennus
Virtanen Hemmo**

Aaltosentie 11, 04600 MÄNTSÄLÄ
Puh. (019) 685 5144, Fax (019) 685 5134
Yhteyshenkilö: Hemmo Virtanen
0400 496 832
Sähköasennukset

Tekstilinja Oy

Jalkaväkialiupseerikoulu

Panssarijääkäri linja

Linjalla koulutetaan panssarijääkäriyhmänjohtajia. Ryhmänjohtaja johtaa ryhmän taistelua ja käskää tehtävät ryhmänsä taistelijapareille. Ryhmään kuuluu taisteluajoneuvo CV 9030 ja sen miehistö.

EDESSÄ (vas): kokelas Kalevi Niskanen, yliluutnantti Jarkko Lepistö, yliluutnantti Ville Loihuranta, kersantti Joonas Korjala, kokelas Eero Koho ja kersantti Arttu Järvensivu. ENSIMMÄINEN RIVI: Hakala, Jokinen, Airo, Kilponen, Pulkkinen, Ahtiainen, Lindberg, Pitkäaho ja Makkonen. KESKIMMÄINEN RIVI: Kohvakka, Ilonen, Kuukka, Saastamoinen, Holopainen, Lotvonen ja Kytölä. TAKARIVI: Järvinen, Utti, Jokitalo, Wuokko, Hokkanen, Kareoja, Jokitalo ja Huoso.

TUPA VIELJÄRVI

ILONEN, Tero. OIVA taistelija...
JÄRVINEN, Jussi. Sinkosimo.
AARRESALO, Jukka. "Mis mun geelit?"
UTTI, Arttu. Suomen särmin varusmies.
MAKKONEN, Antti. "Vaa 40 astetta kuumetta, kyl mä jaksan..."
AHTIAINEN, Jussi. Aina valmis autamaan.
LINDBERG, Ilkka. "I like to move it, move it..."
VEIJALAINEN, Antti. Kettutyttö.
PITKÄAHO, Tuukka. "Kyllä minä pystyn..."

HAKALA, Jani. Tehokasta ajankäyttöä.

TUPA KOLATSELKÄ

KOHVAKKA, Micci. Melkein tuvan särmin.
HUOSO, Kimmo. Taistelujen sankari, aamut vähissä...
JOKITALO, Jaakko. RUK. Pärjää taistelussa kun liivi on rikki.
LOTVONEN, Anssi. "Kyllä meidän vissiin pitäis."

TUPA PERTJÄRVI

KUUKKA, Anssi. Särmä jäämies.

WUOKKO, Pauli. Taisteluvalmis!
SAASTAMOINEN, Lasse. Ässä kuumana.
PULKKINEN, Markus. Herra puhelimesta.
JOKINEN, Ville. Iltavahvarien tähti.
VÄLIMAA, Janne. "Joopajoo komppania, be cool!"
KYTÖLÄ, Janne. Särmä jätkä.
KILPONEN, Kimmo. "Virta päälle, menkää siitä kohtaa missä aidassa on reikä."
HOKKANEN, Tuomas. Kolmen minuutin mies.

Panssaritiedustelulinja

Linjalla koulutetaan tiedustelupartiojohtajia. Tiedusteluryhmä ja sen partiot hankkivat vihollistietoja tiedustelemalla jalan ja CV 9030 taisteluajoneuvolla.

EDESSÄ (vas): alikersantti Janne Lahti, yliluutnantti Jarkko Hypen, yliluutnantti Riku Hämäläinen ja alikersantti Jani Ojapelto. ENSIMMÄINEN RIVI: Mononen, Laaksovirta, Paananen, Leppälä, Väänänen, Kovasiipi, Airikainen, Simanainen, Kohvakka ja Päivänen. TAKARIVI: Ilvonen, Seppälä, Haavisto, Kärkkäinen, Lahtinen, Rikkonen, Tikanmäki, Liljeroos ja Mäkimattila.

TUPA SIMANISTO

KÄRKKÄINEN, Tommi. Varustus: lenkkikengät ja kainalosauvat.

LILJEROOS, Mikko. "Mä otan teltan." Köllikunkku I.

KOHVAKKA, Atte. Hyvin suoritettu kohdistus mahdollistaa varikkokäynnit.

ILVONEN, Tomi. Mmm... iivonen. Köllikunkku II.

TIKANMÄKI, Heikki. Crocodile dundee.

MONONEN, Anssi. "Onkohan se polvella?"

SEPPÄLÄ, Kim. Sissimuonan suur-ystävä. Erityisesti hernekeitto.

AIRIKAINEN, Jarno. Harkittuja viestejä syöksevä radisti. EVVK. Aina nälkä.

SIMANAINEN, Olli. Impan nopein vetäjä.

PÄIVÄNEN, Joonas. Liukumiinan raivaaja.

TUPA JUKSOVA

PAANANEN, Joonas. Basic man, Riki Sorsan veli.

HAAVISTO, Ville. "Cola-juomat on

epäterveellisiä, minä tiedän!"

KOVASIIPPI, Arttu. "Torppaanko turpaan??"

VÄÄNÄNEN, Aki. Syvä hengitys ja ulos. Sipan erikoismies.

LAAKSOVIRTA, Aarni. Secret agent man.

LAHTINEN, Matti. Mighty 44.

RIKKONEN, Lassi. Orastava baritonilahjakuus. Ei hyvä eikä huono vaan juuri niin kuin pitääkin.

LEPPÄLÄ, Jani. Ohnin melankolia, ahinä, puhina ja psykologia.

MÄKIMATTILA, Otso. "Hyvä, hyvä, hyvä..."

**Mari
Kiikkilä Oy**
Keskustie 4, 04600 Mäntsälä

Poitsilan Putkityö S Jaakkola Ky

Panssarintorjuntalinja

Linjalla koulutetaan ohjus- ja sinkoryhmänjohtajia. Ohjusryhmänjohtajille koulutetaan joko PstOhj-2000 tai PstOhj-83. Sinkoryhmänjohtajat johtavat pstpartiota tai -ryhmää, jonka aseena raskas-kertasinko Apilas.

EDESSÄ: ylliluutnantti Ari Ollila ja kersantti Juhamatti Koivula. ENSIMMÄINEN RIVI: Salo, Jarva, Seppänen, Nieminen, Tolvanen, Airikainen, Hovi, Vehi, Pajalahti, Hautalahti ja Rautajuuri. TOINEN RIVI: Hynninen, Ylä-Outinen, Kallas, Dahl, Karlsson, Siitari, Kakko ja Kervinen. TAKARIVI: Kymäläinen, Ranne, Hakala, Koivunen, Salo, Eskola, Vanhanen, Salminen ja Leinonen.

TUPA PIDMA

AIRIKAINEN, Jarkko. Viikon moto-
au, aina äänessä.
PAJARI, Mikko. Jes! Siivouspalvelu
toimii.
KALLAS, Mikko. Ikuinen oppilasjoh-
taja.
PAJALAHTI, Juho. Laskuvarjojääkäri!
YLÄ-OUTINEN, Arto. Vihtosi Matti.
RAUTAJUURI, Jussi. Iron root, Simo
Häyhä.
KYMÄLÄINEN, Aleks. "Oisko kel-
lään röökii heittää."
HOVI, Tapio. "Saakkeli ku o vatta se-
kasi."
VANHANEN, Mika. Aina avautumas-
sa, aina vaiheessa.
HAUTALAHTI, Niko. Pst-karateka.
HYNNINEN, Hannes. Boy Scout.

TUPA TARSEPOL

LAHTINEN, Eetu. Savon robin hood.
SIITARI, Esa. Kangasniemen ninja.
LEINONEN, Eero. Never ending sto-
ry.
SALMINEN, Anssi. Sähkökä yöeläin.
KAKKO, Joni. Wacko!
JARVA, Juha. Dj Jarva.... Ice ice baby.
KARLSSON, Jonas. Särnä särnempi,
moto-au.
HAKALA, Mikael. Perussetti ilman
lettii.
VEHI, Lauri. International man of mys-
tery.

TUPA VITELE

KOIVUNEN, Janne. "Polvelle!" For-
mulakisojen suurmestari.

ESKOLA, Kosti. Kotihengetär ja poh-
joisen pallonpuoliskon innokkain sii-
vooja.
SALO, Matti. Torx -avaajalla varustettu
taistelumyyrä.
RANNE, Tero. Kyynärvarren kaveri.
SALO, Carlo. "Entä jos ei kiinnosta?"
SEPPÄNEN, Teemu. "Se vesistön yli-
tys on varmasti tänään!"
DAHL, Tomi. Aina vaiheessa. "Polvi
on kipee."
KERVINEN, Taavi. Virallinen teräs-
mies. Kestää kaiken paitsi yskimisen.
NIEMINEN, Janne. Tuvan ainoa selvä-
järkinen.
TOLVANEN, Lauri. Löytyy sanakir-
jasta hakusanoilla "särnä" ja "noheva".
Ehkä...

Rynnäköpanssarivaunu (CV) -linja

Kurssilla koulutetaan CV 9030 vaunumiehistöt. Kurssi käynnistyy taisteluaajoneuvon kalustokurssilla ja jatkuu johtaja- ja miehistökurssina vaunukoulutuskautella. Aliupseerikoulutus annetaan vaununjohtajille. Vaunun ajajat ja ampujat palvelevat 362 vrk miehistötehtävissä.

EDESSÄ (vas): alikersantti Matias Pusa, yliluutnantit Markku Hämäläinen ja Jyri Mononen, luutnantit Jukka Kananen ja Mikko Ahvonen. ENSIMMÄINEN RIVI: Varpenius, Filppu, Anttila, Vainio, Hätininen, Kiskonen, Hatakka, Huttunen, Smirnovski, Parjanen, Karjalainen, Paavoseppä, Heikkurinen, Kuisma, Pitkänen ja Zhou. TOINEN RIVI: Holopainen, Viljanen, Kärnä, Heinonen, Kakko, Hepomäki, Söderholm, Fiskar, Anttila, Lehtinen, Ponkilainen, Lindfors, Haikola, Väre ja Suurnäkki. KOLMAS RIVI: Kasari, Savolainen, Elomaa, Nyman, Svennevig, Eskola, Tidenberg, Lintuniemi, Lautiainen ja Ahola. TAKARIVI: Wikman, Kämäräinen, Laukia, Niemelä, Jokipii, Markkola, Jaatinen, Kröger ja Ala-Luopa.

TUPA KORPIJÄRVI

KOKKO, Risto. Prikaatin nopein kadetti...

ALA-LUOPA, Tuomas. Vannoutunut karvalakkimies ja kaasulaitos.

KUISMA, Tuomo. Vauhti 100, siivous 0
IKÄHEIMONEN, Matti. Keilaava sudokumaster savosta, joka ei jännitä.

HAIKOLA, Mika. Komppanian paras pinkantekijä.

TIDENBERG, Tero. Von Tidenberg; hymyilee kuin alien ja äänтелеe kuin mursu... Unissaan.

KASARI, Ilkka. Tulee Keravalta, mutta on silti ihan hyvä jätkä.

PARJANEN, Antti. Joutsenon tulisin barbaari ja kiroilee pirusti.

LINTUNIEMI, Klaus. Vapautuksista nauttiva lihasmies.

LAUKIA, Joonas. Toivoton vasemmis-tohippinuori.

HEINONEN, Niilo. Iltavahvareiden iikkiikkuja ja pikku militaristi.

TUPA KÄSNÄSELKÄ

VILJANEN, Joel. Vaihe Viljo, ketterä kuin rautakanki.

KÄRNÄ, Ossi. Kova pesänrakennus korppi. "Kato iltatytttö, ooh!"

AHOLA, Lauri. "Herra alikersantti, koska olen karuselli."

KARJALAINEN, Kalle. Muinakokkeli ja koka kola, pitkäselkäinen jätkä.

NIEMELÄ, Eetu. Dille. Kessun taksi-kuski. Pesunkestävä amis ja vitsinik-kari.

PITKÄNEN, Nontapun. Hajoo maanantaisin, because of you.

LEHTINEN, Vesa. Komppanian suurin ego ja suu.

VAINIO, Marko. Teini-ikäinen mutantti ninja kilpikonna.

MARKOLA, Antti. - +25 astetta ja vil-lapaita.

HUTTUNEN, Teemu. "Ei ku mä luin tieteenkuvalehdestä..." Kuuluu negatiivisemmän ajattelun ryhmään.

PELTONEN, Toni. Spede on pelastus. Mansikkamiehen kipinävuorolla Markolakaan ei palele.

TUPA TULEMAJOKI

ELOMAA, Teemu. "Hyvä Kike, paina Kike!"

LAUTIAINEN, Markus. Lautiainen, turpa kii!

HÄTINEN, Janne. "Lomat palo!"

SAVOLAINEN, Sami. Ikuinen santsari, ei kotiudu koskaan.

LINDFORS, Jaakko. Pieni mies ja iso kasa aamuja.

SVENNEVIG, Kim. Mr. Sleepy. Loman tarpeessa.

VÄRE, Aatu. "...Mä en vaan jaksa tehdä mitään!"

HEIKKURINEN, Arto. Lukee GTi-Magazinea kuin raamattua.

AALTONEN, Juho. Vaiheessa! Aaltonen, nauhat!

ESKOLA, Jukka-Pekka. Roskilden veteraani.

JAATINEN, Jussi. Ainoa kursilla, jolle annettu lupa nukkua oppitunnilla.

TUPA VÄRTSILÄ

ANTTILA, Niko. Tuvan rumpali, joka hajoaa luonnossa.

HOLOPAINEN, Pekka. Verenhimoinen varastopäällikkö Vantaalta.

HAAPALA, Antti. "Vois yrittää olla ensiviikonlopun selvinpäin..."

PEKKANEN, Niko. Pekkanen, joka

jäättää ajasta ja paikasta riippumatta.

HATAKKA, Tommi. Kaasutusvalmis johtajapolitikko. Yön hiljainen teknikko.

HEPOMÄKI, Juho. CV-linjan hyrräyksikkö.

KRÖGER, Niklas. Laskuvarjoteekkari, irvistelee kilpaa Aku Ankan kanssa.

NYMAN, Heikki. Nyman! Laita se tasku kiinni!

KISKONEN, Harry. Kisse, Anjalan kos-ken antautuvin adonis! Miss Mylsä 2006.

PAAVOSEPPÄ, Mikko. Prätikähiiri Hollolasta, donitsit tonttiin.

TUPA LOIMOLA

ANTTILA, Jasu. Norja on mun toinen kieli..

FILPPU, Miika. Uimamaisteri!!!

FISKAR, Joonas. Särnä jätkä.

JOKIPII, Ilkka. Jokipii! Älä selitä!

KÄMÄRÄINEN, Heikki. Tyylikkäästi vaiheessa.

PONKILAINEN, Ville. Grandslam sie-nimaisteri, aina jäissä.

SUURNÄKKI, Simo. "Kysykää aseista ja vaunuista jotain."

VARPENIUS, Niko. HC-suihkuttelija.

WIKMAN, Riku. Jäätäväkesto hymy.

ZHOU, Yi. Särnätkää se baretti! Zhou must go on.

MYYDÄN SUKSIBOKSI

Käytetty 127 x 52 x 30 cm suksiboksi alk. 30 €.

Yläosa vaaleanharmaa, pohja musta.

Ilmoitus voimassa kesäkuun loppuun.

Puh. 040 57 057 39

Mosaiikkibetoniportaiden paikkaus-, korjaus- ja hiontatyöt suorittaa

BETONI-JUSSI tmi

Juha Kekäläinen

050-5369 140

juha.kekalainen@mosbet.fi

Hämeenlinna

Hyvä syy

Ammattilaiselta
ammattilaiselle

Nopeampaa ja tehokkaampaa
palvelua yritysasiakkaille -
rakennusliikkeille, jälleenmyyjille
ja teollisuudelle.

ETELÄ
Kerava
Lahti

ITÄ
Joensuu
Mikkeli
Lappeenranta
Kotka

LÄNSI
Turku
Pori
Tampere
Kauhajoki

POHJOINEN
Oulu
Jyväskylä
Kuopio

www.puumerkki.fi

Tykistöaliupseerikoulu

Tuliasemalinja

TuliAsemalinja, tai kuten muinaiset sotaherrat kutsuivat; Jumalan kolmas jalka, Taivaallinen Asemalinja. Nämä Täydelliset Adonis Soturit taistelivat ja taistelevat sen puolesta, että muut kotimaamme sotajoukot voivat edetä turvallisesti. Ja niin kuin aikojen alussa kirjoitetuissa ai-

kakirjoissa kerrotaan, he myös sotatilanteessa tuhoavat eniten vihollisia. Tuliasemalinja on tykistön käytännön läheisin ja siten siis tärkein linja, sekä koko rykmentin selkäranka. Ilman tuliasemalinjaa murkula ei putkesta lähde, eikä siis myöskään tuhoa yhtään vihollista.

TAKARIVI (vas): Niemi, Lindberg, Ikonen, Perälä, Turkia, Kivelä, Kahilampi, Toivonen, Malinen, Männistö, Heikkilä, Jormanainen, Luoranen, Miettinen, Saarinen. KESKIRIVI: Jälkö, Kilpijoki, Maijanen, Keltanen, Papinkivi, Järvinen, Lindén, Laakso, Lyhty, Orkola, Haapanen, Jussila, Tikkanen, Rimpeläinen, Kankkunen. ETURIVI: Jussila, Vuori, Sievänen, Syrjänen, Kytönen, Virtarinne, Kiesi, Korpinen, Lempinen, Simula, Villikka, Helminen, Könönen, Keränen, Mässeli, Suomilampi, Moilanen, Hiltunen. EDESSÄ: Alikersantit Risto Alakoski ja Jukka Härkönen, kokelas Teemu-Juhani Kiema, luutnantti Ville Lintu, kersantti Jonne Tykkyläinen, kokelas Mika Ruokonen, alikersantit Jani Pitkänen ja Kalle Huovila. Kuvasta puuttuvat: luutnantti Salo, alikersantit Mankki ja Hannukainen.

Tupa 1

HAAPANEN, Olli, -86, metallikoneistaja, Riihimäki. RUK. Sotalordi Haapala OU.

HEIKKILÄ, Antti, -86, yo, Lappeenranta. Kananmunasämpylät on jees.

HELMINEN, Tuomas, -86, yo, Heino-la. Minuutilla kaapin inventaario.

HILTUNEN, Joonas, -87, peruskoulu, Vantaa. Heittopaino Hiltunen.

IKONEN, Lauri, -86, yo, Mäntyharju. Nallemaan ruhtinas.

JUSSILA, Eero, -86, yo, Orimattila. Pieru-Eero.

JUSSILA, Marko, -86, yo, Kuusankoski. RUK. "Kyllä isä osaa."

JORMANAINEN, Heikki, -86, yo, Jo-

kela. "Gona-jormis, käsi ylös... NYT!"
JÄLKÖ, Veli-Matti, -86, yo, Jaala. Erä-Jorma.

JÄRVINEN, Tomi, -86, yo, Kotka. "Lähetkö meille kuuntelemaan Mano-waria ja syömään lihapyöryköitä?"

KAHILAMPI, Tommi, -86, yo, Joutsa. "Pinkkaa tasoitellaan näin kiltisti sanottuna."

KIESI, Aleks, -86, yo, Lappeenranta. RUK. "Herra kokelas, voiko tupakoida?"

Tupa 3

AROLA, Juho, -86, yo, Kellokoski. Jäätynyt Gonarola.

KANKKUNEN, Juho, -86, yo, Vantaa.

Pelastakaa sotamies Kankkunen!
KELTANEN, Juha, -86, yo, Imatra. RUK. Paha laatunen käkeen vetäjä!
KERÄNEN, Tapio, -86, yo, Jyväskylä. "Ei vissii perseillä siellä."

KILPIJOKI, Heikki, -86, fil.yo, Kerava. "Saksalainen" sotastrategisti.

KIVELÄ, Tero, -86, yo, Kouvola. "Nonii on kiire...pitäs olla jo!"

KORPINEN, Sami, -86, kauppaoppilaitos, Lohja. Ihme nakkikone.

KÖNÖNEN, Tero, -86, yo, Vantaa.

"Jätkät hei! Mennään kilsa tonnepäin, ni ollaan oikeessa mestassa!"

LAAKSO, Samu, -86, yo, Nurmijärvi. "Just like a pied piper, my toes are on fire."

LALLO, Jere, -86, yo, Taipalsaari.

“Menkää te leirille, mä lähen dallaan AVO:lle.”

LEMPINEN, Toni, -86, peruskoulu, Vantaa. “Ei aina tarvi jaksaa.”

KYTÖNEN, Anssi, -86, yo, Vantaa. RUK. “Nyt se PJ pystyy...pitäs olla jo!”

Tupa 5

TURKIA, Teemu, -86, yo, Oravala. “Ei vissiin mennä sinne avolle.”

VILLIKKA, Tomi, -86, paperiprosessinohitaja, Anjalankoski. “Kyllä sä Villikka kyytiin mahdut, mutta noi sun tissit jää ulkopuolelle”

Vuori, Sami, -86, peruskoulu, Vantaa. “Rötvätään missä vaan.”

Tupa 6

LINDBERG, Hermann, -86, elektro-
niikka-asentaja, Porvoo. Moveberg.

LINDÉN, Kristian, -86, yo, Iitti. “What up mothafuka?!”

LYHTY, Timo, -86, automaattiasentaja, Porvoo. Tyhjä silmäpuoli nakkikone.

LUORANEN, Niko, -86, yo, Kuusan-
koski. “Kerkeiskö täs viel vähentää va-
rustusta?”

MAIJANEN, Mika, -87, peruskoulu, Heinola. Takateltan kipinäimestari.

MALINEN, Harri, -86, rakennusmies, Hartola. Kävely viel hakusessa.

MIETTINEN, Tommi, -86, yo, Hyvin-
kää. Tuhannen tilanteen mies.

MOILANEN, Niko, -86, helikopteri-
asentaja, Kuusankoski. Puolustusam-
munnoissa kerkeää vaikka SiPalle.

MÄNNISTÖ, Mika, -86, yo, Jyväsky-
lä.

Hymypoika Jyväskylästä.

NIEMI, Tomi, -86, yo, Lahti. “Herra alikersantti, minulla on hygieniaongel-
ma!”

Tupa 7

ORKOLA, Mikko, -86, paperiproses-
sinohitaja, Kuusankoski. Voisi antaa
puheenvuoron muillekin.

PALOSAARI, Tommi, -84, opiskelija, Järvenpää. “Hei näytä tatska!”

PAPINKIVI, Antti, -86, metsuri, Lam-

mi. “Heitä yks karkki!”

PERÄLÄ, Jimi, -87, opiskelija, Lohja. Osta nyt oma kurssi-perälä. Kuorsaa aina ja loistaa pimeässä!

RIMPELÄINEN, Aleks, -86, painaja, Helsinki. Punkka tehdään kolmosella ja vaatteet puetaan minuutilla.

SAARINEN, Topi, -86, kauppaoppilai-
tos, Vantaa. Saarinenkin vissiin jäkittää
ihan normaalisti.

SIEVÄNEN, Juha, -85, sähkömies, Vantaa. Lempiyhtye: Movetron.

SIMULA, Matti, -86, yo, Lahti. Lank-
kasi kengät puhki.

SUOMILAMMI, Jarkko, -86, opiskeli-
ja, Helsinki. Kuuluisia viimeisiä sano-
ja: “Ei kiinnosta opiskella yhtään. Kyl
mä pieniä sähköhommia voin tehdä
ilmankin.”

SYRJÄNEN, Pekko, -86, yo, Iitti. “Kuulostaa keksitylle..”

TIKKANEN, Sami, -86, yo, Lahti. “Siis
hä?! Miten tää nyt oikein meni?”

TOIVONEN, Leo, -86, yo, Heinola. Kaikki oli Toivoselle tyhjää arpa.

SAHO OY

Kiinteistöt - toimitilat - Liikehuoneistot

www.saho.fi

Dovia Oy

Erstankaari 4, 15540 VILLÄHDE

Ulko-ovet sisäovet parvekeovet erikoisovet
palonsuojaikkunat- ja ovet suunnittelu ja asennus

LAHDEN BAARIKULTTUURIN KEHTO

Olohuone todellisille ihmisille !!!

www.torvi.com

Tulenohtolinja

Linjan motto: "Kuha ollaa vaa..."

Muut tekee mihin ne pystyy, me tehdään
mitä me halutaan ja se kyllä näkyy. Koko

linja aina vaiheessa. Tykistö tuhoaa 70
prosenttia, jalkaväki 30 prosenttia, tu-
lenjohtaja 100 prosenttia.

TAKARIVI (vas): Ollilainen, Laaksonen, Hälikkä, Taimisto, Haahkamo, Nores, Laakkonen, Paasikoski, Björkman, Lehtinen ja Kanervo. KESKIRIVI: Peussa, Korteaho, Tätilä, Hovisilta, Eronen, Sundqvist, Pekkala, Korpinen, Leinonen AP, Myllynen ja Kytölä. ETURIVI: Nevalainen, Laitinen, Nylund, Miettinen, Häggkvist, Mattila, Kolu, Penttilä ja Kärkkäinen. EDESSÄ: alikersantti Joonas Syrjälä, kokelas Hannes Vaht, kersantti Sara Manninen, luutnantti Jarno Kleimola, kokelas Mikko Mötönen, alikersantti Jouko Näivä. Kuvasta puuttuvat: Leinonen JJ ja Närvänen.

Tupa 8

PENTTILÄ, Janne, -86, yo, Vantaa.
RUK. Aina viime tippaan.

LAAKSONEN, Antti, -85, yo, Lahti.
Vempasta huolimatta yhä mukana.

LAITINEN, Atte, -86, yo, Lappeen-
ranta. RUK. Ananas poskessa, uni sil-
mässä.

LEHTINEN, Antti, -86, yo, Valkeala.
RUK. Koulun nopein ilmoitus.

LEINONEN, Jarmo, -86, yo, Luumäki.
Pinkka/punkkamestari. Yritti saada it-
selleen lykkäyksen, mutta sai senkin
torjuttua.

MATTILA, Markus, -87, bartender,
Korso City. "PS. Lukeminen ei voisi vä-
hempää kiinnostaa."

MIETTINEN, Jaakko, -86, paperimies,
Lappeenranta. KS-mittaus 50 m/s.

MYLLYNEN, Miika, -86, automaa-

tioasentaja, Anjalankoski. TJ-Laskin.
Hedelmäpeli.

NEVALAINEN, Pasi, -86, sähkömies,
Mäntsälä. Purkkiliharäppäri.

NORES, Ville, -86, logistikko, Helsin-
ki. "Chuck My Norris!"

Tupa 9

PAASIKOSKI, Antti, -86, yo, Espoo.
Ps-RUK. Hiljaisuudesta kuuluu: "Hei,
puhuttaisko naisista?"

KOLU, Vesa, -86, yo, Mäntsälä. Ps-
RUK. Golu tietää kaiken sotateknolo-
giasta.

NÄRVÄNEN, Jari, -86, yo, Valkeala.
RUK. "Aloitetaan tahdintoistot... Patte-
rit kuuluu radioon!"

PEKKALA, Markus, -86, yo, Nurmi-
järvi. RUK. Kolizpunken suurkuluttaja.

BJÖRKMAN, Joni, -86, yo, Vantaa.

"Kuha mennää vaa."

HAAHKAMO, Petri, -86, yo, Porvoo.
RUK. Sammakkoasennon sanansaatta-
ja.

TÄTILÄ, Jaakko, -86, tekniikan yo, Es-
poo. Ps-RUK. Kyllä se vielä gonahtaa.
HÄLIKKÄ, Seppo, -86, ravintolakok-
ki, Lohja. Aikaa 3 minuuttia..! "Hei mä
tuun koht perässä."

OLLILAINEN, Antti, -86, kirvesmies,
Heinola. "Herra Luutnantti, unohdin
housuni tulenohtopaikalle."

LEINONEN, Antti, -86, opiskelija, Es-
poo. Ikuinen PSJ.

PEUSSA, Yrjö, -86, tekniikan yo, Rova-
niemi. RUK. Jäämies. Tuleva diplomi-
insinööri.

TAIMISTO, Lauri, -86, yo, Iitti. RUK.
"Kontilles. Vattalles."

Tupa 10

KANERVO, JO, -86, yo, Pornainen. Ps-RUK. "Jogikarhu, ei karhutkaa aina riehu ne vetää välillä puolukoita."
HOVISILTA, JT, -86, yo, Helsinki. Ps-RUK. Mahdollinen skitsofreenikko?
HÄGGKVIST, AJM, -86, merkonomi, Helsinki. "Impa. Onks se joku impi-vaara, vai?"

ERONEN, SM, -86, lentokoneasentaja, Vantaa. Sakkomaster! VLV=ylinopeussakko.
LAAKKONEN, TAT, -86, yo, Vantaa. Aakkoselle sipulimaitoa.
KYTÖLÄ, TO, -86, yo, Jyväskylä. "Hyi hitto! Laita toi varvas piiloon."
KORPINEN, PJ, -86, sähköasentaja, Hyvinkää. RUK. "Arpi esiin, nyt... Älä käy päälle senkin rotta!"

KÄRKKÄINEN, SO, -86, yo, Porvoo. ÄKV. Animekerhon puheenjohtaja.
SUNDQVIST, NJ, -86, Kerava. Sundqvist suihkuun!
NYLUND, NJ, -86, yo, Espoo. Ps-RUK.
Nallepuku Napoleon. NYYLUND!
KORTEAHO, NMT, -86, kondiittori, Lahti. "Kai aikuinen mies saa omiin muniinsa koskea?"

Kranaatinheitinlinja

Tiimi ei toimi, mutta antaa palautetta.

TAKARIVI (vas): Tilvis, Suhonen, Mertsalmi, Määttä, Reijonen, Silvonon, Niemi, Seppälä, Liikaluoma ja Lempinen. ETURIVI: alikersantit Tomi Tapanainen ja Jani Turtiainen, kokelas Juuso Silvennoinen, luutnantti Toni Westerberg, kokelaat Mikko Soriola, Jaakko Sirviö ja Ville Sipiläinen.

LEMPINEN, Olli, -86, muovituotevalmistaja, Nastola. Sotatieteiden maisteri, pinkkapoliisi.
LIIKALUOMA, Mika, -86, Nastola, ase-seppä-au. Ei yhtä särmä varastomestari. Peruututtaa rekat puuhun.
MERTSALMI, Matias, -86, yo, Helsinki. RUK. Mertsalmella on outoja kaveireita ja hajottava ääni.
MÄÄTTÄ, Anssi, -86, yo, Helsinki.

RUK. Haisumäättä ei osaa nimiä. Linjan hienohelma.
NIEMI, Joni, -86, hitsaaja, Helsinki, ase-seppä-au. Aika mitänsanomaton jätkä.
REIJONEN, Markus, -86, merkonomi, Hollola. "Käännös eteen päin." Aina avautumassa puhelimeen.
SEPPÄLÄ, Lassi, -86, yo, Helsinki. "Öö, siis, tota, joo, niinku..." Linjan

kiintiöteekkari.
SILVONEN, Lari, -86, yo, Helsinki. RUK. Oliko se Jari vai Lauri vai mikä, kukaan ei tuntunu tietävän jätkän oikeeta nimeä.
SUHONEN, Henri, -86, yo, Helsinki. Varustevahti. Tasku kiinni.
TILVIS, Juho, -86, yo, Mäntsälä. Tilvisti juo tolua. Ei oo ihan viel toipunu jääkärireiristä (jäätty aina välillä).

2000-luvun Pyörähuolto

HUOLTOPILOTTI

JYVÄSKYLÄ, TOURULA Vapaaherrantie 2.
p: 014-620 750

Jätevesiasiat kuntoon

Tekninen palvelu Esa Niemi

Kotipellonkatu 3, 15810 LAHTI

Puh./fax 03-753 3158 040 581 0465

Viestilinja

Viestimies

(sävel: Martti Vainaa & Sallitut aineet – Pelimies)

Na-na-na-naa-na-na-nan-nan-naa... / Tänä iltana tulee nakkeja. / Teen mitä vaan, kannan kela, juosten kierrän maan. / Jos niin mä saan linjan toimimaan. / Teen sulle sen pienen linjan vanhanaikaisen. / Oon viestimies kovakuntoinen / “Tahdon santsaamaan (santsaamaan) / voin sen tunnustaa (tunnustaa). / Saanko rakentaa (rakentaa) / linjaa kanssasi? / Tule niin vien sinut puomille / ja skappari-ki-pinään jatkoille, / siitä kopaan ja lounaalle / tänä iltana tulee nakkeja. / Na-na-na-naa-na-na-nan-nan-naa... /

Tänä iltana tulee nakkeja.“ / On joku muu joka kaapeleihin kompastuu. / Oon viestimies, lähdän uuteen juoksuun. / Muut väsähtää, venyy aamuille tunnit nää. / Vain yksi jää silloin sykkimään. / “Tahdon santsaamaan . . .” / Tänä iltana olen metsässä. / Linja on vahvaa kun linja on heikkoa. / Kösseli hakkaan kuin rummunsoittaja, / mut huomeniltana olen lomilla. / Tänä iltana aion toimia, / näyttää sisäisen viestimiehen voimia. / Ihana ylitys ja ihana alitus. / Tänä iltana sykkii voittajat. / Na-na-na-naa-na-na-nan-nan-naa... / Tänä iltana tulee nakkeja. / “Tahdon santsaamaan . . .” / Na-na-na-naa-na-na-nan-nan-naa... / Tänä iltana tulee nakkeja.

TAKARIVI (vas): Wettenhovi, Fihlman, Niiranen, Kyöstilä, Kukkonen, Kilpinen, Vilkman, Karhunen, Korte ja Järvinen.
KOLMAS RIVI: Holsti, Kuosmanen, Oksanen, Lahti, Pietiläinen, Mouhu, Karttunen, Hovilainen ja Pehkonen.
TOINEN RIVI: alikersantti Tanja Runonen, Kimari, Virtanen, Rosendal, Sormunen, Torniainen, Turunen, Saviahjo ja alikersantti Iina Weide. EDESSÄ: alikersantti Kauri Salonen, kokelas Lauri Vaittinen, luutnantit Hannu Hult ja Jari Ylä-Outinen, luutnantti Janne Puranen, kokelas Anton Forssén ja alikersantti Janne Erola.

FIHLMAN, Joni, -86, Tuusula. “Kohta mä vähän napautan sua.”

HOLSTI, Matti, -86, Lahti. Oppilas Holstin ... Kuuppa!

HOVILAINEN, Jukka, -86, Heinola. “Hei, hae mulle yks Mmarabou...”

KARHUNEN, Niko, -86, yo Lahti. “Telttä ylös kolmannella: 1-2-Telttä ylös!”

KARTTUNEN, Risto, -86, Vantaa. “Missä on viestimestari?”

KEKÄLÄINEN, Mika, -86, Hämeenlinna, “... Pioneeri- ja telttakalusto vie-

dään lomien ajaksi varastoon kuivumaan...”

KILPINEN, Joonas, -86, yo Orimattila. Speedy Gonzales.

KIMARI, Anssi, -86, yo Jämsänkoski. Suuri jäämiehen haastaja.

KUKKONEN, Akseli, -86, tekn.yo, Espoo. “Ei DI:n tarvitse rasittaa ruumistaan...”

KUOSMANEN, Niklas, -86, yo, Jyväskylä. Viestin virallinen lotion-riimittelijä: ”May the lotion be with you!”

KORTE, Olle, -86, yo, Kouvola. Lomat

ja lanka-antennit hallussa.

LAHTI, Anssi, -86. elektroniikka-asentaja Hamina. “Pitääks aina mennä näyttää miten hommat tehdään?!”

NIIRANEN, Henri, -86, yo, Helsinki.

Meidän Oma Viisas Etiopialainen ?

PEHKONEN, Jari, -86, yo, Helsinki.

“Mä oon hot ja tiedän sen...”

PIETILÄINEN, Jukka, -86, Nastola.

Ei päivääkään ettei pienen miehen laulu kuuluisi,

SAARINEN, Ville, -86, Orimattila.
Myyd/Vaihd: XA-kuski, vm 86, luot,
vasta tavoille oppinut.

SAVIAHO, Marianne, -86, yo, Helsin-
ki. Komposiitti kestää, jos se on tal-les-
sa...

TIILIKAINEN, Tiina, -82, yo, Hä-
meenlinna. Vahvatahtoinen kopa-vah-
vistus,

VILKMAN, Jesse, -86, sähköasentaja,
Lahti. "Meillä kuljussa kaikki oli pa-
remmin!"

VUORENMAA, Niina, -85, yo, Hyrylä.
"Miten tää kalusto lasketaan?"

WETTENHOVI, Teemu-Topias,-82,
yo, Espoo. Tietotekniikkaguru: tetristä
kösseliin odotellessa.

KYÖSTILÄ, Simo, -86, elektroniikka-
asentaja, Artjärvi. Moto-au. Valmiiksi
unelias ja gonahtanut tuleva moto-huu-
haa.

MOUHU, Antti, -86, Mouhula. Moto-
au. Gonabro, meidän kaikkien idoli.

SORMUNEN, Marjo, -86, Rajamäki.
Mo-to- au. "Mitä siellä teltassa tapah-
tu?"

VIRTANEN, Irene, -86, yo, Hyvinkää.

Lääk au. Kulmamies kikkaalee silleen
kätevästi!

RUK:uun komennetut:
JÄRVINEN, Rami,, -85, yo, Helsinki.
No, mikä ukko? Lähdit?

TURUNEN, Esapekka, -86, yo, Van-
taa.

Turunen vie ja taksi tuo.

OKSANEN, Riku, -86, yo/yrittäjä, Lap-
peenranta. Kävelee kuin Kirvesniemi.

TORNIAINEN, Heini, -86, yo, Kouvo-
la. Raa'asti Uupumaton Karpaasi.

Aito puulattia luo tilan hengen

Karelia
I feel Wood

FinnWoodFloors Oy
Puh. 0207 409 300
www.kareliaparketti.fi

Leikkaa ilmoitus ja tuo Kumpeliin, saat huoneen erikoishintaan.

HOTELLI
Kumpeli

Muonamiehenkatu 3, 18100 HEINOLA
Puh. (03) 715 8214 Fax (03) 715 8899
myyntipalvelu@kumpeli.fi
www.kumpeli.fi

Ilmatorjunta-aliupseerikurssi

Karjalan Prikaatin ilmatorjunta-aliupseerit koulutetaan Salpausselän Ilmatorjuntapatteriston 1.II-ilmatorjuntapatterissa, Ilmatorjunta-AuK:ssa.

Kurssin I -vaiheessa koulutus tapahtuu tykki- ja tulenjohtolinjalla. Tykkilinjalla oppilaat saavat perusteet 23 mm:n ilmatorjuntatykkiryhmän johtamisesta. Tykkilinjan oppilaista valitaan reserviupseerikurssille lähtevien lisäksi myös huoltopalvelu-, lääkintä- ja aseoppilaiksi koulutettavat. Nämä jatkavat kurssin II -vaiheen Lahden erikoisaliupseerikursseilla. Tulenjohtolinjan oppilaat saavat perusteet ilmatorjunnan viestivälineistä ja ryhmän johtamisesta.

Kurssin II -vaiheen alussa tykkilinja jakautuu edelleen 23 ITK 61 ja 23 ITK 95 -tykkilinjoihin. Jälkimmäinen on modernisoitu, tietokonepohjaiseen ennakonlaskentaan perustuva, pimeätoimintaan kykenevä versio. Tulenjohtolinjalla oppilaat erikoistuvat tulenjohto-, viesti-, tutka- tai johtokeskusaliupseereiksi. Tulenjohto-oppilaat harjaantuvat jaoksen tulenjohtamiseen, viestioppilaat linjanrakentamiseen ja johtopaikan perustamiseen, tutkaoppilaat maalinosoitustutka 87:n käyttöön ja johtokeskusoppilaat maalinosoituskeskus 87:n käyttöön.

Tykkilinja

TAKARIVI (vas): Reponen, Pauli, Maanoja, Kinnunen, Starnd, Perttu, Härkänen, Hänninen, Pessi ja Ihonen. KOLMAS RIVI: Salonen TJ, Suihko, Timonen, Pohjonen, Ronimus, Kärkkäinen, Kallela, Taipale, Taipale, Vihma ja Lerkkanen. TOINEN RIVI: Säyriö, Kopperi, Salminen, Lindqvist, Pellikka, Salonen HT, Salo, Niiranen, Söderholm, Juvonen, Kähkönen. EDESSÄ: alikersantti Panu Paakkarinen, kokelaat Juha-Markus Kaaja ja Pekka Pöyhönen, kersantti Jukka Sinisalo, luutnantit Perttu Ylinen ja Jukka Ikonen, kokelaat Ville Laakso ja Joonas Olkkonen.

(Puuttuvat: Pullinen, Pönkkä, Telanto, Sundell, Tamminen ja alikersantti Kristian Johansson.)

Tupa 2

HÄNNINEN Visa, -86, yo, Vantaa.
RUK. "Ei! Uusiks!"
HÄRKÄNEN Iiro, -86, yo, Kouvola.
RUK. "Nyt loppu se lonkkalepo."
IKONEN Riku, -86, opiskelija, Pyh-

tää. "Näppäilymaanikko"
JUVONEN Erkki, -86, sähkömies,
Helsinki. Ja Juvonen särää ne puntit.
KALLELA Janne, -86, yo, Vantaa.
RUK. Loistavaa ryhtiä Kallelalla.
KINNUNEN Atte, -86, opiskelija,
Korso. RUK. Ja Kinnunen tiedustelee

taas uudet asemat.
KOPPERI Joonas, -86, merkonomi,
Korso. "Kuka huusi Patteri!!?"
KÄHKÖNEN Jarno, -86, helikopteri-
asentaja, Jämsä. RUK. Pro näppäilijä.
LERKKANEN Janne, -86, yo, Heino-
la. Hyvä! Lerkkanen hävitti lipaan...

KÄRKKÄINEN Ari, -86, yo, Kärkölä. Meidän oma terminaattori.

LINDQVIST Jaan, -86. Kävi laskuvarjo"jäkäri"kurssin.

MAANOJA Teemu, -86, yo, Vantaa. Aina vaiheessa, muttei koskaan kiire.

Tupa 3

NIIRANEN Teemu, -86, yo, Inkoo. "Katotaan sit syysymmällä."

PAULI Cristian, -86, yo, Vantaa. RUK. Suomen kilteimmän näköinen tuleva kokelas.

PELLIKKA Eric, -86, Espoo. "Miks tässäkin on napit!?"

PERTTU Jussi, -86, yo, Espoo. RUK. Kirjoittelee lemmenviestejä tupakaveiden oveen.

PESSI Ilpo, -85, Kerava. Keravan kovin jätkä!

POHJONEN Martti, -86, yo, Vihti. RUK. "Jenkкитеini -leffojen futisjoukueen kapteeni."

PULLINEN Juh,a -86, taloushallinnon yo, Järvelä. RUK. Nakkisuojan kasvatti.

PÖNKKÄ Jari, -86, Nastola. Nastolan Ironman.

REPONEN Teemu. -86, suunnittelu-assistentti, Hollola. RUK. "Noni, kuka tilaa pitsaa?"

RONIMUS Joel, -86, yo, Kellokoski. "En oo mistään Järvenpäästä."

SALMINEN Ville, -86, Savonlinna. "Mä voin tehdä sun tykkivartiovuoron."

SALO Tomi, -86, yo, Sipoo. "Ööh, eiku miten se nyt menee."

Tupa 4

SALONEN Henri, -86, opiskelija, Tampere. RUK. "Puhuu leirillä klo 04.00 suhteellisuusteoriasta.

SALONEN Timo, -87, Jyväskylä. Move, movempi, Salonen.

STRAND Jani, -86, datanomi, Vantaa. Ihanaa kun se nukkuu silmät auki.

SUIHKO Lauri, -86, opiskelija, Espoo. Kaikkien aikojen särmin oppilasjohtaja.

SUNDELL Jesse, -86, opiskelija, Vihti. Mies kuin tyhjä arpa.

SÄYRIÖ Teemu, -86, Kuusankoski. Palveluvastaava.

SÖDERHOLM Olli, -87, Espoo. Varuskunnan valkoisin lumipuku.

TAIPALE Tuomas, -86, opiskelija, Hyvinkää. "Suuntamies hidastaa, muodonviejä jää!"

TAMMINEN Ilmari, -86, Tampere. RUK. Ilmatorjunnan Chuck Norris!

TELANTO Juho, -86, Seinäjoki. "You can have my gun when you prey it from my cold dead hands."

TIMONEN Antti, -86, raudoittaja, Lappeenranta. Tuvan V8 (öisin).

VIHMA Kalle, -86, Helsinki. "Kaikki mikä voi mennä puihin, myös menee puihin."

Hertz Autovuokraamo. Sotaväen sopimustoimittaja.

Monipuolisin autokalusto. Uusimmat mallit.

- Henkilöautot
- Tila-autot
- Minibussit
- Pakettiautot
- Maasturit

Tiedustelut ja varaukset:

Hertz Varauspalvelu

☎ 0200 11 22 33

hertz@hertz.fi

www.hertz.fi

Tulenjohtolinja

*TAKARIVI (vas): Raja, Komppa, Ojanen, Väre, Uotila, Huovila, Kuutti, Tolvanen, Saarinen ja Pöllänen.
KOLMAS RIVI: Ruonakoski, Simonen, Rinne J, Karvonen, Väätäinen, Välimäki, Sinkkonen, Oinas, Ali-Mattila ja Luukkonen.
TOINEN RIVI: Kurvi, Laukkanen, Wikman, Korpela, Pystynen, Hyytiäinen, Ristolainen, Mykkänen, Leskinen, Savo-lainen ja Rautio. EDESSÄ: kokelaat Jyri Eskelinen ja Matti Huttunen, alikersantti Miikka Palvalin, luutnantit Jarno Nieminen, Harri Hasanen ja Visa-Antti Äikäs, alikersantit Tomi Kujanpää ja Tarmo Sikk, kokelas Juhana Saarinen.
(Puuttuvat: Auvinen, Rinne P, Ruotsalainen, Sariola, Tapiola, Vänskä, Värri.)*

Tupa 5

ALI-MATTILA H, Espoo. Tietääksemme ainoa sellonsoittaja, joka vetää skit-takeikkaa vessassa!
AUVINEN V, -86, muusikko, Heinola. Ais-Ais-Auvinen Prikaatin viilein rumpali.
HUOVILA A, -86, kauppatiet.yo, Helsinki. Järkyttävä tekosyy mieheksi.
HYITIÄINEN E, -86, opiskelija, Espoo. ”Cyberpunkkia ja lieskua!”
KARVONEN S, -86, Teekkari, Tampere. RUK. Mäster of rötväys.
KOMPPA, -86, opiskelija, Iitti. Raakaa testosteronia.
KORPELA A-P, -86, yo, Järvenpää. Korpela missä on vedonpoistot? ”On ne täällä jossain.”
KURVIM, -86, opiskelija, Luumäki. Patterin pieni suuri mies.
LAUKKANEN T, -86, tekn.yo, Kellokoski. Laukkanen, kylän ravattisonni!
LESKINEN P, -86, Jyväskylä. Patterin yrmein ilme.
LUUKKONEN Niko, -86, Utti. ”Voinko mitata levon leveyden?”
MYKKÄNEN T, -86, yo, Lappeenranta. Smygge, tuttu ja turvallinen.

Tupa 6

OINAS Eero, -86, yo, Kuhmoinen. ”En oo koskaan mennyt junalla!”
OJANEN K, -86, Mäntsälä. ABC:n kautta kassulle.
PYSTYNEN M, -86, yo, Nurmijärvi. Hiljainen, mutta luja puurtaja.
PÖLLÄNEN Mikko, -86, nuoriso- ja vapaa-ajan ohjaaja, Artjärvi. Söpö, so-lidaarinen ja myötätuntoinen.
RAJA T, -86, yo, Lappeenranta. ”Saa-han sitä haaveilla.”
RAUTIO P, -86, yo, Hollola. ”Hyvä, erittäin nohevaa toimintaa.”
RINNE J, -86, tekn.yo, Espoo.. ”Ai häh, siis mitä?”
RINNE Pauli, -86, tekn.yo, Espoo. RUK. Pam-pam Paulin taikakaulin...
RISTOLAINEN I, -86, putkimies, Porvoo. Vihaa moveja.
RUONAKOSKIL, -86, yo, Nastola. Vihaa baretia.
RUOTSALAINEN L, -86, yo, Lappeenranta. Vihaa sorsaa.
VÄRE J, -86, yo, Espoo. ”Ei se tup-lagines paha oo.”

Tupa 7

SAARINEN Ville, -86, putkimies, Elimäki. ”Sillon sykähtää!”

SARIOLA Ville, -86, yo, Kerava, RUK. Tivolin oma kohuhiittäjä.
SAVOLAINEN Tommi, -86, yo, Kuopio. RUK. ”Ei mittää järkee.”
KUUTTI Matias, -86, ”sotilas”, Kuopio, RUK. ”Pekoni, pekoni, aurajuusto, simpukka.”
SIMONEN Joonas, -86, yo, Lahti. RUK. Sudoku-Simonen.
SINKKONEN Tuomo, -86, yo, Vantaa. Kevyt kerta-Sinkkonen.
TAPIOLA Anssi, -86, yo, Hollola. Minuutti!... ja Tapsa lähtee suihkuun!
TOLVANEN J, -86, yo, Lahti. Lomilla ”majurille” asiaa.
UOTILA Henri, -86, opiskelija, Espoo. ”Hujo, huipulla ei aina tuule.”
VÄNSKÄ Mikko, -86, yo, Lahti. ”Jos sie jossain tarviit oikein hyvää miestä...”
VÄRRI Elias, -86, yo, Vironlahti. ”Asia kunnossa.”
WIKMAN Jan, -84, huoltomies, Espoo. Vanha kettu.

Kokelastupa:

VÄLIMÄKI Julius, -86, yo, Lahti, RUK. ”Mitä sanoit syönees?”
VÄÄTÄINEN VO, -78, muusikko, Helsinki, RUK. Oikean takintaskun aukiolovapaus (OTAV).

Viestialiuupseerikurssi

Viestialiuupseerikurssilla koulutetaan sodan ajan ryhmänjohtajia seuraaviin tehtäviin:

Viestiasemalinja:

Linjalla koulutetaan viestiliikennealiupseereita sanomalaitejärjestelmän rakentamiseen, hallintaan ja ylläpitämiseen tarkoitettuihin tehtäviin ja telealiupseereita analogisten/digitaalisten tilaajapalvelujen rakentamiseen ja ylläpitämiseen tarkoitettuihin tehtäviin.

Valvomolinja:

Linjalla koulutetaan valvomoaliupseereita kenttäviestijärjestelmän suunnitteluun ja valvontaan tarkoitettuihin tehtäviin.

TAKARIVI (vas): Isomäki, Vierre, Paananen, Peake, Honka, Huotari, Flink, Koivisto, Lehto, Maula, Seppänen ja Kannisto. VIIDES RIVI: Pyykönen, Korja, Paatelainen, Reitamo, Laaksonen, Rossi, Vasko, Jäppinen, Takkunen, Vainonen, Lökfors, Auvinen. NELJÄS RIVI: Muukkonen, Palokangas, Kiviniemi, Toivonen, Koski, Westergren, Yrjölä, Arovaara, Eronen, Rätty, Pitkänen ja Siira. KOLMAS RIVI: Harju, Väänänen MV, Koskinen, Jalonen, Björklöf, Hägglund, Hämäläinen, Kalliola, Kärkkäinen, Vuorikari, Kokkala ja Sakki. TOINEN RIVI: Korkea-Aho, Paasonen, Kuusharju, Huttunen, Huiskonen, Iltanen, Kukkanen, Karonen, Koivula, Laine, Lantela, Westman ja Paronen. EDESSÄ: alikersantit Tuukka Ahoniemi ja Jarkko Suni, kokelas Ville Koskell, kersantti Kari Lindqvist, luutnantit Ari-Heikki Turunen ja Petri Koskinen, kersantti Sari Jokinen, alikersantit Miikka Heikkinen ja Markku Musakka, kokelaat Anu Joensuu ja Antti Heikkilä.

(Kuvasta puuttuvat oppilaat Ahola, Argillander, Böckerman, Eskola, Flyktman, Hedman, Hietaharju, Kanerva, Koskinen TMJ, Nyman, Pajari, Pihavainio, Ruhanen, Ruppenen, Saari, Sarantila, Sisto, Strengell, Suurtalo, Tamminen, Tuuliainen, Vihavainen, Vepsäläinen, Wallenius, Westenius ja alikersantti Jani Heimonen).

TUPA KESKUSKASARMI

AHOLA Teemu, -86, ylioppilas, Lahti. "Missä se Ahola on? Etsi Ahola."

AROVAARA Juha, -87, ylioppilas, Espoo. "Gentlemanini."

AUVINEN Rainer, -87, peruskoulu, Nurmijärvi. "Från Stockholm till Vekara."

BJÖRKLÖF Emil, -87, peruskoulu, Helsinki. "...ja tapani tulette tuntemaan."

BÖCKERMAN Niko, -86, ylioppilas, Parainen. Ääntä ei lähe vaikka kuinka yrittää.

ERONEN Erkki, -86, ylioppilas, Lahti. IT:n Supersotilas.

ESKOLA, -86, yo-merkonomi, Orimattila. Aina oikeassa.

FLINK Jukka, -86, sähköasentaja, Helsinki. Karhu, huutaa kuin eläin.

FLYKTMAN Atte, -86, ylioppilas, Hyvinkää. "Ei kiinnosta."

GRÖNLUND Mikko, -86, opiskelija,

Vantaa. 270 jäljel, ja hajosi.

HARJU Antti, -86, puuseppä, Imatra. "Mie lähen Papulaa!"

HARJUNPÄÄ Juha, -86, opiskelija, Vantaa. Pihalla ku lumiukko.

TUPA PERKJÄRVI

HEDMAN Ville, -86, elektroniikka-asentaja, Helsinki. "Luuletsä et mä osaan, mä oon ollu autokoulussa!"

HEIKKINEN Esa, -86, ylioppilas,

>>>>

Vantaa. "Autokoulussa on iha tylsää, me ei tehdä mitään, määh!"

HIETAHARJU Hannu, -86, tietoliikenneasentaja, Vantaa. Peruskoulutuksella "viestimies", nyt oppimassa käytännön koulutusta.

HONKA Jari, -86, ylioppilas, Helsinki. Perkjärven pihatonttu. "Ei vissii."

HUOTARI Jon, -86, ajoneuvo-asentaja, Hyvinkää. "Noniin, älkää te ajatelko, kyllä minä ajattelen!" (Hector)

HUTTUNEN Toni, -85, ylioppilas, Vantaa. "Paras, mites ne bileet?"

HÄGGLUND Christoffer, -87, peruskoulun käynyt raksaukko, Helsinki. Hege monta otit? "Muutamat shotilaaliset!"

HUISKONEN Jukka, -86, ylioppilas, Helsinki. Aukin sairain Ninja..

HÄMÄLÄINEN Lari, -87, ka-kuljettaja, Helsinki. Aamulenkille valmistauduttaessa: "Tää on sitä inttimei-ninkiä, mää lähen työkonekurssille."

ILTANEN Juhani, -87, peruskoulu, Keuruu. "Terveisiä KH:lta, pubista."

ISOMÄKI Tomi, -86, automaatioasentaja, Vantaa. Joka juoman asiantuntija.

JALONEN Lauri, -86, ylioppilas, Muurame. "Sissi Mikkelistä."

TUPA VAKKAJÄRVI

JÄPPINEN Janne, -86, amis, Vantaa.. 99/10.

KALJUNEN Juha-Matti, -86, amis, Imatra. "Kaverille ei jätetä."

KALLIOLA Otto, Helsinki. Kaliola (huuda!).

KARLSSON Teemu, -86, merkonomi, Espoo. Kuski.

KANERVA Joel, -86, ylioppilas, Helsinki. "Ai sode vai?"

KANNISTO Jani, -87, peruskoulu, Helsinki. Cosmos.

KARONEN Iiro, -87, terminaalityöntekijä/järjestyksenvalvoja, Helsinki. "Hei pojat, lähetaänkö IV:illä parille?"

KIVINIEMI Kimo, -86, ylioppilas, Vantaa. Hajosi tuvan ääniin.

KOIVISTO Niko, -86, amis, Vantaa. "Ei vissii kiinnosta, nii vähä aamuja!"

KOIVULA Petri, -86, tekniikan yo, Espoo. "Taistelujakkarafetissi malliasa-int."

KOKKALA Juhani, -84, tekniikan yo, Espoo. "Wiskibasso."

TUPA HEINJOKI

KORJA Kimmo, -84, LVI-asentaja, Valkeala. "Moi pojat, lähen tästä HV:lle, taas."

KORKEA-AHO Tuukka, -86, elektroniikka-asentaja, Vantaa. "Noheva GO-mies."

KOSKI Jonne, -86, tekniikan YO, Helsinki. Yölenkkeilijä.

KOSKINEN Ilkka, -86, ylioppilas, Helsinki. Kaatoi ikkunasta puoli vuotta elämästään.

KOSKINEN Timo, -84, peruskoulu, Helsinki. "Vapautuksia? Vastaanotolle lähtijöitä?" "Ei oo, paitsi autokoulu!"

KUKKANEN Markus, -86, ylioppilas, Helsinki. Hei Kukkanen... paljon kello?

KUUSHARJU Jarko, -87, peruskoulu, Helsinki. Vihreän baretin mies... tai ainakin oli!

KÄRKKÄINEN Jarmo, -87, peruskoulu, Helsinki. "Joks pääsee röö-kille..." Sorsa päässä...?

LAAKSONEN Henri, -86, ylioppilas, Helsinki. Kuorsaava halinalle.

LANTELA Tapio, -86, tekniikan yo, rötväreiden ylivoimainen kingi!

LEHTO Sami, -86, tietoliikenneasentaja, yo, Helsinki, Aloitetaan sipa. "Joo, mä lähen taas siivoamaan tota huusua!"

LÖKFORS Joni, -86, elektroniikka- ja tietoliikenneasentaja, Helsinki. Varokaa! Leiriltä tulossa.

TUPA KAUKJÄRVI

MAULA Atte, -86, metallimies, Lohja. "Wyatt Earp ja ruoska paukkuu!"

MUUKKONEN Pekka, -86, sähköasentaja, Vantaa. Hiljanen tyyppi.

MÄKILÄ Marko, -86, peruskoulu, Vantaa.. Autokoululainen joka ei ole koskaan paikalla.

NYMAN Teemu, -86, talonrakentaja, Lohja. Hilpeä hinaaja, tuhkaluukun salojen herkkä tulkitsija.

PAANANEN Juhani, -86, ylioppilas, Vantaa. Super-Sotilas.

PAASONEN Tuomas, -86, tekniikan yo, Helsinki. Teekkari pätkis.

PAATELAINEN Juhani, -86, postimies, Helsinki. Candy-King.

PAJARI Tuomas, -86, datanomi, Vantaa. "No mikä siin voi olla?"

PALOKANGAS Santtu, -87, ylioppilas, Tampere. Palokangas tasku kii!!

PEAKE Christopher, -86, ylioppilas, Helsinki. Morg! Captain Peake. James, vad gör du?

PIHAVAINIO Jukka, -85, puuseppä, Kouvola. Petteri Punakuono.

PITKÄNEN Eero, -86, ylioppilas, Helsinki. Mystery man - über Soldat.

TUPA RAUTAKORPI

PURSIAINEN Pekka, -86, ylioppilas, Vantaa. "Se on Pekka-setti."

PYYKÖNEN Lauri, -84, yo/datanomi, Helsinki. "Sipsiä, herra kokelas."

REITAMO Jani, -83, AUK I -> RUK, Lohja. Kiireettä kypsyynt.

ROSSI Henrik, -86, paperiprosessin hoitaja, Jämsä. Sä oot se sellun pilaa-ja!

RUHANEN Ville, -87, peruskoulu, Myrskylä. 1.VK:n hammaskeiju.

RUPPONEN Antti, -86, kauppatieteiden yo, Lappeenranta. Mustan kissan tango.

RÄTY Petteri, -86, tekniikan yo, Espoo. "Mis on mun toinen kenkä?"

SAARI Esko, -85, tietoliikenneasentaja, Vantaa. "Olen hukassa."

SAKKI Antti, -86, ylioppilas, Kouvola. "Älä ota sitä vakavasti!"

SARANTILA Vilka, -86, yo-merkonomi, Lahti. Tyhjä arpa.

TUPA PALOSILTA

SEPPÄNEN Marko, -86, ylioppilas, Vantaa. "Palautetta palautteesta."

SIIRA Janne, -86, ylioppilas, Espoo. KOU-LU-TUS-HAA-RA-MERK-KI!

SISTO Joni, -86, rakennusmies, Nummela.. "Särmäri, tupapalvelija."

SUURTALO Teemu, -86, koneistaja, Elimäki. "Laittaa vaan nää merkit ni palveluspuvusta tulee lomapuku!"

STRENGEL Jani, -86, ylioppilas, Mäntsälä. Aina jäissä.

TAKKUNEN Mikko, -86, talonrakentaja, Lahti. Oppilas Kuolema! Reservin 1 AP.

TAMMINEN Olli, -86, suunnitteluasistentti, Lahti. Aina nakkisuojassa.

TOIVONEN Vesa, -86, ylioppilas, Askola.. Taikuri, avainmies.

TUULIAINEN Eerik, -86, ylioppilas, Lappeenranta. Oravapinkka, "Mä meen huomenna avolle, keksikää hyvä syy."

VAINONEN Jukka, -85, sähkömies, Kuusankoski. "Than normaalisti staga pystyssä."

WALLENIUS Ville, -86, ylioppilas, Helsinki. Isoihin lihaksiin... Kino Palosilta.

TUPA LAPPEENRANTA

VASKO Tommi, -86, ylioppilas, Klauk-kala.. "Voittekste tehdä mun pinkan?"

VEPSÄLÄINEN Aki, -86, ylioppilas, Heinola. Kuski jo syntyessään, gonahiti TJ 270:n kohdalla!

VIHAVAINEN "Vihanen" Lauri, -86, ylioppilas, Helsinki.. "Ei vissiin pyllyillä!" "20 tuplaa, kiitos."

VIERRE Jari, -86, kirvesmies, Kouvola.

Kouvolan gorilla, hymyilevä kuolema. VUORIKARI Mikko, -86, ylioppilas, Kirkkonummi. "OH-HOH...103..."

VÄÄNÄNEN Juho, -86, metsäko-neenkuljettaja, Jyväskylä. "Mites se T-34:n rullaveto?"

VÄÄNÄNEN Markus, -86, ylioppilas, Helsinki. "Kumpi Väänänen?!?!"

WESTENIUS Emil, -86, ylioppilas, Lahti. Tietää kaiken paitsi vastauksen Westmanin kysymykseen!

WESTERGREN Antti, -86, asiantuntija, Kerava. Oman tien kulkija.

WESTMAN Arto, -85, puuseppä, Kuopio. "Mitkä ne jutut on, missä rintaliivien hakaset on kiinni?"

YRJÖLÄ Markus, -86, ylioppilas, Helsinki. Lääkitys kohdallaan.

TUPA PAPULA

ARGILLANDER Jonna, -86, lähihoitaja, Lahti. Pirteä punatukka, auttaa aina toveria. Huokuu positiivisuutta.

LAINEN Laura, -86, lähihoitaja, Vantaa. Papula FM, hit music only. Laulaa aina, äänenkäyttö 10+.

PARONEN Anne, -86, ylioppilas, Virolahti. Iloinen ahertaja, talon maalais-tyttö!

Moottorialiupseerikurssi

Karjalan Huoltopataljoonan Huolto- ja Kuljetuskomppaniassa toimiva moottorialiupseerikurssi koulutti AUK-I jaksolla: perusteet jääkäriryhmän johtamiseen puolustus- ja hyökkäystaistelussa, Ihmisen johtamisen peruskurssin sekä ase- ja ampumakoulutusta erilaisilla jalkaväen aseilla. Marssikoulutuksen mieleenpainuvimpina suorituksina toteutettiin pitkäkko moottorimarssi venäläiskalustolla sekä ryhmien välinen marssikilpailu.

TAKARIVI (vas): Harju E, Nikula, Lyytinen, Uurainen, Vuohelainen, Sopanen, Viiri, Rutanen, Riitaoja, Lukumies ja Harju S. KESKIRIVI: Hyttinen, Kallio, Kivimäki, Koskinen, Nurmilaukas, Puttonen, Väätäjä, Metsälä, Holopainen, Heikkinen ja Salorinne. ETURIVI: Kilpi, Immonen, Kanerva, Koironen, Rantakylä, Sievänen, Lampinen, Korhonen, Eskola ja Rauta. EDESSÄ: kersantti Lasse Mankinen, alikersantti Jarno Vammelvirta, luutnantit Jarkko Tilli ja Lasse Auvinen ja alikersantti Petteri Pietilä.

ESKOLA Joona -86, yo, Tampere.

"Härmäläinen satusetä".

HARJU Eero, -86, autonasentaja, Tuusula.

Tuolla puun alla on prikaatillinen vihohol-

lista. "... Ai missä?"

HARJU Sami, -86, suurtaalouskokki, Kuusankoski. "Kylmäasemien kunin-gas".

HEIKKINEN Sami, -86, yo, Lahti.

"Ristikko-mummu".

HOLOPAINEN Matti, -86, paperityöläinen, Elimäki. "En mä edes tiedä missä mä asun."

>>>>

HYTTINEN Ville, -86, autonkuljettaja, Nurmijärvi. "Mies, joka ei koskaan tee mitään".

IMMONEN Kimmo, -86, opiskelija, Jyväskylä.

"Skeleton"..

KALLIO Pasi, -86, sähköasentaja, Jyväskylä.

"Veikaran viimeinen neitsyt".

KANERVA Marko-Pekka, -86, automaatioasentaja, Anjalankoski.

"Ihmemies MacGyver".

KILPI Jani, -86, yo, Savitaipale.

"Pieni vihainen mies".

KIVIMÄKI Tommi, -86, sairaankuljettaja, Helsinki. "Kylkipuoli".

KOIRANEN Tatu, -86, tekn. yo, Espoo. "Koira, joka kuorsaa".

KORHONEN Alpo, -86, levyseppä, Hyvinkää.

"Punainen L&M + Vani = Korhonen".

KOSKINEN Antti, -86, yo, Artjärvi.

"Herra alikersantti, mulla on VMTL..."

LAMPINEN Henri, -86, yo, Heinola.

"Bittienkuningas.com".

LUKUMIES Janne, -86, autonasentaja,

Nummipusula.

"Sotamies Chuck Norris".

LYYTINEN Miro, -86, autonasentaja, Järvenpää. "Kakkonen on ykkönen."

METSÄLÄ Pasi, -86, automaatioasentaja, Anjalankoski..

"Ei ku miä tarjoon seuraavaks."

NIKULA Antti, -86, prosessinhoitaja, Porvoo.

"...Mä teen tän uusix."

NURMILAUKAS Jori, -86, yo, Savitaipale.

"Pissis & Turhis".

POUTANEN Olli, -86, yo, Helsinki.

"Tour de hanuri".

PUTTONEN Henri, -86, yo, Jyväskylä.

"Joka paikan höylä".

RANTAKYLÄ Ville, -86, koneistaja, Jyväskylä. "Härväyksen viimeinen mohikaani".

RAUTA Roope, -86, Lähihoitaja, Helsinki.

"Suuntana huoltoasema, tahdissa omin päin MARS!"

RIITAOJA Joonas, -86, kunnossapito-

asentaja, Lahti. "Kesäkireä ampuma-hiihtäjä".

RUTANEN Jari,, -86, Remonttimies, Nastola.

"Ei visshii!"

SALORINNE Mikko, -86, Levyseppä-hitsaaja, Jämsänkoski. "Toi on varmaan joku kuljun jätkä."

SIEVÄNEN Juhana, -86, Opiskelija, Espoo.

"Kolumbian sissi Bablo".

SOPANEN Lauri, -86, Elektroniikka-asentaja, Valkeala. "Tukkajumala".

UURAINEN Mika, -86, ravintolakokki, Vierumäki. "Vierumäen John Holmes".

VIIRI Jarno, -86, suurtalouskokki, Anjalankoski. "Unissapuhuva vuodevaaras".

VUOHELAINEN Jani, -86, Ajoneuvoasentaja, Helsinki. Pikkuakka. "Olkaa nyt hiljaa!!"

VÄÄNTÄJÄ Arttu, -86, yo-merkonomi, Valkeala. "Hullu se on, ei se teeskentele."

KAIVINYHTYMÄ KOSKINEN

Kaivaa, tyhjentää, auraa,
maalla, merellä ja ilmassa

p.0400-710 996

p. 0400-795 284

YÖTÄ PÄIVÄÄ

Metsäkoneurakointi

Ahti Hirvi Ky

Savitaipale

0500-651272

Puutavarakuulutus

V. Kilpi Oy

Savitaipale

0400-687869

Petäjätie 1, 54800 SAVITAIPALE

Tivolihuveja
toistasataa
vuotta!

**TIVOLI
SARIOLA**

www.tivolisariola.fi

PELTISEPÄNLIKE

**UNIVERSUMIN
PELTITALOT TMI**

UNIVERSAALIT PELTTYÖT

TONI WADEN
toni.waden@hotmail.com

Puh. 045 132 6342
Fax 09-827 4353

FYSIK. HOITOLAITOS & KUNTOSALI

KELLOFYSIO AY

KOULUTIE 8 KELLOKOSKI, 09-282991

Pioneerialiupseerikurssi

Aliupseerikurssin pioneerilinjalla oppilaat saavat perusteet pioneeriaselajin ryhmän johtamiseen. Kurssin aikana oppilaiden koulutus painottuu kahteen päätekijään, suluttamiseen ja raivaamiseen.

Suluttamisoppi käsittää puolustusvoimissa käytössä olevien miinojen asentamisen ja kaluston kouluttamisen alkeita, miinoitteiden ja sulutteiden suunnittelua ja niiden rakentamisen johtamista. Rai-vaamisessa oppilaat koulutetaan toimimaan yhteis-työssä tuettavien joukkojen liikkeenestijänä ja johta-

maan ryhmäänsä raivaamistehtävissä niin vihollisen kuin omien miinoitteiden raivaamisessa.

Kalustolinjan koulutus tähtää pioneeripataljoonan esikunta- ja huoltokomppanian ja pioneeri-komppanian erikoiskalustoa sisältävien ryhmien johtamiseen. Esimerkiksi kone-, silta-, viesti- tai raivausajoneuvoryhmä ovat tällaisia. Erityisryhmän johtamisessa tarvittava erikoisajoneuvon ajo-oikeuteen tähtäävä tutkinto käydään johtajakaudella oman miehistön kanssa samaan aikaan.

TAKARIVI (vas): Heinonen, Toivanen, Leimola, Hämäläinen, Halonen, Ranta, Salonen ja Vuorio. NELJÄS RIVI (vas): Heiskanen, Ilvo, Raja, Kauppila, Vainio, Hyökki, Sirviö ja Halkola. KOLMAS RIVI (vas): Kauppinen, Hämäläinen, Kangas, Markkanen, Meriläinen, Pumpanen, Vuorela, Koponen ja Kujanpää. TOINEN RIVI (vas): Tuusjärvi, Partanen, Jakobsson, Rautakoski, Turkkila, Sirén, Lähdemäki, Vainikka, Mäkinen ja Äijö. EDESSÄ (vas): alikersantit Mononen Lauri ja Suikanen Mart, kokelas Leijamaa Henri, yliluutnantti Mika Räsänen, alikersantit Monto Janne ja Taina Mikael.

ERANTI Antti, -86, ylioppilas, Kauniainen. Tohtori Eranti otaksun?

ESKOLI Miika, -86, ylioppilas, Helsinki. Master of origami.

HALKOLA Jouko, -84, ylioppilas, Espoo. "Mikäs täältä hihasta löytyy?"

HALONEN Jeremias, -85, operaattori, Askola. Aina autokoulussa.

HEINONEN Miika, -86, ajoneuvoasentaja, Hyvinkää. Tuning-au.

HEISKANEN Simo, -86, ylioppilas, Vantaa. "Viikonloppuna sinua odottaa palkinto."

HÄMÄLÄINEN Marko, -86, opiskelija, Vantaa. Päällikkö on puhunut.

HÄMÄLÄINEN Ville, -86, opiskelija, Jämsä. Itse itseään vetäen.

ILVO Kim, -86, elämän katsomus, Vantaa. Hoidellu enemmän naisia ku aukil on aamuja.

JAKOBSSON Jukka, -85, merkonomi, Espoo. "JA SÄRMÄÄ!!"

KANGAS Mikko, -86, raudoittaja, Lohja. "Yksikön wc:n lattialla on hyvä nukkuu."

HYNNINEN Jussi, -86, ylioppilas, Helsinki. "Puhalletaan sitä hymyä."

HYÖKKI Henri, -86, puuseppä, Kouvolaa. "KFOR-joukot, a-sentoo!"

KAUPPILA Alekski, -85, kirjapaino-työntekijä, Helsinki. "Hermost menee, mut menköö."

KAUPPINEN Otto, -84, levyseppähit-saaja, Kuusankoski. Yhden lyönnin ihme!

KEKÄLÄINEN Mika, -86, matemaatikko, Helsinki. M. Kekäläinen: lipas-tamisen taito 06 AuK/SA-INT.

KIVINEN Topi, -86, levyseppähitsaaja, Kuusankoski. Viheltävä juke-boxi.

KOPONEN Timo, -86, ylioppilas, Ylä-maa. Highlander, tyhjä arpa.

KUJANPÄÄ Mika, -86, ylioppilas, Vantaa. Meidän oma nappisilmä, nalle-karhu.

KÄMÄRÄINEN Sami, -86, ylioppilas, Helsinki. Vartti ennen herätystä punkka särmätty ja vaatteet päällä...aina!

LEIMOLA Riku, -86, sähköasentaja, Espoo. Todellinen "tappaja", palkka-murhaaja.

LEIMUVIRTA Niko, -86, putkimies, Vantaa. "Ace of Spades.

LEPPÄNEN Simo, -86, merkonomi, Espoo. Joskus saattaa jopa käydä kaar-tinhallilla urheilemassa...harvoin.

LEPPÄNEN Eero, -86, ylioppilas, Van-taa. "Mis mä oon, mitä teen?" Aina kaikki hukassa ku on kiire.

LÄHDEMÄKI Petri, -86, ajoneuvo-asentaja, Laukaa. Kilo lääkkeitä päi-vässä ni pysy menossa mukana.

MARKKANEN Kalle, -86, opiskelija, Espoo. "Lil missunderstanding, kato mun sukat."

MATTILA Mika, -85, mekaanikko, Helsinki. Munamankeli...seurustelu??

MERILÄINEN Raine, -86, autonkuljet-taja, Mäntsälä. "En mä tiiä mä oon ollu autokoulussa."

MÄKINEN Antti, -86, sähköasentaja, Helsinki. Unimies minuuttiin asti.

NYSTRÖM Thomas, -86, opiskelija, Espoo. Eväsmies.

OLLI Erkki, -83, insinööri, Kotka. Viidakon kuningas"

PARTANEN Janne, -86, sähkömies, Heinola. "Särmätkää mun punkka, mie lähen röökille."

POIKELA Antti, -86, opiskelija, Artjär-vi. "Hyvä jätkät!"

PUMPANEN Ville, -86, kirvesmies, Vantaa. "ADHD. Eihän kolme munkkia oo liikaa...eihän?"

RAJA Jyrki, -86, laborantti, Espoo. "Kello on 22.15 moottorisaha käyn-tiin... mutta missä on JJ?"

RANTA Mikko, -85, ylioppilas, Helsin-ki. "Emmä tätä osaa, mä vaan tapan."

RAUTAKOSKI Markus, -86, kalanja-lostaja, Lahti. Jalkaan nahkahousut ja selkään kitara.

SALONEN Kalle, -86, LVI-asentaja, Helsinki. Harmaata massaa.

SILLMAN Eero, -85, opiskelija, Jär-venpää. Mies jolle alastomuus ei ole ongelma... Nahka Batman.

SIRÉN Mikko, -86, opiskelija, Vantaa. Se yks mies intiaani.

SIRVIÖ Tomi, -86, opiskelija, Espoo. "& Robin...mukava mukava.."

TENHOLA Antti, -84, opiskelija, Es-poo. Joko tuo mies syö tai nukkuu.

TOIVANEN Aki, -86, ylioppilas, Van-taa. Kulmamies vaihtoon.

TURKKILA Markus, -86, tietojenkäsit-telijä, Lappeenranta. "Koulupuku kiin-nostaa, tykkään japskeista."

TUUPANEN Toni, -86, opiskelija, Jär-venpää. "Ihan sama mulle."

TUUSJÄRVI Teemu, -86, kokki, Hei-nola. "Nonii pojat... me tehhä nyt näin."

ULMANEN Ilkka, -86, ylioppilas, Kirkkonummi. "Veljeni varasti karva-ni!"

VAINIKKA Timo, -86, opiskelija, Lap-peenranta. "Särmään ovea unissani."

VAINIO Ahti, -86, puuseppä, Helsinki. "Tottakai mul on sun mutsis numero."

VUOJALA Juhana, -86, opiskelija, Kauniainen. Piru mieheksi, sarvet ja kaikki.

VUORELA Miko, -86, ilmastoin-tiasentaja, Järvenpää. "Ei se niin vahvaa oo."

VUORIO Petri, -86, opiskelija, Tampe-re. Once you go black, you never come back.

ÄIJÖ Olli-Pekka, -86, opiskelija, Van-taa. Casey Ryback.

finikor

**VANHIN JA LUOTETUIN
AUTOJEN RUOSTEENESTOON
ERIKOISTUNUT LIIKEKETJU**

**TUTUSTU RUOSTEKUVAGALLERIAAMME
INTERNETISSÄ:**

www.finikor.fi

UNIVER

Pneumatikkaa - Teollisuusautomaatiota

www.univer.fi puh. 0207 491 400

**SUUNNITTELU TUOTEKEHITYS
PROJEKTOINTI**

TAMPEREELLA, puh. 03-25291

VAASASSA, puh. 06-2828330

KOTKASSA, puh. 05-2109900

www.enmac.fi

VARATTU

Esikuntakomppania

Esikuntalinja

Esikuntalinjan koulutus AuK:n ensimmäisellä jaksolla koostui neljästä osakokonaisuudesta. Seitsemän viikon aikana oppilaille tarjottiin perusteet johtamisopin, liikunta-, ase- ja ampumakoulutuksen sekä koulutushaara-koulutuksen saralla. Yhtenäiskoulutus sotilaspoliisilinjan kanssa toi syvyyttä mm. ase- ja ampumakoulutukseen. Oppilaiden kestävyyttä testattiin mm. pitkien kaapeliyhteyksien rakentamisella. Haasteita ja mielenkiintoa opiskeluun toi uuden Esikunta -Pasin tuleminen koulutuskäyttöön.

AuK:n 2-jaksolla syvennettiin johtamisopin tietämystä, sekä aloitettiin oppilasharjoitukset, joissa linjan oppilaat tutustuivat mm. asutuskeskustaistelun perusteisiin. Asetuntemusta laajennettiin ja rata-ammuntojen rinnalle tuli sovellettuja harjoituksia. Koulutushaarakoulutuksessa laajennettiin tietoutta viestiaselajista sekä tutustuttiin tarkemmin toimintaan Prikaatin esikunnan yhteydessä. Oppilaiden kuntoa koeteltiin marsseilla ja ryhmä-taitokilpailussa, joiden aikana suoritettiin hyvinkin pitkiä siirtymisiä ripeästi. Kevään sotaharjoituksissa linjan tehtävänä oli suojata ja ylläpitää prikaatin taistelujohtokeskusta, jossa onnistuttiinkin hyvin.

TAKARIVI (vas.): Särkelä, Virtanen, Lehtola, Helenius, Annala, Grönroos. ETURIVI: Saikkonen, Ikonen, Ilonen, Tolonen, Timperi, Marttinen. EDESSÄ: alikersantit Janne Aalto ja Olli-Pekka Yrjölä, kokelas Joona Rääkkö, yliluutnantti Jukka Niiranen, ylikersantti Ilkka Soininen, alikersantit Kai Vuorela ja Antti Kovanen.

ANNALA Mikko, -86, talonrakentaja, Porvoo. "Miks helvetis mun pitäs pyytää nästisti?!" "Että mä vihaan ihmisiä jotka osaa kirjottaa." "Kiire ei oo ku omii hautajaisii." GRÖNROOS Ossi, -86, datanomi, Kouvola. Jos ei vempkaa ei voita.

HELENIUS Jari, -85, yo, Helsinki, RUK. "Onks lattiat tetsattu jo?" Kela selkään ja ojaan.

IKONEN Ville, -83, media-assistentti, Kouvola. "Mihkäs täs kiire valmiis maailmas." Liisa mielessään.

ILONEN Juha, -86, Vantaa. Ei aina niin Iloinen. Aropupu.

LEHTOLA Ville, -86, merkonomi, Kauniainen. "Nakkisuojaan!" "Mitä sitte, ei kiinnost." MARTTINEN Jani, -86, yo, Klaukkala.

"Minulle on opetettu tällainen hidas sotilallinen tapa." "Minuahan ei v...ta kos-kaan." MICKOS Tomi, -86, yo, Lapinjärvi.

Wannabe leader. "I don't välitä, bickos olen Mickos." NUOLIVIRTA Mikko, -86, yo, Helsinki.

"Pasi-kuski on aina pasi-kuski." "Nuolis." SAIKKONEN Laura, -86, yo, Järvenpää.

"Missä Saikkonen, muistiko kukaan antaa sille valmistautumista?"

SÄRKELÄ Tatu, -86, Espoo. "En oo ikinä myöhässä." Samettihanskat öisin takaa mukavan yönen.

TIMPERI Markku, -86, Lappeenranta.

Tuntematon sotilas. Soppatykki.

TOLONEN Henri, -86, Lahti, RUK.

Armeijan tosimes.

VIRTANEN Harri, -85, datanomi, Vantaa.

"Ei nappaa." "Ei mul oo motivaatiota." "Minulla on auringossa tummenevat lasit eikä minua kiinnosta." Carlos on palannut.

K-MARKET HAARAJOKI

Terveystalo
Sympatum
www.sympatum.fi

ma - to 8:00-19:00, pe 8:00 - 15:00
Erikoislääkärit - hammaslääkärit - erikoishammaslääkärit
- päiväkirurgia
Puh. (09) 242 0110 Kerava, Kultasepäkatu 4
KERAVAN HAMMASLÄÄKÄRIKESKUS

Sotilaspoliisilinja

Sotilaspoliisilinjan koulutus AuK:n1-jaksolla kulminoitui johtamisopin, taistelukoulutuksen, ase- ja ampumakoulutuksen sekä liikuntakoulutuksen perusteiden osaamiseen. Koulutushaarakoulutukseen pureuduttiin perusteiden osalta voimankäytössä, asutuskeskustaistelussa ja ase- ja ampumakoulutuksessa. Maaliskuun lopulla linja oli 2/05 sotilaspoliisien loppusodassa maaliosastona Pohjois-Karjalassa sekä heti perään Taipalsaassa ampumaleirillä. Johtamisjärjestelmäharjoitus 2:ssa linja perusti ja suojaasi prikaatin esikunnan osia.

AuK:n 2-jaksolla jatkettiin johtamisopin syventäviä opintoja sekä aloitettiin oppilasharjoitukset. Liikuntakoulutuksessa keskityttiin kamppailu- ja lähitaistelukoulutukseen ja ase- ja ampumakoulutuksessa siirryttiin rata-ammunoista taktisiin lähiammuntoihin sekä erilaisiin skenaarioihin.

Koulutushaarakoulutuksesta mainittakoon sotilaspoliisien ryhmätaitokilpailu pitkin siirtymisineen, erikoisharjoitus Hallan satamassa, henkilösuojaus TOUKO-06 ja SALPA-06 -harjoituksissa sekä laskeutumiskoulutus.

TAKARIVI (vas.): Nurminen, Pennala, Kästämä, Hartikainen, Immonen ja Pekkola. KESKIRIVI: Asala, Heinonen H, Näsänen, Viitanen, Termonen, Raatikainen ja Kykkänen. ETURIVI: Kokkarinen, Leskinen, Heinonen N, Väisänen, Jokimies, Tölli, Salminen ja Tikkanen. EDESSÄ: alikersantit Leo Michael ja Joonas Lojander, luutnantti Jarno Mustonen, kersantti Arto Linkotie ja alikersantti Mikko Kumpumäki.

ASALA, Johan, -86, yo, Jämsä. Hymypoika.
"Te. Asento nyt."
HALME, Tero, -86, peruskoulu, bisnesmies, Lahti. 1 oppilas Halmeen kevennetty täpö ja kauluri. Opp. Seagull.
HARTIKAINEN, Ari, -86, yo, Jyväskylä.
"Huomennako hyökätään Ruotsiin?" "Ajo-neuvoon...nouse."
HEINONEN, Hannu, -86, metsuri, Lahti.
"Ei tässä ny jäniksen selässä olla... aina hauskaa olla pitää."
HEINONEN, Niko, -86, yo, Lahti.
"Pannarit on jees!"
IMMONEN, Juho, -85, promoottori, Helsinki. Wexi 6 – leiri 0.
JOKIMIES, Eero, -85, vartija, Vantaa.
"Täällähän tuoksuu Järvi-Suomi."
KOKKARINEN, Kimmo, -86, datanomi, Helsinki. AuK:n Warhammer.
KYKKÄNEN, Tuomo, -86, yo, Helsinki.

Hajuton, mauton ja väritön.
KÄHÖNEN, Miikka, -86, putkanvartija, Hartola, RUK. Kokelas "Keho"
KÄSTÄMÄ, Antti, -86, yo, Hyvinkää, RUK.
"Saako santsata?" Rautakansleri.
LESKINEN, Ari, -86, yo, Helsinki. "Mix pitäis tsemppaa kun woi wemppaa."
MUSTONEN, Samu, -86, yo-merkonomi, Lahti. Xenu hyökkii. Silkkiapinoiden ruhtinas.
NURMINEN, Petri, -86, yo-merkonomi, Lahti. Kuusankosken kuningas. EK -sihteer...
NÄSÄNEN, Markus, -86, rakennusmies, Vihti. Reilu jätkä joka tilanteeseen. Taisoin Maikki.
PEKKOLA, Jari, -86, yo, Lahti.
Bilehile ... AAA ... tulee runtua. "Ja mitä on sanottu puhelimen käytöstä."
PENNALA, Ville, -86, baarimikko, Vantaa.

Spol-AuK, rulz ... iceman.
SALMINEN, Matti, -86, yo-merkonomi, Lahti. Lahden lahja Suomen armeijalle. Bisnes miäs.
TERMONEN, Janne, -86, yo, Mäntyharju, RUK. "Crossirata...se on ihan hyvä."
TIKKANEN, Timi, -86, vartija, Riihimäki. Ei niin terve. Alikersantti "Vesuri". Dance boy.
TÖLLI, Eerik, -86, merkonomi, Helsinki, RUK. Johtaja...jo syntyessään. Tölli tykkää olla sotilaspoliisi.
VIITANEN, Joni, -86, merkonomi, Hollola. Suojeluhälytys. Alikersantti "Särmä". Hollolan Hannibal. "Tukasta tuli turha kun kek-sittiin pipo."
VÄISÄNEN, Jarkko, -86, rakennusmies, Mäntyharju. Kukkis. Mr. Spol. Itatyttyö.

kestopuu®

**10 vuotta vapaaehtoistyötä
nuorison ja ikäihmisten
hyväksi**

LC Kerava / Allium

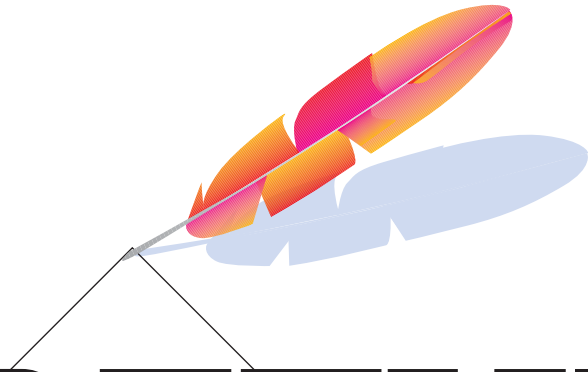
**Kaakkoiskaari 1, 53500 Lappeenranta
Puh. 020 743 1211, fax 020 743 1212**

VARATTU

* . ME73 *

SUURETKIN PAINOKSET KEVYESTI

SCANWEB
www.scanweb.fi